

چھوٹا چھوٹا

تصویریں نہیں جاسکتی

بقلم

شہداء عفت

متمردتی

بقلم / شیما عفت

تصمیم الغلاف / نهی حسن

نَعْبَةُ وَنَسِيءٌ وَتَحْمِيلُ الرِّبَا
وَإِغْلَاوٌ وَإِخْلَاوٌ : مَبْجُوءٌ

(الفصل الاول)

متمرده ولكن ضعيفه بداخلي أريد الحنان الذي حُرمت
منه بعد وفاه امي، اغرم بذلك القوي الذي يلين لأجلي

فقط♡

قاسي ولكن احبك وتخليت عن غروري من اجلك♡

.....

في قصر كبير وفخم يدل على الثراء تقف سيده في
أواخر الاربعين من عمرها وعلى وجهها ملامح الغضب ..

زينب:يعني ايه كل مايجي عريس بنتك تطفشه

محمود ببرود:هي مش مرتاحه ليهم هجبرها يعني

زينب : محمود انت عارف ان بنتك هي اللي بطفش

العrsan بالمقالب اللي بتعملها في أي حد يجي يتقدم لها

محمود بغضب : تقصدي ايه بنتي هي اللي بطفشهم
وهتعمل كده ليه يعني!

زينب بغضب : أسأل بنتك السنيوره هي دي بيعجبها العجب
بنتك دي مش هتجبتها لبر

محمود : الجواز مش غصب وبعدين هي لسه عندها ٢١ سنه
زينب : يامحمود افهم بنتك مش سهله وبتصرفاتها دي
هتضيع نفسها وهتضيعنا معاها.

لتنزل من عالسله استووووووب.....

شابه جميله قصيره القامه ذات عيون عسلي ولديها شعر
مموج (كيرلي) برتقالي اللون وذات بشره بيضاء وهي مايا
كانت مايا تعيش مع جدتها بعد وفاه امها وهي في سن ال
١٩ من عمرها وعادت للعيش مع أبيها وزوجته بعد وفاه
جدتها.

محمود الشناوي(والد مايا) وهو يبلغ من العمر ٥٢ عاما
فكان يعمل بشركه والده مايا وتزوجها ولكن والده مايا
كانت لا تنجب فتزوج زينب وأنجبت احمد (اخو مايا)
وبعدها أنجبت ساره (ام مايا) مايا وماتت ومايا تبلغ من
العمر ١٩ عاما

زينب : هي سيده في أواخر الأربعين من عمرها تحب المال
كثيرا وهي اللتي أجبرت محمود على ترك مايا مع جدتها
بعد وفاه امها فهي تكره مايا ولا تحبها ....

مايا ببرود : انا حره ملكيش دعوه بيا انتى مش امي

محمود بعصبيه: مايا لسانك ميطولش

مايا بسخريه: أمي ماتت وسبتني وانا عندي ١٩ سنه

ومعنديش ام 😊

محمود : مايا حبييتي كلنا بنحبك بلاش كلامك ده

مايا بتنهيده : كلام كل يوم وكمان شويه هلاقيك
جايبين عريس عشان تخلصوا مني بس ده في أحلامكوا
قاعده على قلبكوا ده بيت ماما وهي تعبت واشتغلت عشان
حضرتك تقدر تعمل البيت ده ☹️

محمود : استغفر الله العظيم يا بنتي بلاش تعصبيني
مايا بسخريه : هتعمل ايه يعني مانا خلاص بعد ما تيتا
ماتت وجيت عيشت معاكو وانتوا محسني اني عال
عليكوا

زينب بغضب : اخرسي بقى انتي مش عجبك حد
تقترب مايا من زينب وترفع اصبع من يدها الي وجه زينب
وتتكلم بحد

مايا : متعليش صوتك عليا انتي فاهمه
مايا ببرود : انا راحه المقابر النهارده سنويه ماما ثم تضيف
بسخريه سلام يا بابا ويا ماما 😊

تخرج مايا وتترك زينب تشتعل من الغضب أما محمود كان
يفكر كيف سيتصرف مع ابنته

زينب : عجبك كده انت مدلعها مبقاش حد عارف
يكلمها وكل شويه بتزيد محدش مالي عينها

محمود : يووووه سبيني افكر

زينب : بتفكر في ايه

محمود : مايا لازم توافق عالعريس اللي متقدملها ابوه هو
اللي هيقدر ينقذ الشركه من الضياع

زينب بسخريه : ابقى تعالى قابلني دي جالها اكثر من ٢٥
عريس اللي حطت في قهوته شطه واللي سببتله مشاكل
واللي هزأته دي بنتك ملكه المشاكل

محمود : هو احمد فين

زينب : في اسكندريه

محمود : أحمد هو الوحيد اللي مايا بتسمع كلامه

زينب : عندك حق

.....

في اسكندريه وبالتحديد في مقر الأمن

احمد : هو فين ؟

مصطفى : هو مين

احمد : الجبار 😊😊

مصطفى : اه قصدك مالك 😊😊😊

احمد : هو في حد غيره يابني اقوم انت لسه نايم

مصطفى : هو مالك مخلي حد يعرف ينام 😊😊 مش قادر

افتح عيني

احمد : طب انجز هو فين

مصطفى : في مقر التدريب

احمد : يا ترى هيكسر مين النهارده □

مصطفى: انت 😊😊😊

احمد : بعيد الشر عليا حرام عليك انا رايح اشوفه

مصطفى:روح يا خويا وقوله يحن علينا شويه

احمد: انت بتعلم

مصطفى: ياريت يتحقق

احمد: يارب يسمعك هينفخك

مصطفى: متعود على كده الواد ده مش هيتهد الا اما

يتجوز

احمد : حرام عليك بتدعي عالبنات

مصطفى : اه

احمد : ،انا مش فضيلك انت رغاي

يذهب احمد لمقابله مالك وكان مالك مع مساعد مدير
أمن اسكندريه

ياسر: مالك اظن انك واخذ فكره عن المهمه الجديده
مالك : ايوه

ياسر : المهمه المره دي مختلفه حمايه الشباب مسؤوليه
كبيره المخدرات بقت بتتوزع علني في المواصلات
والتكاتك والأسواق ده غير الاسلحه اللي بتيجي متهربه
عن طريق البحر المتوسط

مالك : مادام انتوا عارفين مش بتقبضوا عليها يعني امال
لزمتمك ايه

ياسر : مفيش دليل واللي بنمسكه بيتقتل غير ان في راس
كبيره

ياسر : قولي صحيح ازاي والدك رجل اعمال كبير وانت
فضلت تشتغل في الشرطه انت غريب ياخي

مالك : صحيح ابويا رجل اعمال ولكن انا بحب شغلي
ودخلت كليه الشرطه بمزاجي

وياريت نخلينا في شغلنا مش هنعكي قصه حياتنا

ياسر : آسف انا مكنتش اقصد حاجه

مالك بجد : انت هتشتغل معايا وانا مش بحب اللوكلوك

ياسر بخوف : حاضر

كان احمد يكته ضحكاته حتى خرج ياسر وانفجر من
الضحك

أحمد : نائب مدير الامن وخاف منك

مالك بتكبر : هو انا اي حد ولا ايه

احمد : ، لا طبعا ده انت الشيطان يخاف منك بجد الله

يكون في عون اللي هتتجوزك دي رسمي امها داعيه

عليها قالتها روعي يابنتي ربنا يوعدك بواحد يوريكي
النجوم في عز الضهر استوووووب.....

مالك زين الدين هو ضابط في المخابرات المصريه قاسي
الطبع يبلغ من العمر ٣٠ عاما طويل القامه وعريض
المنكبين يهابه الجميع لديه شعر اسود ثقيل وعيون
سوداء وذات بشره خمريه

مصطفى الدمهوري ابن خاله مالك وهو ايضا ضابط في
المخابرات المصريه يبلغ من العمر ٢٨ عام طويل القامه
وشعره بني وعيونه خضراء وبشرته خمريه وهو شخصيه
مرحه 😊❤️

احمد محمود الشناوي هو صديق مصطفى ومالك ويعمل
معهم في المخابرات المصريه يبلغ من العمر ٢٩ عاما لديه
شعر بني ثقيل وعيون عسلي وبشره بيضاء
ينظر مالك نظره حاده اسكتت احمد

احمد : ده انت عليك بصبه تموت الواحد وهو واقف □ ♡

مالك ببرود : عاوز ايه يامسطول

احمد : لازم انزل مصر

مالك : خير

احمد : هنزل اجيب اختي تقعد معايا

مالك بجدده : تسيب شغلك عشان جناب الهانم اختك

احمد : يامفتري انا بقالي هنا اسبوع

مالك : وهتيجي امتي

احمد : مش عارف

مالك : هات اختك وارجع عاطول

احمد : شكرا لكرم اخلاقك والله ☹☹

مالك : مش عشان عيون جنابك عشان اخلص من الزن
مش كل شويه اختي يامالك هاتها تتلقح هنا لحد
مانخلص واعمل حسابك مخصوم منك يومين
احمد : حسبي الله ونعم الوكيل عالمفتري □

.....

في القاهره وخاصه في المقابر

مايا وهي تبكي : ليه ياامي سبتيني لوحدي ، انا مليش حد
وبابا عاوز يجوزني وخالص بابا عاوز يخلص مني هو ومراته
الحربايه واحمد علطول مسافر عشان شغله الدنيا بره
وحشه اوي حتى انتي كمان ياتيته سبتيني
ياارب خدني وريحني انا تعبت اوي ☹☹☹☹☹☹☹☹

ويدخل عليها حارس

الحارس : انسه مايا محمود باشا عاوزك حالا

مسحت مايا دموعها : وانا مش عايزه حد

الحارس: فى ضيوف عاوزين يشفوكى

مايا: هعمل بيهم ايه

الحارس: اسف حضرتك بس هو قالى اجيبك حتى لو

غصب

مايا بغضب: يووه ليه كل ده يعنى الوزير مستنى فى

البيت

فى القصر

تدخل مايا وهى غاضبه لتجد مجموعه من الضيوف

بانظارها لترسم ابتسامه الشر على وجهها

مايا: اهلا اهلا

زينب: سلمى على طنط مياده وابنها ناصر

مايا ببرود: اهلا وسهلا بيكم

ناصر بأبتسامه: اهلا بست البنات

مياده: عروستنا الحلوه اقعدى معانا

مايا: اكيد طبعا

محمود وهو يتمتم: ربنا يستر

تجلس مايا وهى تضع قدم فوق قدم

مايا: وانت يا....

ناصر: اسمى ناصر

مايا: اه نسيت الاسم وانت بتشتغل ايه ؟

ناصر: عندى شركه مقاولات

مايا: اه

مياده: وانتى يا مايا بتدرسى ايه

مايا: بدرس اللى بدرسه وانتى مالك حد سالك انتى

خريجه ايه

زینب بغضب: مایا

مایا: انا بکلم شخص واحد مېکلمش شخصین سؤالی
کان موجه لیه هو

میاده وهی تکتهم غضبها: اه کملی

ناصر: انتی اسلوبک عامل کدا لیه

مایا بغرور: حد بیسألک اسلوبک عامل کدا لیه علشان
انت تسأل انا سألتک وبعدين وانت مالک

ناصر بغضب: دی قله ذوق

مایا ببرود: لما تتعلم انت الذوق ابقى اتکلم ولا
سکتنا له دخل بحماره

ناصر بغضب: ایه الطریقه السوقیه دی انتی متأكده انک
واحدہ متعلمه

مایا: لما انا طریقتی سوقیه انت تبقی بنی ادم همجی

ترفع زينب يدها لتصفح مايا فى دخول احمد

احمد بصوت عالى: ماما

يلتفت الجميع للصوت

زينب بدشه: احمد

احمد بغضب: ايه اللى بيحصل هنا ده

.....

وفى الاسكندريه وبالتحديد فى احد المناطق المقطوعه

كانت الفرقة التانيه تتسلل بقياده مالك ليتوقف مالك

عند واحد من محولات الكهرباء

مصطفى: هتعمل ايه

مالك: هقطع الكهربا

مصطفى: ليه

مالك: علشان المنطقه دى مفيهاش حد واكيد الى
عايزنهم هيشغلو مكانه اومال هيبيعو المخدرات فى
الضامه

مصطفى بصوت عالى: ااااااه

مالك بحدده : احرص وجهاز الفرقه مش عايز غلط اى حد
هيغلط هقتله فاهمين

مصطفى برعب: قادر وتعملها

♥ (الفصل الثانى)

احمد : ماما انتي كنتي هتضربي مايا 😞

زينب : انت متعرفش حاجه

احمد بغضب: وده ميدكيش الحق انك ترفعي ايدك
عليها

زینب بغضب : انا في مقام امها وخايفه عليها خلاص مخها

راح

ناصر : علی فکره اختک دی عمر ما حد هیبصلها

احمد بغضب: اطلعوا بره وهنشوف یا حضره البشمهندس

ناصر: هنشوف 😊

زینب بصوت عالی: احمد

احمد بعصبیه: بیهین اختی وعایزانی اسکت 😞

کانت مایا تجلس بهدوء تشاهد دون ان تتکلم

محمود: عجبک کده کل دا بسبک

نهضت من مکانها وهی تبکی

مایا ببکاء: احمد شفت بابا بیقولی ایه قولتاک مش

بیحبونی انت إلی فضلت تقنعنی عشان اجی اعیش معاکو

بعد ما تیتا ماتت

احمد بحزن: مايا الكل بيحبك وانا معاكى ديما

مسحت دموعها وتكلمت ببرود تام

مايا: انا هرجع بيت تيتا تانى

احمد: تانى يا مايا هتتكلمى فى الموضوع دا تانى داانا

كنت جاى اخذك معايا يومين

مايا باستغراب: فين

احمد: اسكندريه تغيري جو انتى فى اجازه بردو

مايا بفرح كالاطفال: بجد هتاخدنى معاك

احمد: ايوه جهزى شنطتك يلا

مايا: حاضر

تذهب مايا لتجهيز الشنطه

وتلتفت زينب ل احمد

زينب: هتجيب لنفسك وجع القلب يابنى

احمد: متخفيش وبعدين انا واخذ اختي مش امنا الغوله

محمود: احمد خد بالك منها هي بتتخاتق مع دبان وشها

بس هبله

احمد بأبتسامه حزينه: عارف انها مجنونه وبيضحك على

عقلها بسهولة

محمود: طيب يابني لو عوزت حاجه قولى

احمد: ربنا يخليكو ليا يا احلى بابا وماما

كانت مايا واقفه على السلالم تشاهد زينب وهي تحضن

ابنها لتتنزل دموعها

مايا ببكاء: هو انا ليه معنديش ام ذى احمد هي سبتني

ليه انا نفسى فى حضن ذى ده

ماما انتي اكيد سمعاني خوديني عندك لتنهار باكيه

وهي تمسك صوره امها لتغضو من كثره البكاء 😞😞😞

وبعد دقائق تنهض على صوت احمد بعدما نامت على السلم
وهي تحضن الصورة

احمد بأستغراب: مايا انتى نمتى عالسلم! وليه الدموع دى
وعينك حمرة كده ليه

تمسح دموعها وتتكلم بحزن

مايا: احمد خودنى من هنا انا مش عاوزه اقعد هنا

احمد بحنان: طيب قومى يلا جهزتى الشنطه

مايا: من بدرى

احمد: طيب يلا علشان متأخرش والجبار يضرغ المسدس

فيا المره دى المره إالى فانت فلت بأعجوبه □

مايا وهى تضع يدها بخصرها

مايا: هو مين دا الى يقدر يكلمك وانا موجوده دا يبقى

اخر يوم فى عداد عمره

احمد: انتى بتتكلمى عن مين دا ممكن ياكولنى انا
وانتى عادى

مايا: للدرجاتى شكلك جبان وعامل عالينا ديك البرابر
😊

احمد: انا فعلا بقلب بطه بلدى قدامه □

مايا: وكمان معترف الله يرحمك يارجوله

احمد: طب يلا لحسن نتاخر

.....

وفجاه تتوقف سياره امام احد المخازن فى المنطقه ويخرج
منها مجموعه من الاشخاص كل واحد منهم يحمل طفل
كان مالك يشاهد وقد وصل الى الدرجه القصوى من
الغضب وكور يده وضرب الحائط وتحولت عيناه الى اللون
الاحمر من شدة الغضب

مالك بغضب: تجاره اعضاء يا اولاد ال □ □ □

مصطفى: حصل ذى ما قولت بس دى مش مخدرات دى
اطفال

مالك: يعني بياخدوا الاعضاء ويبيعوها ومش كده وبس
بيهربوا فيها المخدرات الاطفال دى مقتوله يا مصطفى
مصطفى بغضب: يا اولاد ال □ □ □ يعني بيستغلو الاطفال
دى تجاره اعضاء وتهريب مخدرات

مالك بتواعد: والله العظيم لقتلهم واحد واحد

استعدو هنهجه دلوقتى

تحاوط الفرقه المخزن من جميع الاتجاهات متجانبه
كاميرات المراقبه حتى لا تفشل الخطه ويتسلل مالك
من فوق المخزن وينظر من احد الثقوب ليعطى اشاره
البدايه للفرقه

مصطفى: يلا

تخترق القوات المخزن وينشأ صراع بين القوات والمجرمين
فكان المخزن بداخله مجموعه كبيره من المجرمين اما
مالك فهبط من الاعلى ويمسك بالزعيه

مالك: كله يرمى سلاحه

الزعيه بخوف: ارمو السلاح

اشار مالك للجنود بأخذ الاسلحه وينظر مالك لجثث
الاطفال

مالك بغضب: اطفال يا اولاد الكلب انتو عارفين اهلهم
عاملين ايه دلوقتى بتحرقوا قلب امهاتهم علشان الفلوس
يلعن ابو الفلوس

الزعيه: احنا بنفذ الاوامر الى جت بس

مالك: وانا هوريك الاوامر كويس يلا قدامى على
السجن وانت يا مصطفى حاول توصل ل اهل الاطفال يجوا
يستلمو الجثث عالاقل يدفنوهم

مصطفى: حاضر

يصل مالك والقوات الى مديره الامن ويقوم بوضع
الزعيم في السجن ويرمى مالك الجاكيت الذي كان
يرتديه

مالك: دلوقتي هصفي حسابي معاك
ويتذكر مالك صور الاطفال ليمسك بالزعيم ويسدد له
اللكمات

مالك: مين بقى اإلى مديك الاوامر

.....

وفي فيلا كبيره

فاتن: ياسمين جهزي الاوضه مايا بنت عمك هتيجي

ياسمين بفرح: بجد يا ماما

فاتن: ايوه ياسينا

ياسمين: دنا مشفتهاش بقالی زمن

فاتن: وانا كمان اهي هتيجي تقعد معانا يومين

ياسمين بفرح: كويس هروح ارتب الاوضه

فاتن: وانا هطلب جمبري وسمك هي بتحبه

ياسمين: طيب

فاتن: واحمد

ياسمين ببرود: ماله

فاتن: انتي عارفه انا بتكلم عن ايه كويس

ياسمين: ماما احمد ذي اخويا

فاتن: اما نشوف اخرتها معاكي ومع مايا

استوووووووووب

ياسمين معتز الشناوى بنت عم مايا وصديقتها منذ طفولتها
هى فتاه مرحه جميله طويله القامه بشرتها بيضاء عيونها
بنى وشعرها اسود وتبلغ من العمر ٢٢ عاما

فاتن هى والده ياسمين ومرات عم مايا سيده فى اواخر
الاربعين من عمرها طيبه القلب وتحب مايا كأبنتها

.....

وفى الصباح

فى فيلا كبيره يحاوطها الورود والهدوء

فريده: جهزت كل حاجه، مالك زمانه جاي

الخادمه: ايوه يا هانه

فريده: فين بسنت لسه نايمه ولا ايه

الخادمه: صحيت وبتقرأ فى المصحف من الصبح

تنظر فریده باتجاه الحدیقه وکانت شابه جمیله ترتدی
اسدال الصلاه والحجاب وتمسک بالمصحف وتتلو بعض من
الایات

فریده: صباح الخیر یا بوسی

بسنت: صدق الله العظيم صباح النور علی اهل فیرو فی
الدنیا

فریده: یلا علشان اخوکی زمانه جای

بسنت: حاضر

فریده: حضر لک الخیر یا قلب ماما اخوکی میتعلمش
منک شویه

بسنت: ربنا یرزقه بواحدہ تقرب حیاته

فریده بضحکة: اللهم امین ویرزقک بابن الحلال إلی
یریح قلبک

استوووووووب

بسنت عز الدين هي اخت مالك الصغرى جميله هادئه
عيونها عسلى بيضاء وقصيره القامه شعرها اسود طويل
يصل الى اسفل ظهرها وتبلغ من العمر ٢١ عاما نفس عمر
مايا وهي محجبه

فريده هي والده مالك وزوجه عز الدين رجل الاعمال
المشهور وهي سيده طيبه القلب وايضا فى اواخر الاربعين
من عمرها

.....

عند شاطئ البحر

احمد: بتحبنى البحر

مايا: اه ومين فينا مش بيحبه

احمد: فعلا بس البحر غدار

مصطفى: احمد انت يا ض مجتش المعسكر امبارح ليه

مالك: هو لسه واصل

مصطفى بغمزه: مين المزه دى

مالك: تقصد مين ام شعر منكوش دى وانا بقول عنك

احول عالطول علشان كده بتبوظ الدنيا فى اى مهمه

تلتفت مايا لمالك وتخلع النظاره الشمسيه

مايا: بتقول ايه بقى

مالك بتهكم: ام شعر منكوش طرشه ومبتسمعش 😊

مايا بغضب: دا الى هو انا صح 😞

مالك باستهزاء: مين الهبله دى

مايا بغضب: مين دى الى هبله يا جاموسه براسين انت يالا

مشوفتش فى حياتك خمس دقائق تربيه على بعض ڤڤ

وقف احمد ومصطفى فى ذهول فهم يعرفان مالك جيدا
وفجأه

♥ (الفصل الثالث)

وفجأه يخرج مالك المسدس إلى رأس مايا لترفع مايا وجهها
اليه لترى انه لا يمزح فهو كان كالبركان الغاضب
وعيونه مشتعله من الغضب .

احمد: مالك 😞😞😞 دى اختى

مالك بغضب: وهى غلظت فىا مش فيك بت ذى دى تغلط
فىا

مايا بتحدى : بت تبتك انت هتهددنى بمسدس لعبه

مالك: لعبه تحبى تموتى باللعبه دى

يرفع مصطفى المسدس من مالك ليطلق الطلقه فى

السماء

مايا بخوف: دا انت مجنون بقى

احمد بغضب: مالك انت كنت هتقتل اختى

مالك بغضب: واقتلك انت كمان لو البت دى اتكلمت

تانى

مصطفى: مالك انت لازم تتحكم فى عصبيتك دى انت

بقيت فضيع اوووى

مايا : عصبى مش عصبى على نفسه هو انا هخاف يعنى

مالك: يابت اتمى هقتلك والله العظيم

مايا ببرود: دا المفروض ان انا اخاف صح

احمد: مايا اسكتى خالص مالك انا بعتذر بالنيابه عنها

مايا بغضب: انت بتعتذر ليه دا هو إلى غلطان فينا

مالك ببرود: انا مغلطتش مش انتى إلى شعرک منكوش

يرحل مالك ويترك مايا تشتعل من الغضب وتضرب الارض
بقدميها كالأطفال
مايا : مغرور وهمجي

.....

وفي الطريق

مصطفى: عكنت على البت

مالك: متجلبش سيره المنكوشه دي عيله مهزوفه في
دماغها انا لو شفتها تاني هقتلها

مصطفى بسخريه: هو انت سكتها دا انت كان فاضاك
دقيقه وتجيبيها من شعرها

مالك: عارف انا كنت هموت واعمل كده و كان نفسي
اجبها من شعرها واضربها علقه موت علشان تحترم نفسها

مصطفى: كل ده ربنا على المفترى

مالك: بتقول حاجه يا مصطفى

مصطفى بخوف: حبيبي هو انا اقدر اقول حاجه بردو

مالك: اه بحسب

مصطفى بصوت يكاد يكون مسموع : حسبي الله ونعم

الوكيل

.....

في القاهره

محمود: بقولك هات اختك وتعالى

احمد: ليه

محمود: متقدملها عريس ومش اى عريس ده ابن صاحب

عمرى

احمد: ينهار مش فايت اوعى يكون اىلى فى بالى

محمود : ايوه هو الرائد مالك عز الدين

احمد: دا مستحيل مايا توافق عليه ده اول مره يشوفوا بعض
فيها مالك كان هيضربها بالنار وانت تقولى يتجوزو

محمود: بقولك ايه مالك ده محترم ومفيش منه

احمد: بابا لو سمحت انا مش هقدر اتصرف انا هقولها
وافقت موافقتش هي حره

محمود: علشان خاطري يا احمد انت الوحيد اللى بتقدر
تقنعها

احمد: معلىش يابابا انت عارف ان انا واخد عهد على نفسى
انى مجبرهاش على حاجه وبعدين مايا مش اختى وبس دى
بنتى

محمود بغضب: دا على اساس انى جوز امها متتعديل فى
كلامك دى بنتى وانا شايف ان مصلاحتها فى جوازها من
مالك

احمد بتهكم: ولا مصلاحه حضرتك 😊

محمود بغضب: ولد احترام نفسک ☹️

احمد: انا اسف يابابا انا مكنتش اقصد ☹️

محمود: خلاص مش عايز منك حاجه انا هقنعا بنفسي

اقولك انا جايلك اسكندريه

احمد: تنور يابابا

محمود: طب يلا سلام دلوقتي

احمد: سلام

محمود: زينب يا زينب

زينب: ايوه

محمود: جهزي نفسك علشان هنسافر اسكندريه

زينب: ده ليه ان شاء الله اكيد البت مايا عملت مصيبه

محمود: لا معاملاتش مصيبه وحاولي تخفي عن البت شويه

زینب بغضب: ایه اخف عن البت دی هو انا معلقها حبل
المشئقه

محمود: انا مقصدش یا حبیبتی بس لازم ما یا توافق

زینب: متخفش انا هتصرف

محمود: بجد

زینب: بجد

.....

وفی الاسکندریه

فی بیت مالک

فریده: واخیرا اتأخرت لیه

مالک: قبلت واحده مهضوفه فی عقلها

مصطفی: یا اخی ارحم ده انت کنت هتموتها

فریده: بنت مین دی احکیلی یا صاصا

مصطفی : اخت احمد صاحبنا بس هی ومالک اتخانقو
مالک: دی لسانها عایز القص وبزمتک دی منظر بنت دی
لو کانت اختی کنت قتلتها

مصطفی بسخریه : مانت کنت هتعمل کدا

فریده : والبنت سلیمه لسه

مصطفی: الحمد لله بالصدفه

فریده: حلوه

مالک: اسالی المحترم إلی جنبک

مصطفی: دنا غلبان

فریده: طب یلا الفطار جهز

مالک: هو بابا لسه مجاش ولا ایه

فریده: لا عز هیجی بکرا هو وعمک محمود وانطک

زینب

مالك: تمام

.....

عند مايا

كانت غاضبه وتكسر كل شى

ياسمين: مالك

مايا: واحد جاموسه براسين يقول عليا انا منكوشه

ياسمين: متحطيش فى دماغك كلام حد

مايا: لا وكمان الاستاذ عديم الذوق يقول عليا انا مهضوفه

ياسمين بدشه: مين قالك كل ده

مايا: الزفت الى اسمه مالك ده

ياسمين بصدمه: قصدك مالك عز الدين

مايا: انا معرفش غير انه اسمه مالك وصاحب احمد اخويا

ياسمين : يخربيتك ملقتيش غير ده

وتدخل فاتن

فاتن: انا رايجه المول حد عايز يجى معايا

مايا: انا

ياسمين: وانا

اما احمد فكان يفكر فى مايا وزواجها من مالك هل

ستقبل ام لا ليتصل احمد بها

احمد: انتى فىن دلوقتى

مايا: مع ياسمين وطنط فاتن

احمد: مايا انتى مش عايزه تتجوزى

مايا بجد: احمد لو سمحت انت عارف راى وياريت متعملش

زيهه

احمد: مش تعرفى العريس مين

مايا: لا مش عايزه اعرف حاجه وسلام دلوقتي بقى

احمد: ماشى سلام

.....

فى المول

كانت مايا تشتري الاغراض لتجد طفله صغيره تمسك

بيدها

مايا بحنان: الله انتى حلوه اوى عاوزه ايه يا كوكو فين

مامتك

الطفله: انا معنديش ماتت وسبتنى

مايا بحزن وتقوم بضمها: يا حبيبتي عارفه انا بردو

معنديش ماما اقولك تعالى نجيب شبسى وسندوتشات

وحاجات حلوه اسمك ايه صحيح

الطفله: انا اسمى سلمى

مايا: اسمك حلو زيک وانا اسمى مايا يلا تعالى
وتذهب الطفله مع مايا وتشتري لها الاغراض

ياسمين: مين دى

مايا: دى سلمى

فاتن: تعرفيها

مايا: لا بس هى مامتها ميتة وتايهه واكيد بابها بيدور
عليها

ياسمين: طب هنعمل ايه

فاتن: تعالى نوديتها لأمن المول

مايا: طيب

تذهب مايا والجميع للأمن

الامن: ايوة فى حاجه يا فندم

مايا: البنت دى لاقيناها تايهه فى المول

الأمن: ايوه فى واحد بيدور عليها ونفس الصورة

يتصل الأمن بالرجل وتتعرف سلمى عليه

مايا: خلى بالك منها بعد كده وانتى ياسلومه يا حبيبتي

ده رقم تليفونى لو عوزتى حاجه انا موجوده

كانت بسنت وفريده فى المكان

فريده: شكها طيبه

بسنت: فعلا

فريده: ربنا يكرمها زى مرجعت البت لبابها لا وكمان ادت

رقمها للطفله الحمد لله لسه فى خير

واثناء خروج مايا من المول تصدم فى جسد قوى كانت

ستقع ولكنها امسكها وحاوطت يده خصرها حتى لا تقع

مايا بفرع: انت

مالك: انتى تانى

مايا: اللهم ما طولك ياروح سبني يابتاع انت

مالك: حاضر

يتركها مالك لتقع مايا على الارض

♥ (الفصل الرابع)

مايا بتألم: بني ادم معاق

مالك: انا اإلى معاق ولا انتى اإلى مهضوفه فى دماغك مش

انتى اإلى قولتيلى سبني

وبعدين ينخفض لمستواها ويمسكها من شعرها امام

الجميع

مالك: لسانك يطول عليها مش هسكتلك فاهمه يا

سحليه

مايا: سيب شعري يامتخلف انت

زاد قسوته وامسكها بقوه اكبر جعلها تصرخ من الالم

فاتن: مش ده صوت مايا

ياسمين: اه

مالك: قولتلك لسانك ميطولش انا سكتلك مره مش
هسكتلك تاني

مايا: سيبنى يا مجنون انت انا هبلغ عنك

مالك بسخريه : بلغى 😊 عندك اقسام الشرطه كلاها

بس انا خط احمر فاهمه

تاتى ياسمين وترى مايا ومالك

ياسمين: مايا مالك

مالك: هي اترحقت ووقعت

اما مايا فكانت تنظر اليه بغضب واقسمت ان تنتقم منه

ياسمين: انتى كويسه

مايا: ايوه

فریده: مالک انت جیت

مالک: خلصتی

فریده: اه

وتنظر لتجد مایا

فریده بأبتسامه: اهلا یا حبیبتی

مایا: حضرتک بتکلمینی

فریده: ایوه انتی تعرفی مالک

مایا: معرفه سودا بعید عنک

فریده بضحکه: متزعلیش هو کده

بسنت: انتی اسمک ایه

مایا: اسمی مایا

بسنت: اسمک حلو او ی یا مایا وانا اسمی بسنت

فریده: وانا ابقی ام مالک وبسنت

مایا: ام الشیطان المغرور ده ازی

نظر مالک إليها بحده

مالک بحده: انتی لسانک طویل لیه

فریده: ملکش دعوه هی بتکلمنی انا مش انت

بسنت بضحکه: هو کده یا مایا متزعلیش

فریده: او مال فین مامتک یا مایا

مایا بحزن: مامتی متوفیه

فریده بحنان: یا حبیبتی ممکن تعبرنی ذی مامتک

مایا: ؟؟؟؟؟؟؟

فریده: مالک یابنتی؟

مایا والدموع فی عینها: انا اول مره حد یقولی کده

فریده: من النهارده انتی ذی مالک وبسنت

بسنت: وانتی

یاسمین: مایا تبقی بنت عمی و اسمی یاسمین معتر الشناوی

فریده: مایا لو احتاجتی ای حاجه انا موجوده

مایا: انتی متاکده انک ام المغرور ده

مالک بحده: علی فکره انا معمر المسدس ای کلمه

تانیه هفرغه فیکى

مایا وهی تضع یدها بخسرھا: طب لو راجل اعمالها

مالک بغضب: بت انتی متعصبینیش انا علی اخری منک

مایا: انت بوق ولا تقدر تعمل حاجه

مالک وقد اصبحت عیناه حمراء من شده الغضب

مالک: طب تحبى تشوفى

واخرج مالک مسدسه وصوبه تجاه مایا

مايا بصوت مرتجف: على فكره انا مش خايضه
ياسمين بخوف: يلا يا مايا لحسن اتأخرنا على ماما
مايا: حاضر

فریده: حاول تتحکم فی عصبیتک یا مالک مش کده

بسنت: بس مايا طلعت بنوته عسل اوووی

مالک: فین العسل ده دی منکوشه وعيله مهضوفه فی

دماغها انتو مش شایضین شکالها

فریده: بس یاواد دی عسل

مالک: عجبتهک یاام مالک

فریده: ایوه مش ناوی تتلحاح بقی نفسی اشوفلک عیل

مالک: انا فی الاول کنت رافض فکره الجواز بس بعد

ماشوفت المنکوشه دی کرهت الجواز

.....

فی غرفه یاسمین

تدخل یاسمین الغرفه لتجد

یاسمین: یخریبتک ایه الی انتی عملاه ده یا مایا

مایا: انا هطق هموت واحد ذی ده یعمل فیا انا کده انا مش

هرتاح غیر لما امد ایدی فی کرشه واطلع مسارینه من

عنیه والفا حوالین رقبته

یاسمین: حیاک حیاک انتی بتتفرجی علی افلام اکشن

کتیر لاء وهتعملی ده مع مین مع مالک عز الدین وهو

هیسکتاک

مایا: انا مش عارفه بجد انتو کلکو بتخافو منه علی ایه

یعنی بنی ادم ذی ای بنی ادم یعنی

یاسمین: ده علی اساس انک مبتقلبیش بطه بلدی قدامه

مايا: مين دى لاء يا حبيبتى مش انا الى اقلب بطه بلدى
قدام حد

ياسمين بضحكه: اه ماهو واضح فعلا

مايا بحده قليله: ياسمين ياريت تخرسى

ياسمين: بس تصدقى الواد مالك طلع موز

مايا وهى تضع يدها بخسرهما: نعاااااااا مين ده الى موز

انتى حوله ده شبه عم جعفر بشنبه ده

ياسمين بضحكه: طيب ياختى يلا ننزل نساعد ماما تحت

مايا: اوك يلا

.....

عند مالك

فريده: مااالك مااالك

مالك: ايوه يا ست الكل

فریده: هتروح تجیب بابک امتی من المطار

مالک: یدوب اطلع اخد شاور والبس وانزل علی طول

فریده: طب یا حبیبی اول لما توصل ابقی اتصل بیا

مالک: حاضر یا حبیبتی حاجه تانی

فریده: لا یا حبیبی

مالک: تمام

یخرج مالک من الحمام ویقوم بارتداء ملبسه ویضع

عطره الممیز وبعدها یرکب سيارته ویذهب للمطار

.....

فی المطار

یخرج من الطائرہ رجل الاعمال المشهور وهو عز الدین

مغاوری: عز باشا حمد لله علی السلامه

عز: الله یسلمک یا مغاوری

مغوري: اتفضل ياباشا العربيه جاهزه وتحت امرک

عز: لا يا مغوري امشي انت

مغوري: ليه يا باشا

عز: مالک ابني جای يخودنی هو بنفسه

مغوري: تمام ياباشا عن اذنک

استووووووووب

عز الدين هو رجل الاعمال المشهور لديه شركات في مصر

وخارجها ويبلغ من العمر ٦٥ عاما

عز: مالک حبيب ابوک عامل ايه

مالک: الحمد لله يابابا وحشني والله

عز: امک واختک عاملين ايه

مالک: الحمد لله بیسلمو عليك

عز: متعرفش هما وحشني اد ايه
مالك: طب يلا يابابا اكيد حضرتك تعبان من السفر

عز: ماشي

يركبون العربيه وينتقلون إلى الفيلا

.....

في الفيلا

بسنت بفرحه: بابي وحشني اوى

عز: انتي اكثر يا حبيبته ابوكي

بسنت: هو ده يابابا إلی مش هتتاخر ينفع كده انت مش

عارف بتوحشني اد ايه ولا ايه

عز: والله شغل يا حبيبته بابي اوعدك بعد كده مش

هتأخر عليكى اومال فين فریده

مالک: مانت عارف بابا هتلاقيها فين هي ليها مكان
غير المطبخ

عز بضحك: فعلا عندك حق عارف لو سمعتك هتزعل
مالک: لا دي فوفو متقدرش تزعل مني

بسنت: طبعا مانت ديك البرابر

مالک بأستغراب: ديك البرابر جبیتی الكلمه دي منين

عز: بس انتو مابتصدقو

فریده: هما كده على طول

عز بغمزه: انتی إلی فيهم يا جميل

فریده بضحكه: بس بقى يا عز الله

عز: عيون عز

مالک: نجيب اتنين لمون

عز: ولد

فریده: عجبک کده یلاااا علشان الاکل جهز

.....

وفی مکان اخر

شخص ۱: ایوه اتقضشوا

شخص ۲: علشان مشغل معایا شویه بهایم

شخص ۱: یاباشا واللّه کل حاجه کانت ماشیه تمام

شخص ۲: اکید فی خاین وسطینا هو اللی عرفهم معاد

التسلیم

شخص ۱: اکید هعرفه یاباشا

شخص ۲: لما نشوف ودی اخر فرصه ومش عایز ای غلط تانی

مفهوم

شخص ۱: مفهوم

شخص ۲: اه صحیح الظابط اللی بوظ العملیه اسمہ ایه

شخص ۱: بیقولو ان اسمہ مالک یاباشا

شخص ۲: وکمان مش متأكد امشي من قدامی مشغل معايا

شويه بهايه وانا بنفسي هتصرف مع الظابط ده وهعرف هو

مين بطريقتي

شخص ۱: تمام یاباشا

.....

وعند مايا

فاتن: مايا يا مايا

مايا: نعم یاطنط

فاتن: باباکی ومامتک جاين النهارده

مايا: ايه ده بجد وجاين ليه فى حاجه

فاتن: لا جاين يقعدو يومين عادى

مايا فى خاطرها: مش عوايد بابا يعنى يسيب شغله ويجى

♥ (الفصل الخامس)

وظلت مايا تفكر عن سبب مجيئهم حتى قطع تفكيرها
صوت رنين هاتفها

مايا: الو

احمد: ايوه يا مايا عامله ايه يا حبيبتي

مايا: الحمد لله يا احمد

احمد: عرفتى ان بابا وماما جاين النهارده

مايا: اه عرفت بس ايه السبب اكيد في حاجه اصل بابا

مش هيسيب شغله ويجى كده

احمد: اصل احنا معزومين عند عمو عز

مايا: عز مين ده

احمد وهو يكتم ضحكاته: عز الدين ابو مالك صاحبى

مايا: نعاااااااااااا انا مستحيل اروح فى حته

مايا: انتو مش عجبكو حاجه اقعد هاديه مش عاجب

ارغى برضو مش عاجب

ياسمين: طب قومی یا ختی علشان عمو محمود خلاص قرب

یوصل

مايا: طيب هاخذ شاور وانزل على طول

ياسمين: طيب

.....

عند مالك

يجلسون يتناولون الطعام

عز: مالك ابقى خد اجازه من بکرا

مالك: ليه يا بابا فى حاجه

عز: لا يا حبيبي اصل انت وحشنى اوى وعايذ اقعد معاك

مالك: حاضر يا بابا هقوم انا بقى علشان الحق ائلى ورايا

فریده: طیب یا حبیبی ربنا معاک

ویقوم مالک ویرکب سیارته ویذهب الی مقر عمله

فریده: مقولتلهوش لیه یا عز ان محمود جای

عز: انتی عارفه ابنک لو عرف احنا بنفکر فی ایه
هیعترض مش هیوافق وبعدین انتی عارفه انه مش هیتجوز
إلا بالطریقه دی

فریده: وانت فاکر ان مالک حد یقدر یلوی دراعه

عز: عارف بس خلینا نجرب

بسنت: ومین دی یابابا إلی هتبقی سعیده الحظ او مدعی
علیها

عز بضحکه: مایا بنت محمود صاحبی واخت احمد
صاحب مالک

بسنت: یالهوی یابابی ده هو ولا بیطقها وهی ولا بطیقه

عز: بس انا عارف ان مايا هتقدر مايا من كلام محمود
عنها عرفت انها شخصيه عنيده ودماعها ناشفه

فریده: يالهوى يا عز ده اخر مره دول كانو هيلعو فى
بعض

عز بضحكه: ماهو مالك ابناك مش هيجى غير كده

فریده: ربنا يستر

.....

فى مقر الامن

مالك: فى اخبار جديده باللى حصل ولا لسه

مصطفى: والله يا مالك الراس الكبيره بتاعتهم متامن

عليها حتى عيونا هناك مش عارفه توصل او تعرف هو

مين يدوب بيوصلهم الاوامر عن طريق الحسينى ولكن

محدث يعرف هو مين الشخص ده

مالك: يعنى ايه احنا هنهزر انا لازم اعرف فى ارواح
اطفال بتروح غير الشباب اإلى بيتدمر بسب الزفت اإلى
بيهربوا وانت تقولى مش عارف اما انت لازمك ايه
مصطفى: والله يامالك احنا مش بنام وبنشتغل ليل ونهار
وزارعين عيونا فى كل حته هنعمل ايه تانى
فيدخل احمد عليهم مسرعا

احمد: اإلحق يا مالك

مالك: فى ايه انت كمان ماهو يوم باين من اوله
احمد: الراجل اإلى قبضنا عليه ساعه التهريب شتق نفسه
مالك وهو يقوم بضرب كلاتا يديه على مكتبه بغضب
مالك بغضب: يعنى ايه شتق نفسه وانتو كنتو فين
احمد: اكيد يعنى يا مالك مش هنقعد معاه جوه الحجز

مالك: يا ابن ال..... اكيد عمل كده علشان منضغطش
عليه ويعترف

مصطفى: يا مالك دي شكلا دوامه كبيره وناس كبيره
هي إلی بتلعب

احمد: فعلا لو مكنش كده مكنش شئق نفسه

مالك: المهم احنا كده دخلنا في الجد إلی اسمه
الحسيني ده عاوز مراقبه عليه ٢٤ ساعه بيعمل ايه بيكلم
مين كل حاجه عنه توصلي مفهوم

احمد: مفهوم

مصطفى: مفهوم

احمد: مالك كنت عاوز اقولك حاجه

مالك: نعم

احمد: بابا وماما جم النهارده وكده فهممكن اجازه علشان
اقعد معاهم

مالك بجدہ قلیلہ: احمد انت بقیت تطلب اجازات كتیر
ومینضعش انت مش شایف الظروف عامله ازای

احمد: تمام یا مالک

مصطفی: هو ایه الی تمام یا مالک الواحد بقاله اسبوع
منامش انت ایه یابنی ده غیر ان انا نسیت شکل الاجازه
بیكون عامل ازای

مالك: انتو لیه محسنی انی بعزبکو مثلا

مصطفی: لا خالص ده انت یاراجل قلبک قلب خصایه ده
انا من کتر الدلع الی انا فیه هعیط
ونظر الیه مالک نظره اخرسته

شخص ۱: ایوه یا باشا مات فی السجن

شخص ۲: کویس اوی انا قولت بردو انه مستحیل یعترف
علینا

شخص ۱: أوامرک یا باشا

شخص ۲: عرفت حاجه عن الظابط ده

شخص ۱: اه یا باشا مستنی اوامر حضرتک

شخص ۲: عفارم علیک

شخص ۱: لو حضرتک تحب اخلص علیه

شخص ۲: هتفضل طول عمرک حمار متصرفش من

دماغک انا هتصرف

شخص ۱: تمام یا باشا

.....

عند مايا

كانت مايا تجلس امام التلفاز حتى سمعت طرقات على باب

المنزل وذهبت حتى تفتح الباب

مايا بفرحه: بابي

محمود: حبيبته بابي عامله ايه يا حبيبتي

مايا: الحمد لله وحشتني اوى

محمود: انتي اكثر يا حبيبته بابي

زينب بتهكم: مفيش ازيك يا ماما زينب

مايا وهي تنظر لزينب من اعلى ل اسفل

مايا: ازيك يا طنط زينب يلا يا بابا اتفضل شكلك تعبان

من السفر

محمود: حاضر يا حبيبتي

وتجري ياسمين وتقوم بأحتضان محمود

ياسمين: عمو حبيبى عامل ايه وحشنى اوى

محمود: حبيبہ عمو عاملہ ايه يا سينا
ياسمين: الحمد لله ازيك يا طنط زينب

زينب: الحمد لله

فاتن: ازيك يا محمود عاملہ ايه يا زينب منورين واللہ يا
جماعہ

محمود: الحمد لله يافاتن انتي اخبارك ايه

فاتن: الحمد لله تمام

زينب وهي تتحدث بتكبر : ايه مش هنستريح هنفضل
نرغى كده كتير

محمود بحدہ: زينب

فاتن: اتفضلو يا جماعہ الاكل جاهز

محمود: تمام يلا يا جماعہ

ويجلسون يتناولون طعام العشاء ويصل احمد

احمد: مساء النور يا جماعه

زينب: احمد حبيبي كده يا احمد متسألش على مامي

المده دي كلاها

محمود: مده ايه يا زينب ده هو اسبوع

زينب: جري ايه يا محمود الواد وحشني الله

احمد: الحمد لله يا ماما

محمود: اعمالو حسابكو علشان كلنا معزومين عند عز

مايا: سوري يا بابي انا مش هروح في حته

محمود: ليه يا مايا

مايا: معلش يا بابي اصل انا تعبانة ومش هقدر اروح في حته

محمود: انا قولت يا مايا هنروح كلنا يبقی هنروح كلنا

مايا: وانا مش هروح في حته

محمود بغضب: وانا مش هكرر كلامي تاني

♥ (الفصل السادس)

تقوم مايا من على مائده الطعام وتذهب الى غرفتها وهي
تبكي

زينب: شوفت يا محمود اهي دي اخره دلعلك فيها

محمود: زينب لوسمحتي

احمد: خلاص يا جماعه انا هتصرف مع مايا

محمود بغضب: ما هو مينفعش متسمعش كلام حد غيرك

هو انا مش ابوها والمفروض تسمع كلامي

احمد: يا بابا حضرتك عارف ان مايا اد ايه هي عنيده

ودماغها ناشفه ولما حد بيعند معاها بتعند اكثر

زينب: هو ايه ايلي عنيده البت دي بقت مدلعه زياده وعايظه

كسر رقبتها بلا قله ادب بقي

احمد بجده قليله: ماما لو سمحتي مايا مش قليله الادب

زینب: اهو ده اِلی بخده منک مایا یامایا و مش عارف ایه
انت حر انا طالعه اوضتی

محمود: خلاص المهه یا احمد تیجی معانا وبعدین لو حد
سألنی مایا مجتش لیه هقولهم ایه معلش اصل مایا قرفانه
من ابنکو فمش هتقدر تیجی صح

احمد: یابابا خلاص انا هتصرف

محمود: تمام

.....

عند مایا

کانت مایا تجلس حزینه تبکی فی غرفتها وهی تمسک

بیدها صوره والدتها

مایا ببکاء؛ شوفتی یا مامی بابی زعقلی ازای مفیش

حد بیحبنی اصلا

احمد بحنان: مايا يا حبيبتى والله كلنا بنحبك

مايا: اه ماهو واضح فعلا

احمد: يا حبيبتى ماهو بردو احنا لازم نروح علشان منظر
بابا هيبقى وحش لو مروحتيش وانتى يا حبيبتى مترضيش
لبابا كده صح

مايا: اه بس ياريت تخلى صاحبك الزفت ده بعيد عنى

احمد بضحكه: حاضر

ويدخل محمود عليهم

محمود: سبنى يا احمد اقعد مع مايا حبيبته قلبى شويه

احمد: حاضر

محمود بحنان: مايا يا حبيبتى مترعليش منى انى اتعصبت

عليكى

مايا: لا يا حبيبتى انا اصلا مقدرش ازعل منك

محمود: مايا انا عرفت انك اتخنتي مع مالك ولو مش
عايزه تروحي خلاص اهم حاجه مايا حبيبه بابي متبقاش
زعلانه

مايا: خلاص يا بابي انا هاجي معاكو
ويقوم محمود بتقبائها وبعد ذلك يخرج من غرفتها

ياسمين: متزعليش يامايا

مايا: خلاص يابنتي انا مش زعلانه

ياسمين: يعني هتروحي معانا

مايا: اه

ياسمين: طب ومالك

مايا: وانا مالي ومال سي زفت ده

ياسمين: لا خلاص

مايا: هو اصلا ميقدرش يعملى حاجه وبعدين يعنى هو انا
هخاف منه ولا هخاف مثلا

ياسمين بتهكم: اه فعلا انتى هتقوليلى

مايا بحده: ياسمين

ياسمين: هو انا قولت حاجه الله

مايا: متعرفيش هنروح امتى

ياسمين: انا سمعت عمو محمود وهو بيقول ان احنا هنروح

عندهم بكره

مايا: طيب

ياسمين: بس في حاجه

مايا: ايه

ياسمين: احنا كمان هنقعد عندهم يومين

مايا: نعاااااااااااااااا ايه الهبل ده

ياسمين: اصل احنا هنروح المزرعه بتاعتهم

مايا: يالهوي عليا وهنروح الزفته دي ليه

ياسمين: وانا مالي انتي بتزعقيلي انا ليه

مايا: ياسمين امشي من قدامي دلوقتي

ياسمين: حاضر

.....

وعندمالك

عز: اخدت اجازه يا مالك

مالك: اه يابابا

عز: كويس علشان هنروح المزرعه بكره

مالك: ليه يابابا هنروح المزرعه بكره

عز: عمك محمود ابو احمد صاحبك هيقتضي معانا

يومين ومتنساش تكلم مصطفى ابن خالتك يجي معانا

فریده: ربنا یستر

.....

فی غرفه مالک

یقوم مالک بالاتصال بمصطفی

مالک: الو ایوه یازفت

مصطفی بضحکہ: حبیبی لحقت اوحشک

مالک: یاشیخ اتوکس ولاوحشنی ولا زفت

مصطفی: احم ایہ الاحراج ده اومال متزفت متصل لیه

مالک: متصل علشان اقولک ان احنا رایحین المزرعه

بکره هتیجی معانا

مصطفی: علشان تعرف انکوا متقدروش تستغنوا عنی

مالک: صدق انا غلطان انی اتصلت بیک غور یالا کتک

القرف

مصطفی: حبیبی تسلّم

مالک: انجز جای ولا

مصطفی: طبعا جای هتمشوا علی امتی

مالک: یعنی علی ۷ کده

مصطفی: اوک

.....

فی صباح یوم جدید

فی غرفه مایا

یاسمین: مایا یا مایا یلا اصحی بقی

مایا: یوووووه اطلعی بره

یاسمین وهی تقوم بنزع الغطاء من علیها

یاسمین: هو ایه اللی اطلعی بره اصحی یلا

مايا: الواحد مش عارف ينام فى البيت ده

ياسمين: معلىش خليها عليكى

مايا: طيب قايمه اهو

ياسمين: متناميش تانى

مايا: حاضر

.....

وعند مالك

تسمع فريده طرقات على باب المنزل

فريده: طاطا حبيبي عامل ايه

مصطفى: فوفو قلب طاطا إلى وحشاني عامله ايه

فريده: الحمد لله اومال فين امك

مصطفى: امى فى البيت مانتى عارفه مش بتحب المزرعه

ويقوم مصطفى بعدها بالجري خارج الغرفة قبل قدوم
مالك له

مالك: ☹☹☹☹ عيل متخلف

ويدخل عز عليه

عز: صباح الخير

مالك: صباح النور

عز: يلا اصحى كده وادخل خد شاور علشان هتروح تجيب
مايا وياسمين

مالك بجد قليله: وسي احمد ميجهومش هو ليه ان شاء
الله مش مايا تبقى اخته وياسمين تبقى بنت عمه انا مالي
عز: احمد جايب باباه ومامته ومرات عمه معاه في عربيته
ايه هيقدوا على بعض يعني علشان حضرتك مش عايز
تروح تجيبهم

مالك بتنهيده: خلى مصطفى هو يروح يجيبهم
عز: لا مينفعش انت اىلى هتروح تجيبهم ويا لا بقى

مالك بضيق: حاضر

ويخرج عز من الغرفه ويترك مالك يقوم بتجهيز نفسه

فى غرفه عز يقوم بالاتصال على محمود

عز: الو ايوه يا محمود انتوا فين

محمود: انا فى البيت لسه

عز بضحكه: كله تمام زى ما اتفقنا

محمود بضحكه: اه

.....

فى غرفه مايا

ياسمين: مايا يا مايا اصحى بقى

مايا: خلاص صحيت اهو

ياسمين: طب يلا انتي مالك كسوله كده ليه

مايا بتهكم: اعمل ايه يعنى اقوم اطنطالك ولا

امشيالك على الحيطان

ياسمين: هههه ايه السكر ده

مايا: طبعا سكر

ياسمين: مغروره

مايا: ده مش غرور ده ثقه فى النفس

وتذهب كل من الفتاتان لتجهيز انفسهن

فى الاسفل

محمود: يا اولاد خالصوا بقى اتاخرنا اوى

احمد: صباح الخير انا خلصت

زينب: وانا كمان خلصت يلا وهما يبقوا يحصلونا

وتنزل ياسمين للأسفل

ياسمين: صباح الخير

محمود: صباح النور يا حبيبتي امل فين مايا

ياسمين: خلاص ياعمو هي خلصت ونازله ورايا

وتنزل مايا وسط دهشه الجميع

مايا: صباح الخير

محمود بدشه: ايه إلی انتی لبساح ده

كانت مايا ترتدي سلوبته جينز وكاب على شعرها

وكوتش فكانت مثل الشباب في هيئتها

مايا وهي تنظر لنفسها بأستغراب: ايه إلی انا لبساح لابسه

سلوبته

محمود: يابنتي انتي عاوزه تشليني ايه القرف ده

قال جملته الاخيره وهو يشاور على ماترديه

مايا ببرود: والله ياابا هو ده لبسى وهروح كده ولو مش
عاجب حضرتك انا ممكن مروحش فى حتة
محمود بضيق: خلاص جهزتوا كل حاجه ولا فى حاجه
ناقصه

الجميع فى صوت واحد: كله تمام

وخرج الجميع استعدادا للذهاب

احمد: بصوا بقى يا جماعه انا هاخذ ماما وطنظ فاتن
معايا وانت ياابا هتاخذ مايا وياسمين او العكس الى
يريحكو

محمود بخبت: والله يابنى العربيه بتاعتى فيها مشكله من
امبارح ومش عارف فين فوديتها للصيانه
فلاش باك

محمود وهو يتحدث مع عز

محمود: ايوه انا لعبت في المتور زي ما اتفقنا
عز بضحك: يخربيتك فكرتني بأيام الشقاوه
محمود بضحكه: الواحد كبر اه بس قلبه شباب
عز بضحك: 😊😊😊😊😊😊😊😊

محمود: المهم يحصل زي ما اتفقنا تمام
عز: تمام

عده للوقت الحالى

احمد: طب يا بابا هنعمل ايه دلوقتي

محمود بخبث: ماانا اتصرفت واتصلت بعمك عز يبعتلنا
مالك بعربيته

مايا بجده قليله: وده ليه ان شاء الله هو حضرتك
مسمعتش عن حاجه اسمها اوبر

محمود: لا معرفش وبعدين انا خلاص اتصلت ومش بعد
ما اتصلت بالراجل هقوله لا متجيش هما مش شغالين عندنا
وبعدين هو قرب يوصل خلاص

مايا: خلاص انا هركب مع احمد وانتو اركبو معاه

محمود: ان شاء الله

ويصل مالك

مالك: صباح الخير

محمود: صباح النور

احمد: صباح النور

مالك وهو ينظر لمايا انت يا بنى تعالى يالا شيل الشنط

دى

حيث كانت مايا تضع الكاب على وجهها فكانت لاتبان

ملامحها

مايا بصدمة وهى تشيل الكاب: انت بتكلمنى انا
مالك: ايه ده المنكوشه مخدتش بالى اصلك شبه صبي
الميكانيكي

مايا بغضب وهى ترفع اصبعها فى وجهه: احترم نفسك
محمود: مايا يا حبيبتي معلى شكل نسيت الدواء ممكن
تجهولى

مايا: حاضر
وتصعد مايا لغرفه والدها وتظل تبحث ولكنها لا تجد شئ
فى الاسفل

محمود: يالا احنا يا احمد ومايا وياسمين هيركبوا مع
مالك

احمد: بس يابابا

محمود: هو ايه الى بس يالا يالا احنا كده هنتأخر

مايا بغضب: لا

مالك وظل محافظا على بروده: مش بحب اكرر كلامي
مرتین

مايا: وانا مالي انت بتحب ايه ومش بتحب ايه

مالك بجدہ: اتلمی وارکبی احسنک بدل مارکبک انا
انجری

مايا بغضب: مش هرکب وورینی بقی هترکبني ازای

توجه مالک لناحیه مايا ومايا تبتعد للخلف بخوف

مايا: ايه انت هتعمل ايه

وظل مالک يتقدم نحوها حتى قام بحملها ووضعها في

السياره

مايا: نزلنی يا متخلف انت يا سافل يا اإلى مشوقتش خمس

دقایق تربیه وظلت ترکل بقدمیها ویدیها فی الهواء

ياسمين بصدمة: مايا

مالك بجده: انا مش عايز اسمع صوت حد فيكو واركبو
وخلصوا

ياسمين بخوف: حاضر

وركبوا جميعهم السيارة

مايا وهي تحاول فتح الباب

مايا: افتح الباب ده

مالك بغضب شديد: مش عاوز اسمع صوتك فاهمه

ولو سمعت كلمه منك وحياه امي هخلي ليلتك سوده

مايا بخوف: على فكره انا انا مش خايفه

مالك بصوت اربعها: مش عاوز اسمع صوتك

وفجاه يرن هاتف مالك

مالك: الو ايوه يابابا

عز: انت فين يا مالک
مالک: انا لسه هطلع اهو

عز: تمام

کان مالک يقود فى صمت وفجأه

♥ (الفصل الثامن)

کان مالک يقود السياره فى صمت وفجأه صرخت مايا

بأعلى صوتها من نافذه السياره

مايا: ياناس الحقونى انا مخطوفه حد ياحقنى

مالک بصدمة: يخربيتك ايه إالى انتى بتعمليه ده

مايا بصوت اعلى: ياناس الحقونى انا مخطوفه الحيوان ده

خطفنى

مالک بجده: اخرسى اقسه بالله لو سمعت صوتك تانى

لهخلى ليلتك سوده

مايا بصوت اعلى اكثر: الحقونى ياناس
وكانت هناك سياره يوجد بها شبان يراقبان ما يحدث
ياسمين بصدمه: مايا ايه الى انتى بتعمليه ده
وكانت مايا تحاول فتح باب السياره ولكن يد مالك
منعتها وفى تلك اللحظه تقدمت سياره الشبان امام سياره
مالك فتوقفت ونزل منها الشبان
الشاب الاول وهو يدق على نافذه السياره: افتح يلا العربيه
وانزلى وخليك راجل ومتبقاش جبان
الشاب الثانى وهو يتجه نحيه الباب
الشاب: انزلى يالا وجذب مايا من يدها
مالك بغضب وهو يجذب مايا ناحيته: محدش ليه دعوه
بيها كلامكوا معايا انا
الشاب الاول: طب ايه رايك ان انا هخدها وانا ماشى

مالك بغضب: ده على جثتى لو حد جيه جنبهم
الشاب: يبقى قول على نفسك يارحمان يارحيه
وقام الشاب بأخراج سلاح ابيض من جيبه (مطواه) لكى
يهدد بها مالك

مالك بسخريه: سيب يابابا إالى فى ايدك دى لحسن
تعورك

فقام الشاب بالتهويز ناحيه مالك ولكن مالك قام
بضربه فى يده حتى سقطت المطواه من يده وبعد ذلك
لكمه مالك عدة لكمات فى وجهه حتى اسقطه ارضا
مالك بغضب: خد صاحبك وامشى من قدامى لو عايز
تعيش

الشاب بخوف: ح حاضر

ورحلا الشباب وترکوا مالک وهو يشتعل من الغضب بسبب
ما فعلته مايا

مايا بخوف: انت انت بتبصلي كده ليه

حيث كان مالک عيناہ حمراء بشكل مخيف وعروق
وجهه تبرز بشده من شده غضبه مما جعل مايا تشعر
بالخوف الشديد

مالک بصوت هادئ ولكنہ مخيف : قدامى على العربيه
يلا

مايا: هه

مالک بصوت عالى ارتعدت مايا لأثره: قولتلك قدامى يلا
مش كفايه إلی عملتيه
مايا بخوف: ححاضر

مالک بحدہ: وانتى واقفه ليه متفضلى تركبى وتخلصينا

ياسمين: حاضر

وركب مالك السيارة واثناء تشغيلها اكتشف مالك عطل
ما فى السيارة

مالك بغضب وهو يضرب مقود السيارة بيده: استغفر الله
العظيم هو يوم باين من اوله
مايا: ان.....

مالك بغضب: انا مش عايز اسمع صوتك خالص والا والله
اقتلك وادفنك مكانك واخلص

مايا: وانا مالى هو انا اإلى عطلتها ده ايه ده
نظر مالك لمايا نظره اخرستها ولم تعد تقدر على
التحدث

مالك بجده: انا هنزل اشوف حل فى القرف اإلى احنا فيه
ده ومش عاوز حد ينزل ورايا فاهمين

مايا: هو انا هخاف يعنى ولا هخاف من واحد ذى ده

ياسمين: افتكرى انى قولتلك بلاش

مايا: انا هنزل واللى عنده يعمله طظ فيه

ياسمين بخوف: ربنا معاكى

مايا: انتى مش هتنزلى

ياسمين: لا ياختى انا اقعد هنا بكرامتى احسن

مايا بتهكم: جبانه

ياسمين: جبانه جبانه

.....

وفى الخارج

حاول مالك التصرف ولكنك لم يقدر على اصلاحها فقام

بالاتصال على مصطفى

مالك: الو ايوه يازفت

مصطفى بضحك: لو كا لحقت او حشك يابيبى

مالك: ياشيخ اتنيل انت ولا وحشنى ولا زفت

مصطفى: امال اتصلت ليه

مالك: العربيه عطلت منى فى الطريق وحاولت اتصرف

معرفتش شوفلى اى ميكانيكى

مصطفى: طب قولى انت فين دلوقتى

مالك: انا.....

مصطفى: طب انا قريب منك هجيب ميكانيكى وانا

جاي واجيلك

مالك: تمام

وفى داخل السياره حسمت مايا قرارها على النزول وفتحت

باب السياره وقبل ان تدلف الى خارجها كانت يد مالك

مانع لها

مالك بهدوء عكس مافى داخله: رايحه فين
مايا بقوه عكس الخوف إالى بداخلها: انا انا زهقت من
القاعده

فى العربيه فقولت انزل عادى يعنى

مالك بجده: ومش انا قولت مش عايز حد يخرج من
العربيه قولت انا ولا مقولتش

مايا بخوف: انا انا وانت مين اصلا اداك الحق انك تؤمرنى

مالك ببرود: وانا قولت مضيش نزول

مايا: اووووووف بقى

نظر مالك لمايا نظره اربعبتها وقام بأغلاق باب السياره

وبعد قليل وصل مصطفى بسيارته ومعاه الميكانيكي

مصطفى: احلى مسا عليك يا باشا مصر

مالك: بقولك ايه انا مش فايقلك

مالك بغضب: بقى انا اإلى كل ظباط الداخليه كلهم من
اكبرهم لاصغرهم بيعملولى الف حساب تيجى حته بت
زيك تقول عليا انا كده

مايا بخوف: انا مش بت انا ليا اسم

مالك: كويس انك عارفه انك مش بت

ويتركها مالك ويرحل

وتركل مايا قدميها فى الارض كالأطفال: بنى ادم همجى
ومتخلف

مالك: على فكره انا لسه ممشتش ولسانك ده انا
هقصهولك بس لما فوقلك

ويتركها ويرحل

مالك: فين الميكانيكى يا بنى خرينا نخلص

مصطفى: معايا فى العربيه

مالك بحدہ: وبيعمل ايه فى العربيه ماتخليه ينزل يشوفها
ونخلص

مصطفى : مابراحه ياعر مالك

ويذهب مصطفى ليقوم ببناء عم احمد الميكانيكى

مصطفى: عم احمد تعالى

عم احمد: حاضر يابنى

وذهب كلاهما للسياره

عم احمد: افتح يابنى خلىنا نشوف العطل فين

مالك: حاضر

عم احمد: شكل فيها مشاكل كتير وهتاخد وقت

مالك: يعنى قد ايه كده

عم احمد: يعنى بتاع ساعتين تلاته كده

مالك: استغفر الله العظيم

مايا: يلا ننزل هو هيجبنا يعني وبعدين هما زمنهم صالحوا
العربيه خلاص
ياسمين: تمام

فتحت مايا باب السياره وهمت بالنزول وجدت مالك عيناه
حمراء وعروق وجهه تبرز من شده الغضب مما جعل الخوف
يدب في اوصالها

.....

في مكان اخر

شخص ١: في اي معلومات جديده عن مالك

شخص ٢: خد اجازه اسبوع هو وزميله ياباشا

شخص ١: حلو اوى عاوزين نلحق نسلم البضاعه قبل ما

يتطلعنا زي عضريت العلبه ومنعرفش نعمل حاجه

شخص ٢: ماانا قولتلك ياباشا نخلص منه

شخص ۱: احنا كده كده هنخلص منه بس مش دلوقتي
شخص ۲: طب بالنسبه للحسيني ده المراقبه بقت ۲۴ ساعه
كده

شخص ۱: خليه كده اغبيه فاكرين ان الحسيني هو ورا
التهريب وبعدين اصلا هو كبر وخرف وان الوقت ان احنا
نطاعه معاش

شخص ۲: اوامرک ياباشا
وضحکا الاثنان معا

.....

في سياره احمد

احمد: يعنى مالك ومايا راكبين مع بعض دلوقتي نفس
العربيه

محمود: ايوه

احمد: يانهار مش فایت

محمود: ده لیه کل ده یعنی

احمد: یابابا انت مش عارف لما بیتجمعوا بیعملو ایه فی

بعض دوول زمانهم قاتلین بعض

زینب: احسن خلینا نرتاح

احمد: ماما لو سمحتی و حضرتک یابابا لوسمحت اتصل

بمایا واطمن علیها وشوفهم فین

محمود: حاضر

زینب: انت لیه محسنی یابنی انها راکبه مع ابو لهب مش

صاحبک

احمد بتهکه: ابو لهب میجیش حاجه جنبه لما بیتعصب

.....

عند مایا

مايا بخوف : ففى حواجه

كان مالک يهه بالحديث ولكن اوقضه صوت رنين هاتف

مايا

مايا: الو ايوه يابابا

محمود: ايوه يامايا اتوفين يا حبيبتي

مايا: معرفش يابابا اصل العربيه عطلت بينا واحنا فى

الطريق

محمود: العربيه عطلت

احمد: يالهوى العربيه عطلت كمان ادينى يابابا التليفون

لو سمحت

محمود: خد اهو

احمد: الو ايوه يا مايا عامله ايه يا حبيبتي

مايا: الحمد لله

احمد: معلى يا مايا اءىنى مالك اكلمه

مايا: حاضر

مايا: خء اءمء اءويا عاوز يكلمك

مالك وهو يقوم باءءء التلىضون من مايا قءء تلامست

اءىءهم ببعض وصرء كل منهم بعىن الاءر

مايا وقء اءمرت وءنتها ءءلا

مالك: ايه عاوز ايه

احمد: مابرااءه يا عمر علينا بقولك انءو فىن كءه علشان

لوكءه اءىلكو

مالك: لا مصطفى هنا وهىاءءنا معاها فى عربىءه علشان

المىكانىكى قال ان العربىءه هءااء وقت فى التصلىء

احمد: طب يا مالك

مالك: تمام يلا سلام

احمد: مالک

مالک: ایہ تانی

احمد: خلی بالک من مایا

وتذکر مالک ماحدث منذ قليل

مالک بغضب: ان شاء الله يلا سلام بقى

احمد: سلام

مالک: خدی موبایلک ویلا علشان هنمشى مع مصطفى

مایا: تمام

یاسمین: تمام

مایا وهى تتنفس بهدوء: الحمد لله معملیش حاجه یالھوی

على بصته ده انا قلبی کان هیقف

یاسمین: مانتی تستاهلی مسحوبه من لسانک لیه

مایا: یاسمین یاریت تخرسی انا مش نقصاکی

ياسمين: حاضر

وذهبوا لركوب السياره معهم

مصطفى بضحكه: والله يا جماعه العربيه نورت بيكو

مايا: شكرا

ياسمين: مرسى

مالك: ونبى ركز فى الطريق بس لتقلب العربيه بينا

مصطفى: عيل فصيل اقسامه بالله وانتى يانساه متعرفتش

بيكى

ياسمين: انا ياسمين بنت عم مايا واحمد

مصطفى: والله مكنتش اعرف ان احمد عنده بنت عم

قمر زيك كده

ياسمين بأحراج: شكرا لذوقك

مصطفى: على فكره دى مش مجامله

مالك بسخريه : مترکز في الطريق ياعم النحنوح

مصطفى: يابني هوانت في حد مصلتك عليا

وظلو يتحدثون طوال الطريق وايضا لم تخلو من بعض

المنزعات بين مالك ومايا حتى وصلوا إلى المزرعه

♥ (الفصل العاشر)

مصطفى: واخيرا وصلنا يلا يا جماعه حمدلله على السلامه

ياسمين: الله يسلمك

مصطفى بضحكه: ياه احلى الله يسلمك سمعتها في

حياتي

ياسمين وقد احمرت وجنتاها خجلا: شكرا

ونظر مصطفى لها وسرح في جمال وجنتاها

مالك ببرود: نجيب اتنين لمون

مصطفى بضيق: يابني مترحم امي بقى الله

وبعدها دلفوا جميعا إلى الداخل

عز: حمد لله على السلامه يا ولاد

ردوا جميعا في صوت واحد: الله يسلمك

عز: انا عارف انكو تعبانين من السفر وكده اطلعوا

استريحو شويه عقبال ما الغدا يجهز علشان انا محضركوا

حته بروجرام تحفه

مالك : طب هنقسم ازي نفسنا على الاوض

عز: مايا وياسمين وبسنت في اوضه وانت واحمد والواد

مصطفى في اوضه

مصطفى: يعني كلهم نديتهم بأسمهم وانا الوحيد الواد

مصطفى في ايه يا جماعه ماتحترموني شويه

مالك: بس يلا ☹️

مصطفى: حاضر

وضحك الجميع على مقاله مصطفى

ياسمين: طب مين هيطلع الشنت فوق ولا احنا إلی هنشيلها

مصطفى: تشيلها ايه وانا روحت فين ده انا اشيلك الشنت

في عنيا

ياسمين بخفوت: شكرا

وبعدھا صعدت ياسمين إلی الاعلی

مصطفى: هيببيبيح

احمد بضيق: مصطفى ماتتلم على فكره دي بنت عمي

مصطفى: عيب عليك انا بتاع كده برضو وبعدين انا

خلاص ناوي استقر بقى ده انا حتى شايف عيالي اهم

بيتنطوا حواليا

احمد وهو يقوم بضرب كف على كف: لا إله إلا الله ده

الواد اتهل

مالک: یا لا ولاهنقضیها لوک لوک

.....

فی الاعلی

بسنت: انا مبسوطه اوی انی اتعرفت علیکوا

یاسمین: وانا کمان واللہ انتی عسل اصلا

مایا: انا بجد مش عارفه بنوته زیک عسل کده اخت

البنی ادم إلی تحت ده ازای

بسنت: واللہ یامایا مالک ده طیب اوی بس هو عصبی

حبیتین

یاسمین: حبیتین بس قولی تلاته عشره مش حبیتین ده

طول الطریق خناق خناق

مایا: یاسمین یاریت تخرسی بقی

یاسمین: فی ایه مش ده إلی حصل اللہ

ياسمين وقد احمرت وجنتاها : بس بقى انتى وهى الله
وبعدين مفيش حاجه من كده على فكره

مايا بسخريه: اه ماهو واضح فعلا بآماره عنيكى اإلى
بتقلب قلوب اول لما بتسمعى اسمه

ياسمين: لا على فكره وبعدين انا غلطانه انى بتكلم
معاكوا وتركتهم وذهبت لكى ترتاح

مايا وقد غمزت لبسنت: يلا

بسنت بضحكه: يلا

وذهبوا كلاهما اليها وقاموا بزغزغه ياسمين وتعال
ضحكاتهم معا

.....

فى غرفه الشباب

مالک بسخریه: مقطط

احمد: یعنی برضو هنام جنب المقطط اقصا مصطفى

مالک: اه

مصطفى بضحكه: تعالى ياروحى اخذك فى حضنى

احمد: ولا اتلم

مصطفى بضحكه: تعالى يا بيضه

وضحكا كلاهما معا

مالک: عارف يا مصطفى لو شيطانك وزك وعملت اى
مقلب من مقابلك دى واللّه هدفنك فى الجنينه تحت

مصطفى: عيب عليك انت تعرف عنى كده

احمد: ده انت ابو كده

وكان احمد سيغلق الانوار

مصطفى: بلاش تقفله

احمد: لسه العاده دی فیک

مصطفی: اه واسکت بقی علشان عاوز انا

.....

فی مکان اخر

محمود: هنعمل ایه یاعز

عز: بس یا خودا لما یقوموا هیتغدوا وبعد کده هقولهم

فی سباق خیل وکده والخیل إلی هترکب علیه مایا

هقطع اللجام بس مش قوی علشان لما تیجی تمشی یتقطع

ومالک یلاحقها

محمود: یا اه علی الدماغ یاعز

عز: او مال انت فا کر ایه

وضحکا الاثنان معا

وبعد فتره استیقظ الجميع من النوم

فريده: يالا يابنات علشان نحضر السفره

البنات فى صوت واحد: حاضر

زينب: هو احمد فين

فاتن: متهيالى مفيش حد من الشباب صحى لسه

زينب بمكر: اطلى ياياسمين صحيهه معلى

فاتن: واشمعنى بقى يازينب هى الى هتطلع تصحيهه

زينب: عادى يعنى اى حد يطلع يصحيهه وخلص

ياسمين: خلاص ياماما انا هطلع اصحيهه وخلص

وصعدت ياسمين الى الاعلى ودقت باب الغرفه

.....

فى غرفه الشباب منذ قليل

استيقظ مصطفى اولهم

مالك: يبقى حفر قبره بأيده

مصطفى وقد خرج من المرحاض: فى ايه يالوكه ماتصلى

على النبى فى قلبك كده

وكان مالك سوف يقوم بضربه ولكن اوقفه صوت

طرقات الباب

فى الوقت الحالى

دقت ياسمين على باب غرفتهم وفتح لها مصطفى حيث

كان يرتدى بنطلون فقط وعارى الصدر

مصطفى بضحكه بلهاء: صباح الخير

ياسمين وقد احمرت وجنتاها من هيئته: احم الفطار جهز

وكده عن اذنك

وتركته ورحلت وبعد ذلك نظر الى نفسه

مصطفى: يانهار منيل على الغباء إلى الواحد فيه انا ازاي

اطلعاها كده

مالك: علشان حمار

مصطفى: ما خلاص ياعم الله اعمل ايه يعني

احمد: انتو بتتكلموا عن ايه

مصطفى: ها لا مفيش حاجه

وبعد ذلك ينزل جميعهم إلى الاسفل ويجلسون على مائده

الطعام حيث كان مالك يجلس امام مايا واحمد يجلس

امام بسنت ومصطفى يجلس امام ياسمين ويظل مصطفى

ينظر لياسمين

مالك: على فكره انت مفضوح اووى

مصطفى: بجد ما انا اعمل ايه خلاص مش قادر

وذهبوا جميعهم إلى اسطبل الخيل

مايا: الله انا عاوزة الحصانه البيضه إلى هناك دى

مالك بسخريه: حصانه ايه اسمها فرسه

مايا: وانت مالك حد وجهاك كلام وبعدين انا بقولها

كده حصانه ملكش دعوه

وتركته مايا ورحلت وهو يشتعل غضبا

عز: عملت إلى قولتك عليه يامحمود

محمود: متخفش كله تمام

عز: حلو اوى يلا بينا

وركب كل منهم على حصانه الخاص ماعدا بسنت لانها

تخاف من ركوبها

عز: يلا واحد اتنين تلاته

كل منهم انطلق بحصانه وبعد عن الاخر ماعدا مالك
ومايا كانوا قاربين من بعضهم

مالك: انتي فاكره نفسك ممكن تغلبيني

مايا: ياريت متتكلمش كتير والفايز هو ايلي هيضحك
في الاخر وسبقته بفارستها

مايا بخوف: يالهوى البتاع فك

لاحظ مالك عدم اتزنها عل فارستها وتقدم مالك
ناحيتها

مالك: في ايه

مايا بخوف: شكل البتاع اتفك مالك متسبنيش لوحدي

وكانت تلك المره الاولى التي تقوم فيها مايا بندااء

مالك بأسمه وكان لذلك سحره الخاص به

مالك بصوت متحشرج: حاضر بس حاولي تقربى منى

علشان اعرف اجيبك

مايا ببيكاء: انا مش عارفه

مالك: طب بتعيطى ليه طب متخافيش انا معاكى

وقام مالك بالأقتراب من مايا وجذبها نحوه وسقط الاثنان

معا

♥ (الفصل الحادى عشر)

ياسمين بسخريه: من الواضح فعلا اننا فى سباق انا من

كتر السرعة الى ماشين بيها حاسه انى هقع

مصطفى: تحبى نمشى ابطء من كده

ياسمين: اقعد انت كده هزر لغايه مانخسر

مصطفى: ياستى سباق ايه صلى على النبى فى قلبك انا

واحد صحتى على قدى

احمد: انا ماليش فى جو السباق ده وانت عارف

مصطفى بضحكه: اه انت هتقولى

بسنت: اومال فىن مالك ومايا

ياسمين: يالهوى دول لوحدهم يعنى زمانهم مولعين فى

بعض

مصطفى بضحكه: زمانهم ايه اكيد ولعوا فى بعض فعلا

احمد بضيق: انت بتهزر وبعدين ازاي تسبهم لوحدهم

المفروض يبقى حد معاهم

مصطفى: خلاص ياعم تعالى ندور عليهم

واثناء حديثهم تاتي مايا اليهم

ياسمين: مايا اهي يا عيال

مصطفى بسخريه: عيال

مايا بغضب: مالك ده بنى ادم همجى ومتخلف

مالک: بحدہ : احترامی نفسک بدل ما واللہ ہدفنک
مکانک واخلص

مایا وہی تضع یدھا بخصرھا: ولا تقدر تعمل حاجہ

مالک بغضب: بت انتی متعصبنیش

مصطفی بسخریہ: انت کل دہ ومش عصبی اومال لو

اتعصبت ہتعمل ایہ اکثر من کدہ

ونظر لہ مالک نظره اخرستہ

مصطفی: یاساتر علی دی بصہ

مایا ببرود: علی العموم اعلی مافی خیلک ارکبہ

وبعد ذلک ترکتہ یشتل من الغضب ورحلت

احمد: فی ایہ یا مالک عاوز اعرف ایہ الی حصل

مالک: مفیش حاجہ حصلت

احمد: متاکد

اكتفى مالك بأيماء راسه فقط وبعد ذلك تركه ورحل

.....

عند البنات

ياسمين: فى ايه يا مايا

مايا: مفيش

ياسمين: بجد

وتسرح مايا وتتذكر ماحدث معها منذ قليل

قام مالك بالاقتراب من مايا وجذبها نحوه وسقطا الاثنان

معا

مايا: اه

مالك : انتى كويسه

مايا وقد احمرت وجنتاها خجلا من ذلك القرب: اه

ويسرح مالک في جمال عيونها التي يلاحظ جمالها لأول

مره

مايا: مالک لو سمحت اوعى

مالک: ها

مايا وهي تقوم بدفعه في صدره بكلتا يديها الصغرتين :

اوعى بقى ايه ده جاموسه وقعت عليا

مالک: بت انتى احترمي نفسك

مايا: والله انا محترمه غصب عنك

مالک: صدقى بالله انا غلطان انى جيت الحقك المفروض

كنت خليتك تقعى وتنكسر رقبتك

مايا وهي تهب واقفه: والله محدش قالك تعالى انقذنى

مالک: يابت انتى هبله اومال مين كان بيعيط من شويه

مايا: انا مكنتش بيعيط

مالک: اه صح انا اإلى كنت بعيط وبقول مالک متسبنيش
مايا بأحراج : على فکرة انا مقولتش كده وبعدين انت
استغليت الموقف

مالک بسخريه: موقف ايه اإلى استغليتاه انتى فاکره
نفسک زى البنات وبعدين انا قولتلك قبل كده انک
شبه عم حسين

مايا بغضب: وانت بشنیک ده شبه کرومبو

مالک بجده: بت انتى احترمى نفسک

مايا: ولو محترمتش هتعمل ايه يعنى

مالک وقد برزت عروق وجهه من شده غضبه وتقدم نحوها
ببطء شديد جعل الرعب يدب بأوصالها وترجع هى للخلف
خاشيه مما سيحدث حتى اصطدمت بشجرة خلفها

وقد حاصرها مالك: بكلتا يديه وتحدث بجانب اذنها
بهدهوء شديد: ماتحوليش تستفزيني او انك تعصبيني لان
مفيش حد هيندم غيرك صدقيني وبلاش تلعبى معايا انا
وتركها بعد ذلك ورحل

عوده للوقت الحالى

ياسمين وهى تقوم بتحريك يدها فى وجهه مايا: ايه
روحتى فين

مايا: ها ا مروحتش فى حته ولا حاجه يلا نروح علشان انا
تعبت

ياسمين: تمام

.....

فى المنزل

عز: عارفين يا اولاد مين الى كسب

مصطفى بخوف: يارب ما يطلعش إلی فی بالی
احمد: هو فيه غيرہ اکيد هو إلی کسب هو کده کل
مره يغلبنا

محمود: لا علی فکره مش مالک

بسنت: اوووبا او مال مين قول بقى يابابا ونبي

فريده: اول مره ابني يخسر

مالک بمکر وهو ينظر ناحيه مايا: ظروف يا امی واللہ
هنعمل ايه بقى

مايا بتوتر: احمر مين يعنى إلی کسب

عز بضحکة: انتی يا مايا إلی کسبتی الفارسه بتاعتک
وصلت قبل حصان مالک

مايا بصدمة: مايا مين مايا إلی هو انا

مالک: انتی غيبه ليه هو فی حد غيرک هنا اسمه مايا

زینب بسخریه: معاش اصل عمرها ما فلیحت فی حاجه
فتلقیها صدومه بس مش اکثر

مایا وهی تضع یدها بخصرها: بلاش ونبی یاظنط تتکلمی
انتی کنتی عملتی ایه عدل فی حیاتک وانت یااستاذ
مالک سبنالک النصاحه

زینب وهی تدعی البکاء: کده یا مایا تکلمی ماما زینب
کده ده انا إلی مربیایکی

مایا بسخریه: اه فعلا حضرتک إلی مربیانی بأماره بعد
مووت ماما حضرتک مکنتیش طیقانی فرحت اقعد عند
تیتا

محمود بغضب: مایا احترمی نفسک واعتذری حالا
مایا بعناد: لا مش هعتذر لحد

زینب بمکر: خلاص یا محمود عیله وغلطت

مايا بحدہ: انا مش عيله

محمود بحدہ: مايا خلاص

مايا والدموع بعيناها: حاضر

وتركتهم وصعدت الى الاعلى

مالك في نفسه: ايه ده انا قلبي وجعني عليها ليه اكيد

صعبت عليا مش اكثر من كده

وحاول ان يقنع نفسه بذلك فقط

.....

في غرفه البنات

كانت مايا تبكي في صمت

بسنت: مالك يا مايا خلاص يا حبيبتى مطعيتيش بقى

وبعدين طنط زينب دى انا محبتهاش اصلا

ياسمين: ونبي ياختى مافى حد بيطيقتها

مالك بسخريه: وايه اِلى خلاك واثق اوى انها متحكّمش

عليك حكر يجيب اجلك

مصطفى: ليه هو انا اسمى مالك

مالك بجدّه: ولا احترم نفسك

احمد: الحمد لله مايا اختى حبيبتى فأكيد مش

هتحكّم عليا يعنى

مصطفى بضحك: خلاص ياعم لحسن في حد هيمووت

هنا

مالك: انا سيبلكو المكان وخارج بره

وضحكا مصطفى واحمد عليه

.....

فى الاسفل

عز: مابراحه يا محمود على مايا شويه

محمود: انت مش شايف هي اتكلمت مع زينب ازاي

عز: معلىش

ونزل الجميع لتناول العشاء

مصطفى بضحكه: ها يا مايا نويتي هتحمي علينا بأيه

انا عارف ان قلبك طيب

احمد: وانا يا مايا اخوكي

مايا بضحكه: متخافوش يا جماعه احكامي هتبقى

بسيطة خالص

مصطفى بضحكه: ياخوفي يا بدران

وضحكوا جميعا على مقاله

وقاموا بتناول العشاء وبعد ذلك جلسوا فى جنبه

المزرعه

عز بضحكه: ها يا مايا

مصطفیٰ: فی ایه یا عزوز مالک مستعجل کده
عز بضحکه: اصل انا متحمس وانا شایضکو خایضین
کده

مالک بسخریه: مین دوول اِللی خایضین ولا هِنخاف من مین
من دی وقام بتحریک احد اصابعه بوجهها
مایا بمکر: هِنشوف

فلاش باک

مایا: مصطفیٰ

مصطفیٰ: اوُمری

مایا: متعرفش مالک بیتعب من ایه بیخاف من ایه

مصطفیٰ: انتی عاوزنی ابیع صاحبی صاحب عمری لا

مایا: ایه یابنی الاوفر ده مش هقوله واللّه

مصطفیٰ: لا

مايا: هحکم عليك حکم صغفن

مصطفى: طب وياسمين

مايا بمکر: وانت مالک ومالها

مصطفى: ها ا عادى يعنى بنت عم صاحبى وكده مخفش

عليها يعنى

مايا: لا يا راجل

مصطفى بأحراج: خلاص بقى يا مايا الله

مايا: طب قولى بقى

مصطفى: استغفر الله العظيم يارب سامحنى

مايا: هيسمحك يلا بقى

مصطفى: تمام بس اوعى تفتنى عليا ده مالک لو عرف

هيعمل من فخادى بوقتیک

احمد: انا اخوکی حبیبک

مایا بضحکہ: ہاتلی شکولاتہ

احمد: تمام اوی

مایا بمکر: اما مالک بقی.....

♥ (الفصل الثانی عشر)

مایا: مصطفى ویاسمین جبولی وردہ من الجنینہ هناک

مصطفی: روحی یاشیخہ الہی تنستری

مایا: اما بسنت روحی ہاتیلی کوبایہ مایہ من المطبخ

بسنت بضحکہ: حبیبتی ☺☺

مایا: اما احمد بقی

احمد: انا اخوکی حبیبک

مایا: ہاتلی شکولاتہ

احمد: تمام اوى

مايا بمكر: اما مالك بقى هياكل طبق الفضل الاحمر ده
كله ده انا عرفت انك بتموت فى الشطه

اندهش كل من عز واحمد وبسنت وفريده لانهم يعلمون
ان مالك لا يحب الشطه وبعد تناولها تسبب له فى مرض
معدته

فريده: يالهوى لا يامايا

مايا بمكر: ليه ياطنط هو عيل مش هيستحمل او مال ايه
بقى الرائد مالك راح الرائد مالك جيه واكبر شنب
بيخاف منه ولا ده طلع كلام وبعدين انا اول مره اشوف
راجل مبيحبش الشطه

نظر لها مالك ببرود وبدأ بعدها فى تناول الفضل فى هدوء
شديد وبدأ وجهه فى الاحمرار وعيناه تدمع وكل ذلك

وعيناه تغوص في عيناها فأحست مايا بتوتر شديد من
تلك النظرات الهادئه

فريده بقلق: خلاص كفايه يا مالک مايا خليه يوقف
اكل

مايا بتوتر: احم خلاص يا مالک كفايه

ولكن مالک لم يستمع لحدیثهم وظل يتناول وهو مثبت
انظاره في اعين مايا حتى انتهى من تناول جميع الفضل
وتركهم ورحل

صدمت مايا من رده فعله

مصطفى: مايا

مايا بسرحان: هو ازای كده

مصطفى: نعم

مايا: اقصد نعم

مصطفیٰ: کده یا مایا انا قولتک حطیله واحد اثنین
تلاته لکن مش الکیه دی کلها مالک زمانه تعب
علشان کده قام وعلی فکره مش بیحب یبیین تعبہ لحد
مالک صاحبی وانا عارفه

مایا وهی تحاول رسم البرود: عمله ایه یعنی

مصطفیٰ: تمام یا مایا

وبعد ذلک ترکته وصعدت لغرفتها

.....

فی الاسفل

عز: یلا یا جماعه کل واحد علی اوضته

زینب بمکر وهی تحاول استغلال الموقف: واللہ انا مش
عارفه مایا عملت کده لیه کل مره مایا تعمل المصیبه
وتطلع تجری علی اوضتها دی اخره الدلع

ياسمين بغضب؛ والله يا طنط مايا مش بتعمل مصايب
وبالنسبه للى حصل هى اخدت حقها من الى مالك بيعمله
فيها وكده هما الاثنين خالصين
زينب: اه ومين هيشهد لها غيرك
نظرت ياسمين لزينب نظره من اعلى لاسفل وبعد ذلك
تركتها ورحلت

.....
فى غرفة البنات

وتاخذ مايا الغرفه ذهابا وايابا
مايا: وانا مضايقه نفسى ليه هو اصلا يستاهل
ياسمين: ماتهدى يامايا مش كده مش كنتى هتموتى
وتاخذى حقك واهو اخدتيه
مايا: حق ايه وبتاع ايه انا مش فهماكى

ياسمين: مايا بطلی استعباط علشان انتی عارفه انا بتکلم
عن ايه

مايا بجدہ : یاریت یا یاسمین تخرسی

ياسمين: طيب

مايا: تفتکری یکن تعب فعلا

ياسمين بمکر: هو مین ده

مايا بغضب : یاسمین بطلی استهبال

ياسمين: وانتی شاغله بالک بیه لیه

مايا بتوتر: وانا مالی بیه یکش حتی یولع

بسنت: انتو لسه صاحین

ياسمين: اه

بسنت: طب یلا ننام النهارده الیوم کان متعب اصلا

مايا: عندک حق یلا تصبحوا علی خیر

وبعد ذلك ذهبت كل منهم فى ثبات عميق ماعدا مايا
التي ظلت مستيقظه تفكر فيما حدث

مايا: استغفر الله العظيم هو النوم راح فين انا كنت من
شويه هموت وانام

وظلت تتحرك ولكنها لم تستطيع النوم ايضا فقامت
بالوقوف فى الشرفه قليلا ورأت مالك يتمشى فى الجنينه
بالاسفل

مايا فى نفسها: ياترى ايه اىلى مصحيه لحد دلوقتى ياترى
هو تعبان طب وانا مالى يصحى ولا ينام ولا انشالله يكون
تعبان طب ماانزل اشوف فيه حاجه لالا مش هنزل

وبعد صراع كبير بين افكارها حسمت مايا قرارها على
النزول اىلى الاسفل

.....
فى الاسفل

مالک ببرود: جایه لیه

مایا: عادی یعنی انا نازلہ اتمشی شویہ علشان مش جایی
نوم ولاقیتک واقف

مالک: طیب

مایا بتوتر من نظراته: مالک انت کویس

صمت مالک قلیلا وبعدها تحدث

مالک ببرود: لیه شایفانی بشد فی شعری قدامک علشان
تسألنی سوال زی ده

مایا بغضب: صدق انی غلطانه اصلا انی قلاقت علیک بعد
ما شوقتک فی الباکونه واقف لوحدک

مالک بمکر: یعنی مکنتیش بتتمشی ولا حاجه

مایا وقد ادركت ما تفوهت بیه منذ قليل

مایا بتوتر: ها

ياسمين: هتنامى ايه اكثر من كده الساعه بقت ١٢ يلا
خدى شاور كده وفوقى علشان هما مستنينا على الفطار
تحت

مايا: طيب

بسنت: يلا يا ياسمين انا وانتى ننزل عقبال ماهى تخلص
وتبقى تحصلنا

ياسمين: تمام

.....

فى الاسفل على مائده الطعام

عز بضحكه: النهارده بقى فى حته.....

مصطفى: لااااااااااااا كفايه بقى

عز: ولاا انت اهل هو انا لسه قولت حاجه

مصطفى: وغلاوتى عندك كفايه إالى حصل امبارح

عز: اولاً ملكش غلاوه عندى ثانيا انا كنت هقولكو انى
محضرلكو فيلم رعب انما ايه

احمد بضحكه: اين الجبهه انا لا اراها 😊😊

مصطفى: والله ☹️

مالك: ياريت يامصطفى تخرص

مصطفى: حاضر يا كبير

وبعد ذلك تناولوا طعام الافطار

بعد تناول الطعام

عز بضحكه : يلا الكل جاهز انا هشغل الفيلم

الجميع فى صوت واحد: تمام

وقاموا بتشغيل الفيلم

زينب: ايه القرف ده انا قايمه انام احسن

مايا: فى داهيه

زینب: ایہ

مایا: بقولک احلام سعیدہ 😊😊

فریدہ: لا انا کمان قائمہ انا ملیش فی الرعب ده

فاتن: خدینی معاکی یاام مالک

عز: انا کمان قائم

محمود: تعالی العبک دور طاولہ

ولم یتبقی غیر بسنت ومایا ویاسمین واحمد ومالک
ومصطفی

مصطفی: منورین یا جماعہ

احمد بضحکہ: بنورک یا طاطا

وبعد فترہ من الضیلم

یاسمین: انا حقوم اعمل فشار

فریدہ: خدینی معاکی

وفجأه رن هاتف مصطفى وخرج للرد عليه

احمد: انا هطلع اجيب الشاحن علشان الضون بتاعى قرب

يفصل

مايا: تمام

ولم يتبقى سوى مالك ومايا فقط

وفجأه

♥ (الفصل الثالث عشر)

ولم يتبقى سوى مالك ومايا فقط وفجأه ينقطع تيار

الكهرباء

مايا بخوف: ايه ده مين إالى قفل النور

مالك بسخريه: هيكون مين إالى قفله النور قطع

مايا بزعر: لالا انا بخاف من الضلمه مش بحبها

مالك: هعملك ايه يعنى

مالك بخوف: ماياا يا ماياا

ولكنها لم تضيّق فقام مالك بحملها ووضعها على

الاربيكة وتأتى الكهرياء بعدها

ياسمين بخوف: ماياا ايه اإلى حصل انت عملتها ايه

مالك ببرود: ولا جيت جنبها

ياسمين بغضب: اومال ايه هي تعبت لوحدها كده

وياتي مصطفى على صوت ياسمين

مصطفى: فى ايه يا جماعه

ياسمين بغضب: انا دخلت اعمل فشار انا وبسنت طلعت

لقت مايا كده

وانهت كلامها وهي تقوم بتحريك احد اصابعها ناحيه

مايا

مالك بحدہ: انا عملها ايه يعنى وبعدين النور قطع
قولتها انا رايح اشوف ايه اإلى حصل لقيتها اغمى عليها
ياسمين: انت يا اأى معندكش قلب مايا عندها فوبيا من
الاماكن الضامه واكيد قالتلك متسبنيش وسبتها
لوحدها

مالك ببرود: اعمالها ايه يعنى وبعدين انا اعرف منين انها
بتخاف من الضامه كده

مصطفى محاولا تايطيف الاجواء: خلاص يا جماعه حصل
خير وبعدين انتو هتقعدو تتخانقوا كده وهتسيبوها
مغمى عليها

بسنت: انا جيبب البرفيوم بتاعها من فوق وكوبايه مايه
علشان نفوقها

فقام مالك بأخذ الاشياء منها لإفاقه مايا

مالك بهدوء: مايااا مايااا

احمد بضحکہ بلہاء: شکرا
ياسمين بمکر: طب مفیش شکرا لیا انا کمان ولا ناس
وناس

احمد: بس یابت

ياسمين: تمام هعديها بمزاجی بس

احمد: ايه الكرم ده

ياسمين: اومال ڳ ڳ

وبعد ذلك يتركهم احمد ويخرج

ياسمين بضحکہ: هي ايه الحكايه

وتنهى كلامها بغمزه لبسنت

بسنت وقد احمرت وجنتاها خجلا: حکايه ايه انا مش

فهماکی

ياسمين: یابت علی سینا برضو

بسنت: اسکتی بقی

.....

فی الاسفل

محمود: هتعمل ایه یاعز

عز بضحکه: هتشوف انا هعمل ایه

محمود: طب ماتقولی

عز: بس یاسیدی .....

محمود: وانت فاکر لما تعمل کده عادی هیوافقو

عز: اه بس انت اسمع الکلام بس

محمود: تمام

.....

فی منطقه اخری

شخص ۱ (نصار) حتی وهو مسافر معرفناش نهرب حاجه
شخص ۲: (محسن) قولتک یاباشا نخلص منه بس انت
بتأجل لیه مش عارف

نصار: یاغبی لو خالصنا علیه دلوقتی هیعرفو مین اِلی
عمل کده واحنا العین علینا ومش ناقصین
محسن: طب والعمل یاباشا

نصار: هو لسه الحسینی ده لیه علاقه بزوزو
محسن: لا یاباشا الموضوع ده انتهى من زمان اوی وبعدها
زوزو اتجوزت رجل اعمال وخالفت وابنها کبر دی زمانها
نسیت الحسینی وایلی جابوه

نصار بمکر: هو اِلی حصل زمان یقدر یتنسی وبعدين
شکله هیفتح تانی وابقی خلی الحسینی یجی عاوزه
محسن: مش حضرتک یاباشا قولت نخلص منه

نصار: لا مش دلوقتی انا عایزه وبعد کده نخلص منه
براحتنا

محسن: تمام یاباشا

.....

فی غرفه البنات

یاسمین: عامله ایه یا حبیبتی دلوقتی

بسنت: انتی کویسه ولا نجلک دکتور

مایا: لا انا الحمد لله تمام

یاسمین: مالک یابت مبلمه کده لیه

مایا: اصل حامت حلم غریب اوی

بسنت: خیر یا حبیبتی ان شاء الله

یاسمین: ها حامتی بایه بقی

مایا بأحراج: مش هتضحکو علیا

بسنت: لا يا حبيبتى

ياسمين: احكى بقى

مايا: انا حلمات يعنى ان

ياسمين: متخلصى يا حاجه احنا عبرنا اسهل من كده

مايا: ☹️☹️

بسنت: معاش سيبك منها واحكيلى انا

مايا بأحراج: انا حلمات ان مالك حضىنى 🐵🐵

وقامت بعد ذلك بوضع يدها على وجهها

ياسمين بضحكه: ابغى اقولك ان ده حصل فعلا بس

استحى

مايا بدشه: هو ايه ده اىلى حصل فعلا

ياسمين بضحكه: ان مالك حضىك

بسنت بضحكه: وخودى الكبيره انتى اىلى حضىتية

ياسمين بضحكه: البسى طاقيه الإخفاء

بسنت بضحكه: لا لا مش هتلاقى اتنقى احسن

مايا: اخرجوا بره انتو الاثنين انا مش عايزه اشوف وشكوا

ياسمين: انتى مش هتنزلى معانا

مايا: انتى معاقه

ياسمين بضحكه بلهاء: لا

مايا: اطلعى ياياسمين بره جبتيلى الضغط

ياسمين: طب لو عمو سأل عليكى هقوله ايه وبعدين انتى

عارفه طوله لسان طنط زينب عامل ازاي

مايا: قولياهم انى تعبانه

بسنت بغمزه: تعبانه برضو

وضحكا الاثنان معا

مايا: اقولكو حاجه انا هنزل عادى جدا خلاص يعنى انا
مش هحبس نفسى فى الاوضه علشان سى مالک يعنى

ياسمين: عااش ﷺ

.....
فى الاسفل

يجلسون جميعهم على مائده الطعام

مصطفى: عامله ايه دلوقتي يامايا

عز: هي كانت تعبانه ولا ايه

مصطفى: لا اصل هي

وقام احمد بضربه فى قدمه اسفل الطاولة

محمود بخوف على ابنته: مايا مالها يابنى انتى كويسه يا

حبيبتى

مايا: كح كح كح كح كح كح
اما مالک فقد اظلمت عیناه من غضبه وبرزت عروق وجهه
مصطفی: یاختاااااای (٩) (٩)

♥ (الفصل الثالث عشر)

ولم يتبقى سوى مالک ومايا فقط وفجأه ينقطع تيار
الكهرباء

مايا بخوف: ايه ده مين إلی قفل النور

مالک بسخريه: هيكون مين إلی قفله النور قطع

مايا بزعر: لا لا انا بخاف من الضلمه مش بحبها

مالک: هعملک ايه يعنى

مايا بخوف: شوف اي كشاف بسرعه

مالک: طيب

وقام مالك من مجلسه ولكن قطع طريقه امساك مايا

بيده

مايا بيبكاء: متسبنيش

مالك وهو يحاول تصنع البرود: هعملك ايه يعنى اتلقى

هنا لحد ما شوف حصل ايه واجى

وقام بعد ذلك بنزع يدها عن يده وتركها ورحل

وبكت مايا بيبكاء شديد وبعد ذلك تسقط مغشياً عليها

مالك بخوف: مايااااا

ولكنه لم يجد اى رد منها فقلق اكثر وقام بأشعال

كشاف تليظونه ليجدها مغشياً عليها فجلس بجانبها وقام

بضرب وجنتاها بخفه كمحاوله لأفاقتها

مالك بخوف: مايااا يا مايااا

ولكنها لم تفيق فقام مالك بحملها ووضعها على

الاربيكة وتأتى الكهرياء بعدها

ياسمين بخوف: مايا ايه ايلي حصل انت عملتها ايه

مالك ببرود: ولا جيت جنبها

ياسمين بغضب: اومال ايه هي تعبت لوحدها كده

وياتي مصطفى على صوت ياسمين

مصطفى: في ايه يا جماعه

ياسمين بغضب: انا دخلت اعمل فشار انا وبسنت طلعت

لقت مايا كده

وانهت كلامها وهي تقوم بتحريك احد اصابعها ناحيه

مايا

مالك بجد: انا هعملها ايه يعني وبعدين النور قطع

قولتها انا رايح اشوف ايه ايلي حصل لقيتها اغمى عليها

ياسمين: انت يا اخی معندكش قلب مايا عندها فوبيا من
الاماكن الضلمه واكيد قالتلك متسبنيش وسبتها
لوحدها

مالك ببرود: اعمالها ايه يعنى وبعدين انا اعرف مين انها
بتخاف من الضلمه كده

مصطفى محاولا تلطيف الاجواء: خلاص يا جماعه حصل
خير وبعدين انتو هتقعدو تتخانقوا كده وهتسيبوها
مغمى عليها

بسنت: انا جيبت البرفيوم بتاعها من فوق وكوبايه مايه
علشان نضوقها

فقام مالك بأخذ الاشياء منها لإفاهه مايا

مالك بهدوء: مايااا مايااا

وبعد ذلك استيقظت مايا ولكن وهى تصرخ

احمد بغضب: احرص

مصطفى: حاضر

احمد بحده قليله: مالك سيبها

واستيقظ مالك مما يفعله وكأنه في غفوه لا يعلم
ما حدث له عندما قامت مايا بأحتضانه لا يشعر بشئ سوى
انه يريد اخذها في احضانه حقا وادخالها بين ضلوعه هو
فقط

نظر اليها ثم اليه وبعد ذلك تركهم ورحل

وقام احمد بحملها وصعد بها إلى غرفتها

احمد: ياسمين خليكي معاها ومتسبهاش غير لما تفوق

ياسمين: حاضر

بسنت: متخفش يا احمد احنا معاها ومش هنسبها

احمد بضحكه بلهاء: شكرا

ياسمين بمكر: طب مفيش شكرا ليا انا كمان ولا ناس
وناس

احمد: بس يابت

ياسمين: تمام هعديها بمزاجي بس

احمد: ايه الكرم ده

ياسمين: او مال كذا كذا

وبعد ذلك يتركهم احمد ويخرج

ياسمين بضحكه: هي ايه الحكايه

وتنهي كلامها بغمزه لبسنت

بسنت وقد احمرت وجنتاها خجلا: حكايه ايه انا مش

فهماكي

ياسمين: يابت على سينا برضو

بسنت: اسكتي بقى

.....
فی الاسفل

محمود: هتعمل ايه يا عز

عز بضحكك: هتشوف انا هعمل ايه

محمود: طب ماتقولى

عز: بس ياسيدى .....

محمود: وانت فاكر لما تعمل كده عادى هيوافقو

عز: اه بس انت اسمع الكلام بس

محمود: تمام

.....

فی منطقه اخرى

شخصاً (نصار) حتى وهو مسافر معرفناش نهرب حاجه

شخص ۲: (محسن) قولتک یاباشا نخلص منه بس انت
بتأجل لیه مش عارف

نصار: یاغبی لو خالصنا علیه دلوقتی هیعرفو مین الی
عمل کده واحنا العین علینا ومش ناقصین
محسن: طب والعمل یاباشا

نصار: هو لسه الحسینی ده لیه علاقه بزوزو
محسن: لا یاباشا الموضوع ده انتهى من زمان اوی وبعدها
زوزو اتجوزت رجل اعمال وخلصت وابنها کبر دی زمانها
نسیت الحسینی واللی جابوه

نصار بمکر: هو الی حصل زمان یقدر یتنسی وبعدين
شکله هیفتفتح تانی وابقی خلی الحسینی یجی عاوزه
محسن: مش حضرتک یاباشا قولت نخلص منه

نصار: لا مش دلوقتی انا عایزه وبعد کده نخلص منه
براحتنا

محسن: تمام یاباشا

.....
فی غرفه البنات

یاسمین: عامله ایه یا حبیبتی دلوقتی

بسنت: انتی کویسه ولا نجلک دکتور

مایا: لا انا الحمد لله تمام

یاسمین: مالک یابت مبلمه کده لیه

مایا: اصل حامت حلم غریب اوی

بسنت: خیر یا حبیبتی ان شاء الله

یاسمین: ها حامتی بایه بقی

مایا بأحراج: مش هتضحکو علیا

بسنت: لا يا حبيبتى

ياسمين: احكى بقى

مايا: انا حلمات يعنى ان

ياسمين: متخلصى يا حاجه احنا عبرنا اسهل من كده

مايا: ☹️☹️

بسنت: معاش سيبك منها واحكيلى انا

مايا بأحراج: انا حلمات ان مالك حضىنى 🐵🐵

وقامت بعد ذلك بوضع يدها على وجهها

ياسمين بضحكه: ابغى اقولك ان ده حصل فعلا بس

استحى

مايا بدشه: هو ايه ده اىلى حصل فعلا

ياسمين بضحكه: ان مالك حضىك

بسنت بضحكه: وخودى الكبيره انتى اىلى حضىتية

ياسمين بضحكه: البسى طاقيه الإخفاء

بسنت بضحكه: لا لا مش هتلاقى اتنقى احسن

مايا: اخرجوا بره انتو الاثنين انا مش عايزه اشوف وشكوا

ياسمين: انتى مش هتنزلى معانا

مايا: انتى معاقه

ياسمين بضحكه بلهاء: لا

مايا: اطلعى ياياسمين بره جبتيلى الضغط

ياسمين: طب لو عمو سأل عليكى هقوله ايه وبعدين انتى

عارفه طوله لسان طنط زينب عامل ازاي

مايا: قولياهم انى تعبانه

بسنت بغمزه: تعبانه برضو

وضحكا الاثنان معا

مايا: اقولكو حاجه انا هنزل عادى جدا خلاص يعنى انا
مش هحبس نفسى فى الاوضه علشان سى مالک يعنى

ياسمين: عااش ﷺ

فى الاسفل

يجلسون جميعهم على مائده الطعام

مصطفى: عامله ايه دلوقتي يامايا

عز: هي كانت تعبانه ولا ايه

مصطفى: لا اصل هي

وقام احمد بضربه فى قدمه اسفل الطاولة

محمود بخوف على ابنته: مايا مالها يابنى انتى كويسه يا

حبيبتى

مايا: كح كح كح كح كح كح كح
اما مالک فقد اظلمت عیناه من غضبه وبرزت عروق وجهه
مصطفی: یا ختایا ای (٩) (٩)

♥ (الفصل الرابع عشر)

عز: یا جماعه فی حاجه عاوز افاتحکوا فیها
مصطفی بضحکه: مش عارف لیه الداخله دی مش
مریحانی

عز: اخرس یا ولا ای

احمد: سیبک منه واتفضل حضرتک

عز بحدذر: انا طلبت اید مايا من محمود لمالک

محمود: وانا وافقت

وکانت مايا تشرب

مصطفیٰ: ایه الست دی □

زینب: بتقول حاجه یا حبیبی

مصطفیٰ بضحکہ: لا یا طنط بقول ایه الفکره دی 😊

محمود: فعلا فی فتره خطوبه الاول والخطوبه دی بکره

عز: ولیه بکره النهارده بلیل احسن وانا عامل حسابی علی

کل حاجه وجابتک یا مایا الفستان فوق فی اوضتک

وعزمت قرایب العیله بس

مصطفیٰ: دقیقہ یا جماعہ نفہم

احمد: هو ایه اللی بیحصل ده

یاسمین: طب مش تقولوا من بدری کنت نزلت اشتری

فستان ولا حاجه

نظرت مایا لیاسمین نظره اخرستها

مايا ببرود: وانا مش هحضر حاجه ومش هتخطب لبني ادم
زى ده بقى انا اإلى شباب مصر كلها بتجری ورايا اصوم
اصوم وافطر على ده

وانهت حدیثها وهی تقوم بتحریک احد اصابعها بوجه
مالك

مالك بسخریه: اکید احول او اعمی اإلى یفکر یبصلک
بمنظرک ده یابنتی فوقی انتی فاکره نفسک الامیره
دیانا

مايا بغضب: والنبی روح شوف نفسک وابقى تعالی اتکلم
عز: بس بس بقى تعبتونى

محمود: انتو الاثنین تبقوا جاهزین بلیل

فریده: طب انا هدخل المطبخ وهشوف هناکل الناس ایه

فاتن: وانا جایه معاکى وانتی یازینب مش هتیجى معانا

زينب بتكبر: لا انا مليش في جو المطبخ ده خالص

فاتن بسخريه: الله يرحم اول مره شوفتك فيها

زينب بغضب: جري ايه يا فاتن

فاتن بضحكه: مفيش يام احمد

زينب: ايه ام احمد دي بيئه اوى

فاتن: ☹️

مصطفى: لا مؤاخذه في السؤال يعنى هو انتو بتتكلموا

بجد

عز: اه او مال هنهر

مصطفى وهو يقوم بتقبيل مالك

مصطفى بضحكه: الف الف مبروووك يا صاحبي

مالك: يا شيخ اتوكس

مايا: انا مش، هحضر حاجه

محمود: احنا خلاص عزمننا الناس وبعدين انا مقولتتش

اتجوزيه انا بقول دى خطوبه بس

مايا بمكر: تمام اوى مترجعوش بقى تزعلو من إلی

هیحصل

وترکتهم بعد ذلك ورحلت

مصطفى بفرحه: اخيرا الشله النجس دى واحد فيها

هیتخطب مبرووک یا لوکه

احمد: یلا نشوف احنا هنعمل ایه

.....

محمود: بس انت طلعت ایه ولحقت تعزم الناس دى کلاها

امتی

عز: هو انا ای حد ولا ایه

محمود: اه طبعا بس انا مش مطمئن حاسس ان في مصيبه
هتحصل

عز: ياشيخ افرح ولا انت مبتعرفش تفرح

محمود: انت مش شايفها غريبه ان مايا رضيت عادى كده
هى ومالك

عز: رضيووا ايه انت مكنتش شايفهم بيتخانقوا ازاي

محمود: ربنا يستر

عز: يارب

.....

فى غرفه مالك

مصطفى بضحكه: ياااااه اخيرا هفرح بيك يابنى

مالك بجد: ولاااا انا مش فايقلك

مصطفى: مش فايقالى ليه يابيضه ده حتى الليله ليلتك

يا عسل

مالك بغضب: انا سايبلك المكان وخارج

ويفتح مالك باب غرفته ويهه بالخروج ولكن يلتقى بمايا

فى وجهه

مالك: خير

مايا بغضب: ايه الطريقه دى هو انا جايه اشحت منك

مالك بحده: والله هى دى طريقتى اذا كان عاجب جناب

حضرتك

مايا: المهم انا مليش مزاج اتخانق دلوقتى

مالك بسخريه: والله طب عن اذنك بقى

مايا: استنى هنا عاوزه اقولك حاجه

مالك: وانا مش فاضى لحضرتك

مایا بغضب: بقولک استنی انا مش عایزه اتخطباک انا
مالک بسخریه: واللہ ده علی اساس انی بکتباک جوابات
گرامیه ولا قاعد بچب فیکى

مایا: بس ده مش وقتہ انا مش عایزه کده واکید انت
بردو مش عایز کده یبقی لیه یحصل الی هیحصل ده بس
انت تنزل تتکلم مع بباک وانا هنزل اتکلم مع بابى
تمام

مالک: لا

وترکها ورحل

مایا بغضب: بنى ادم جاموسه براس کلبه

.....

فى الاسفل

عز: مستحيل ده يحصل انا خلاص عزمت الناس وكمان
عزمت اللواء رفعت

مالك بغضب: ايه يابابا إلی انت عملته ده

عز بمكر: یعنی معزمش اللواء رفعت ويرجع يزعل
ميصحش

مالك بغضب: اه فعلا ميصحش خلاص الخطوبه دي هتم

مايا بصدمة: یعنی ايه مش انت مكنتش موافق ليه وافقت

مالك بسخريه: اكيد یعنی مش علشان بحبك علشان

الناس إلی اتعزمت دي

مايا بغضب: تمام

وتركتهم بعد ذلك ورحلت

.....

في غرفة البنات

ياسمين: ايه يا مايا لسه ملبستيش الناس جت تحت

مايا بمكر: ماانا لبسه اهو

ياسمين بصدمة: يخربيتك هتنزلى كده

وانهت كلامها وهى تحرك احد اصابعها بوجه مايا

مايا: اه

بسنت: ايه يابنات جهزتوا ايه ده مايا انتى لسه ملبستيش

ليه

ياسمين: عاوزه تنزل كده

بسنت: يخربيتك انا عارفه انك مجنونه بس مش

للدراجادي

مايا بعند: اه هنزل كده ياأما مش هنزل خالص

بسنت: خالص خالص

ياسمين: ربنا يستر

.....
فی الاسفل

لارا: لوكه عامل ايه

مالك بحده: ايه لوكه دى انتى بتكلمى عيل صغير ولا
ايه

لارا: سوري مكنتش اعرف ان لوكه دى هتزعلك كده
مالك: اومال فين عمتى

ساميه: انا اهو يا قلب عمتك عامل ايه وحشنى

مالك وهو يقوم بتقبيلها

مالك: انتى اكثر ياعمتى والله

استوووووووووب

لارا فتاه فى العشرينات من عمرها حيث تبلغ ٢٥ عاما هي
فتاه طويله القامه ممشوقه القوام تمتلك عيون عسلية

وبشره بيضاء وشعر اصفر فهي تعشق مالك ليس لشخصه
بل لمركزه ومكاته

ساميه هي عمه مالك في اواخر الاربعين من عمرها حيث
تبلغ ٤٩ عاما وتسعى لتزويج لارا لمالك

عز: يلا يا محمود اطلع جيب بنتك

محمود: حاضر

ويصعد محمود الى اعلى لجلب مايا ولكن يندهش مما
ترتديه مايا

محمود: يابنتي انتي عاوزه تشليني ملبستيش ليه

مايا بضحكه: لا يا بابا ماانا لابسه اهو

محمود: يارب صبرني في واحده عاقله في خطوبتها تلبس

إلى انتي لبساه ده

حيث مايا كانت ترتدى سلوبته واسفلها بادي عليه
رسومات كرتونيه وكانت ترفع شعرها على هيئه
كحكه وترتدى فى قدمها حذاء رياضى

مايا بعند: انا مش هلبس غير ده تمام

محمود: طب يلا قدامى

.....

فى الاسفل

اللواء رفعت: مبروك يامالك

مالك: الله يبارك فى حضرتك

اللواء رفعت : بس برافو عليك رغم انك مسافر بس متابع

الشغل من هنا

مالك: بنتعلم من حضرتك

واثناء حديثه يسمع همهمات من الحاضرين

لا را : بقى هى دى العروسه

وينظر مالک إلى ماينظرون إليه الحاضرين ويندهش

.....

فى منطقه اخرى

نصار: اهلا اهلا

الحسينى: بقى مساط عليا ناس تقتلنى

نصار بمكر: معلىش بقى كانت وزه شيطان مش اكثر

الحسينى: هحاول اصدقك

نصار بمكر: زوزو فاكرها

الحسينى: يااااه ودى تتنسى بردو بس ايه اىلى فكرك

بيها

نصار: هقولك.....

الحسينى بمكر: ده شكل اللعب هيجلو اوى

وضحکا الاثنان معا

.....

مالك: ايه ايلي انتي لبساره ده

مايا: ملكش دعوه

مالك: طول ما انتي خطيبتى موقتا مسمعش كلامه

ملكش دعوه دى انتي فاهمه

مايا: لا

وتاتى عمته

ساميه: مش تعرفنا يابنى بعروستك

مالك: دى مايا يا عمتى

ساميه: ازىك يا حبيبتى

مايا: لا انا مش بسلم على حد معرفوس علشان مامتى

قاتلى كده

ویندهش مالک من فعله مایا تلک

♥ (الفصل الخامس عشر)

مالک بغضب: ایه اِللی انتی لبساره ده

مایا: ملکش دعوه

مالک: طول مانتی خطیبتی مؤقتا مسمعش کلامه

ملکش دعوه دی انتی فاهمه

مایا: لا

وتاتی عمته

سامیه: مش تعرفنا یابنی بعروستک

مالک: دی مایا یا عمتی

سامیه: ازیک یا حبیبتی

مایا: لا انا مش بسلم علی حد معرفوس علشان مامتی

قاتلی کده

مايا ببراءه: هو انا عملت حاجه
مالك بجاهه: اتعدلى يا مايا احسنالك
مايا ببرود: ليه شايفنى معوجه
ونظرت له من اعلى الى اسفل ثم تركته ورحلت

.....

فى الخارج

مصطفى بضحكه: واقفه لوحدك ليه
ياسمين: عادى كنت بتكلم فى التليفون
مصطفى بضيق: مين
ياسمين بمكر: وانت مالك
مصطفى بجديه: لا مالى ومالى ونص كمان
ياسمين وهى تضع يدها بخصرها: بصفتك ايه ان شاء الله

مصطفى بضحكه: زوجك وقره عينك المستقبلي
ياسمين وقد احمرت وجنتاها خجلا: وايه خلاك واثق
كده انى ممكن اوافق

مصطفى بتكبر: لاني مسمسه ومقطط وعسول ومصرفتش

ياسمين بتهكه: مغرور

مصطفى بضحكه: وانتى عسل

وينهى حديثه بغمزها لها

ياسمين بأحراج: طب عن اذنك بقى

مصطفى بجديه: طب انا عاوز اسمع رأيك

ياسمين وقد احمرت وجنتاها: .....

مصطفى: انا عارف انك مكسوفه بصى لو خدى الورد

دى هعرف انك موافقه لو مخديش حاجه يبقى ردك

وصل

قامت يا سمين بأخذ الورد من يديه سريعا وبعدها دلفت
الى الداخل

مصطفى بضحكه: يا الهوى البت دي هتتجننى خلاص
بسنت بسخريه: يا حنين
مصطفى: او مال

.....

فى الداخل

عز: يالاا يا ولاد علشان نلبس الدبل
مالك: تمام

مايا: انا عاوزه حاجه حلوه

مالك بصوت خافت: مايا عادى الليله احسنلك

عز بضحكه: حاضر يا حبيبتي يالاا البسو الدبل بقى

مايا: لا انا عاوزه حاجه حلوه الاول

محمود بتوتر: فی ایه یا مایا یا حبیبتی انتی تعبانه ولا

حاجه

مایا وهی تدعی البراءه: لا انا عاوزه حاجه حلوه ملیش

دعوه

مالک بصوت خافت: یعنی مش هتتعدلی

مایا بعند: لا

مالک بخفوت: تمام افتکری انی حضرتک

مایا بسخریه: صدق خوفت

مالک بمکر: ولیه یا جماعه نلبس دبل منخلیه کتب

کتاب عاطول

عز بفرحه: انت بتتکلم جد یا مالک

مالک بمکر: اه یا بابا

مایا: نعاااااااا انا مش موافقه اصلا

مالك ببرود: وابقى يا بابا هاتلها حاجه حلوه معاك وانت
جايب المأذون

مايا بغضب: اتجوز انت مع نفسك بقى انا مش هتجوز
مالك ببرود: وانا قولت كلمه ومش بحب ارجع فى
كلمتى

مايا بغضب: وانا مالى انا انت بتحب ايه ومش بتحب ايه
ومش موافقه وابقى شوف هتكتب كتابك على مين
مالك وهو ينظر فى عيناها
مالك: ليه خايفه

مايا بسخرية: انا هخاف منك انت
وتنهى حديثها وهى تقوم بتحريك احد اصابعها بوجه
مالك

مالك بغضب: احترمى نفسك

مايا بغضب مماثل: والله انا محترمه غصب عنك

محمود بفرحه: المأذون وصل

مايا بخفوت: وصل

كل منهم تعلو دقات قلبه بداخله لا يعلم كل منهم ما
سببها ولكن يولد شعور جديد بداخلهم ايدق فرحا ام
اعترضا عما يحدث ولكن من المؤكد ليس اعتراضا فهذا
القلب يدق لاشخاص لا نتوقع ان يدقوا لها ♥

مالك بجديه: مصطفى احمد بطايقوا جاهزه

مصطفى بضحكه: لو البطاقه مجهزتش النهارده لحبيب
قلبي هتجهز امتي يعنى

احمد: كله جاهز

مالك: تمام

المأذون: السلام عليكم

اجابوا الجميع فى نفس واحد: وعليكم السلام

المأذون: فىن العروسه

ياسمين بفرحه: إالى هناك دى

المأذون بدهشه: هى دى العروسه

مالك ببرود: اه

المأذون: ها يابنتى موافقه

زينب فى نفسها: اخيرا هخلص منها واثناء فرحتها تلك

تأتيها رساله من رقم مجهول يطلب منها الخروج إلى الخارج

وتخرج زينب لتعرف من صاحب تلك الرساله

زينب بصدمة: انت

♥ (الفصل السادس عشر)

زينب فى نفسها: اخيرا هخلص منها واثناء فرحتها تلك
تأتيها رساله من رقم مجهول يطلب منها الخروج إلى الخارج
وتخرج زينب لتعرف من صاحب تلك الرساله

زينب بصدمه: انت

الحسينى بمكر: واحشتينى يازوزو والله ولايوم من ايامك
زينب بغضب: انت عاوز منى ايه مش مكفيك إالى حصل
زمان

الحسينى بضحكه: والى حصل زمان ده يتنسى برضو

زينب: انت عاوز ايه

الحسينى: عاوزك

زينب بغضب: انت ايه يا اخی سيبنى فى حالى بقى

الحسينى بمكر: ياترى حضره الظابط ابنك يعرف ان
مامى كانت رقاصه

زينب بحده: بقولك ايه انا سكت عن الى حصل زمان
لكن عند ابنى وخط احمر والى يفكر يجى جنبه
اقتعوا بسنانى

الحسينى بسخريه: لا لا احنا بقينا جامدين اووى

زينب: انا بحذرک إلا ابنى ولو وصلت لدرجه انى ممكن
اقتلك علشانه عملها

الحسينى: انا لسه معايا الورق الى يثبت اننا كنا متجوزين
فى السر

زينب بتوتر تجاهد ان تخفيه: بله واشرب مايته

الحسينى: لا انا مش هبله قبل ماوريه لابنك واشوف رايه
ايه

وكان يهه بالدخول ولكن يد زينب منعه من ذلك

زينب: عاوز ايه

الحسينى بمكر: احبك وانتى فهمانى كده

وينهى كلامه بغمزه لها

.....

فى الداخلى

المأذون: هاا يا بنتى موافقه

دقيقه اثنان ثلاثه اوحتى اكثر لم تعرف كم من الوقت

اخذت تبجر فى بحور عيناه تلك وآه من عيناه بها قسوه

ولكن يملأوها الحنان اهذا هو العشق ♥

استيقظ ايها الابله

تحدث بها عقلاها لذلك الاحمق الذى يدق سريعا

واستيقظت مايا من تلك الغضوه الصغيره على صوت

احدهم

عز: مايا اااا

مايا: هاا

محمود: هو ايه اإلى هاا قولى راىك موافقه ولا

مايا بأصرار له تعهد من قبل : موافقه

وقالت جملتها تلك وهى تنظر فى اعين مالك بأصرار

وكأنها تتحداه

المأذون: فىن البطايق والشهود

مصطفى بضحكه: انا اهو ياشيخنا

احمد: اتفضل

وقام المأذون بتسجل اسمآهم

وقام مالك بوضع يديه بيد والد مايا

المأذون: بارک اللہ لکما وبارک علیکما وجمع بینکما
فی خیر

وبعد نطق هذه الجملة تعالت ضحكات وزغاريط الجميع
والمبارکت لهم ولكن کل منهم فی عالمه الخاص

عز بفرحه: مبرووک یاوولاد

مالک: اللہ یبارک فیک یابابا

مایا: اللہ یبارک فی حضرتک

محمود: طب یاوولاد انتو لو عایزین تخرجوا تقعدو بره مع
بعض شویه اخرجو

مالک: تمام

ویخرج کل من مایا ومالک للخارج

مالک ببرود: مبرووک

مایا بتهکم: اللہ یبارک فیک

مالک بمکر: وافقتی یعنی مش کنتی رافضه
مایا بسخریه: معش اصل مکنتش قادره اعیش من غیرک

مالک بمرح: طبعا هو انا ای حد ولا ایه

مایا: یا شیخ اتوکس

مالک بحدہ: مایا اتمی

مایا وہی تضع یدھا بخصرھا: لیہ شایفنی متبعتره

وکان مالک یهم بالحدیث ولکن اوقفه صوت لارا

لارا: لوکہ ملحقناش نکمل کلامنا یا بیبی

مایا وہی ترفع احد حاجبیھا: بیبی انتی مین یاعسل

لارا: یای بیئہ اوی

مایا بغضب: بت انتی اتمی

لارا بمیوعه: مین دی یالوکه

مایا وهی تقوم بتقلیدها: نینییییی ☹

مالک وهو يحاول کتم ضحکاته: دی عم حسین

لارا بأستغراب: ایه

ونظرت له مایا بغضب

مالک بمکر: اقصدا مایا مراتی

لارا بغیظ: ااه اهلا

مایا: اهلا

وتترکهم لارا وترحل

لارا: زمان ماما بتدور علیا عن اذنکو

مایا بغضب: تتک القرص وانتی شبه العروسه البلاستک

کده

مالک بمکر: دی غیره بنات بقی

احمد: عقبالک

بسنت: شکرا

احمد: بسنت هو انتی فی حد فی حیاتک

بسنت بضحکة: اه فیہ

احمد بغضب: مین ده

بسنت: بابا وماما ومالک والواد مصطفى ویاسمین ومایا

احمد بمکر: بس

بسنت وقد فهمت مغزی کلامه: لا

احمد بلهفه: طب مین تانی

وفجأه یاتی مصطفى

مصطفى بصوت عالی: یا جماعه

احمد: یخریبت الفتاته یاشیخ

اجابو جميعا فى صوت واحد: ايه
مصطفى بضحكه: انا عاوز اتجوز
احمد بضحكه: انت كويس يا حبيبي
بسنت بضحكه: لا إله إلا الله الواد اتهيل
مالك بسخريه: وانت بقى لقيت حد يعبرك
مصطفى: اومال آآ ده انا طاطا
فريده: ومين دى بقى إالى مدعى عليها
ونظر مصطفى إالى ياسمين التى قد احمرت وجنتاها بالفعل
من كثره الخجل والتوتر
مايا وهى تهمس لياسمين: هو فيه ايه
وتنهى كلامها بغمزه لها
بسنت بنفس الهمس: اقولك انا فى مشروع جواز خطوبه
كده يعنى

مصطفى: انا عاوز اتجوز ياسمين ولو رفضوا هخطفها وانتو

احرار بقى

عز بضحكه: انت اهيل يالا اا مش تاخذ رأي عمها امها

رايها هي كده يعنى

محمود بضحكه: انا عن نفسى موافق

فاتن بضحكه: وانا يابنى مش هلاقى احسن منك

مصطفى بضحكه بلهاء: احنا مش هنعمل خطوبه ونضيع

وقت احنا نعمل كتب كتاب عاطول

عز بضحكه: انت متخلف مش تاخذ رايها الاول

مايا بمكر: لا ياعمو ما السكوت علامه الرضا

وقد احمرت وجنتاها خجلا وبعد ذلك تركتهم ورحلت

مصطفى: ها قولتو ايه اجيب المأذون بكره

محمود: لا خليها امانرجع احنا كده كده يومين وراجعين

بسنت: يابنات لارا هتنام معانا

مايا: نعاااااااااا

ياسمين بضحكه تجاهد ان تخفيها: في ايه يامايا امال
هتنام فين يعني

مايا بغضب: تنام في اي داهيه لكن البت دي مش هتنام
معايا في اوضه واحده

لارا بتكبر: وانتى مالك اصلا انا هنام في بيت خالي مش
بيتك وبعدين انتى ضيفه هنا

وتنهي حديثها وهي تقوم بتحريك احد اصابعها بوجه
مايا

مايا وهي تضع يدها بخصرها: والله انا مش ضيفه انا قاعده
في بيت جوزي ولا انتى كنتى نايمه واحنا بنكتب
الكتاب

لارا بغضب : والله انا مش عارفه لوكه بصلك على ايه

اصلا

مايا بغضب : اولا اسمه مالك مش لوكه

ثانيا روعي شوفي نفسك وانتى عامله ذى ام

شلبى كده

لارا بميوعه : انا عارفه انك هطقي من الغيره منى بس

اعمل ايه انا اتولدت لقيت نفسى ذى القمر كده

مايا بسخريه : ذى القمر ايه مين اللي ضحك عليكى

وقالك كده ده انتى شبه العروسه البلاستيك

لارا : عروسه بلاستيك بس فى الاخر اسمى عروسه الدور

والباقي بقى عليكى وانتى شبه عم حسين البواب كده

وتتحدث مره اخرى بمكر : اه مش مالك بيقولك كده

برده

مايا وقد احمرت وجنتاها من شده غضبها وقامت بعد ذلك
بالهجوم على لارا

مايا بغضب : بقى انا شبه عم حسين يام شلبي

ياسمين : يالهوري خلاص يامايا البت هتموت في ايدك

مايا بغضب : سبيني اجيبها من شعرها

بسنت : خليكى انتى العاقله حقك عليا انا

مايا بغضب : بقولكوا سيبوووونااي

وقامت مايا بجذب لارا من شعرها

وتعالت اصواتهم وجاء الجميع على اثرها

.....

في غرفه الشباب

مصطفى بمكر : انا خطبت ومالك اتجوز وانت يا احمد

مش ناوي بقى

احمد : والله انيه موجوده بس مستني الوقت المناسب

مصطفى : يعني في حد ؟

احمد : الصراحه اه

مصطفى بضحكاه : مين بقى

احمد : وانت مالك يا اخي

مصطفى بضحكاه : ماشي هعديها بمزاجي

وينظرون لمالك ولكناه في عالم آخر ليس معهم

مصطفى بضحكاه : ايه اللي واخذ عقلك يامالك

مالك : مفيش

مصطفى : على طاطا برده وينهى كلامه بغمزه لمالك

مالك : بس يلا

مصطفى بضحكاه : حاضر

احمد : هو في حد بيتخانق؟

مصطفى : مش عارف

مالك بتركيز : شش استنوا كده

مصطفى : صدق اه وجاي من اوضه البنات

احمد : يالهوي تعالوا نشوف في ايه

مصطفى : يالا بينا

.....

في غرفه البنات

مالك بحده : ممكن افهم ايه اللي بيحصل ده

لارا وهي تقوم بالتقدم ناحيته وهي تدعي البكاء :

الحقني يالوكه شوفت المتوحشه دي عملت فيا ايه

مايا بغضب : بت أنتي احترمي نفسك

وكانت تقوم بالهجوم عليها مره اخرى ولكن وقوف
مالك امام لارا منعها من التقدم

مايا بجده : اوعى انت وملكش دعوه

لارا وهي تضع يدها على ظهر مالك وتتحدث بميوعه :
أيوه كده يالوكه متسبهاش لحسن دي متوحشه خالص
مايا وقد وصلت الى اقصى غضبها : اوعى ايدك دي وقامت
بإزاله يد لارا من على مالك وكل ذلك وسط دهشه
الجميع ودهشتها هي ايضا اهي تغار؟ تحدث عقلها بهذه
الكلمه والقلب ينبض سريعا ووسط كل ذلك اعين
مالك مساطه عليها هي فقط تغوص في عيناها وكان
العالم اصبح فارغ من حولهم وقطع هذا الهدوء من حولهم
صوت احدهم

عز بزعر: في ايه يا اولاد انا سامع صوتكم من تحت

لارا وهى تدعى البكاء: يرضيك كده ياخالو إالى
عملته فيا ده علشان قولت إنى هنام معاهم

محمود: ليه كده يا مايا

مايا: علشان هى مش محترمه وقليله الادب

ساميه بغضب: انا بنتى محترمه غصب عنك

مايا بتهكم: اه ماهو واضح فعلا انها محترمه

زينب بمكر: معلى اصلها بتغير على مالك

مايا وقد احمرت وجنتاها: انا مش بغير على حد

ياسمين بضحكه: او مال

مايا بجده: ياسمين

لارا بميوعة: والله يالوكه الله يكون فى عونك من

البيئه دى

مايا بغضب: انا بيئه

لا را: اه

وهجمت عليها مايا مره اخرى ولكن مالك هو الذى كان
يحاول منعها

مالك: اتهدى بقى

مايا بغضب: بقولك سبنى

مالك: يعنى مش هتسكتى

مايا بعند: اه

قام مالك بحملها على ظهره وخرج بها خارج الغرفه وبعد
ذلك تركها

مايا بغضب: سبنى يا بنى ادم انت وتقوم بضربه بيدها

وقدمها ولكن هو لا يستمع لها

مالك بجده: اتهدى بقى

مايا بغضب: صوتك مايعلاش عليا

مايا ببرود: ده المفروض اخاف

مالك بغضب: مايا متعصبينيش

مايا بغضب: اوووووووف

عز: مايا

مايا: نعم

عز: متزعليش يا مايا

مايا: حضرتك ياعمو مغلتطش هي اإلى غلطت وبعدين هي
إلى استفزتي

عز بضحكه: معلش بقى يامايا وخليها تنام معاكو علشان
خاطري انا

مايا بضحكه: حاضر علشان حضرتك بس

.....

بعد فتره

لارا: انا هنام فین

مایا: متنامی فی ای داهیه

لارا: علی فکره انا مش بکامک

مایا بغضب: استغفر الله العظیم

بسنت: خلاص یا جماعه کل واحده هتنام مکانها وانتی

یالارا هتنامی علی الکنبه إلی هناک دی

لارا: واشمعنی انا إلی هنام علی دی

مایا بغضب: بت انتی هتنامی علی الزفته دی نامی مش

هتنامی شوفیلک ای حته تانیه متوجعیش دماغنا

لارا بخوف: حاضر

یاسمین بهمس: دی خافت

مایا: لازم تخاف

بسنت: الله علیک یاشبح

وضحكا الثالثه معا

.....

فى اليوم التالى

لارا: صباح الخير

ياسمين: صباح النور

بسنت: صباح النور

مايا: صباح الزفت على دماغك ايه الى انتى لبساه ده

وتنهى حديثها وهى تقوم بتحريك احد اصابعها بوجه

لارا

لارا بميوعه: وانتى مالك

حيث لارا كانت ترقدى شورت يصل لمنتصف فخدتها مع

تشيرت بحماله كات

مايا: انتى هتنزلى كده

لارا: اه واوعى كده بقى الله

وتخرج لارا وتتركهم

ياسمين بمكر: وانتى مالك بلبسها

مايا: مش فيه ولاد تحت مينفضش تنزل كده

ياسمين بمكر: ولاد ولا مالك

مايا بتوتر: وانا مالى ومال سى زفت ده

ياسمين بضحكه: على سينا برضو

مايا: ياسمين ياريت تخرسى

بسنت: ده انتى امبارح كنتى هتولعى فيها

مايا: علشان هى تستاهل

ياسمين بضحكه: اه طبعا

مايا بمكر: على فكره هى هتنزل كده ومصطفى تحت

ها

ياسمين بغضب: لياتها سوده
وضحكت كل من بسنت ومايا عليها

.....
في غرفه زينب

زينب: الو عاوز ايه

الحسيني: هكون عاوز ايه يعني اإلى اتفقنا عليه

زينب بغضب: انا مستحيل اعمل كده

الحسيني بحدده: انتي حره بس انتي عارفه لو مسمعتيش

كلامي انا هعمل ايه

زينب بخوف: خلاص خلاص

الحسيني بمكر: بحبك وانتي بتسمعي الكلام كده

واستني تليفون مني علشان اقولك هنتقابل فين

زينب: حاضر

الحسينى: سلام يا زوزو

زينب: روح يا شيخ ربنا يا خدك

فاتن: مين ده يا زينب

زينب بتوتر: .....

♥ (الفصل الثامن عشر)

فى غرفه زينب

زينب: الو عاوز ايه

الحسينى: هكون عاوز ايه يعنى الى اتفقنا عليه

زينب بغضب: انا مستحيل اعمل كده

الحسينى بحده: انتى حره بس انتى عارفه لو مسمعتيش

كلامى انا هعمل ايه

زينب بخوف: خلاص خلاص

الحسينى بمكر: بحبك وانتى بتسمى الكلام كده
واستنى تليفون منى علشان اقولك هنتقابل فين

زينب: حاضر

الحسينى: سلام يا زوزو

زينب: روح يا شيخ ربنا يا خدك

فاتن: مين ده يا زينب

زينب بتوتر: ده ده ده المحاسب بتاع الشركه

فاتن: والمحاسب ده يكلمك انتى ليه وميكلمش أحمد

او محمود

زينب بتوتر: فى ايه يا فاتن نازله اسئله اسئله

فاتن بشك: مالك يا زينب

زينب: هيكون مالى يعنى وبعدين انتى جايه ليه عاوزه

حاجه

فاتن: جايه اقولك يالاا علشان الفطار

زينب بضيق: طيب

وتركتها ورحلت

فاتن فى نفسها: ياترى مخبيه ايه يازينب

فى الاسفل

لارا بميوعه: صباح الخير

مصطفى بضحكه: صباح العسل

ياسمين بغضب: صباح الزفت

مايا بهمس: انتى بتغيرى ولا ايه

ياسمين بتوتر: انا لا طبعاً

مايا: اه ماهو واضح فعلاً

وتقوم لارا بالجلوس بجانب مالك

ياسمين: مايا انتى هتسببها تقعد جنبه كده
مايا وهى تدعى اللامبالاه: عادى اعمالهم ايه يعنى
بسنت: متاكده

مايا: هو ايه اللى متاكده انتوا ليه محسنى ان ما بينا
قصه حب كبيره انتوا هبل

ياسمين: بس خلاص هو بقى جوزك يعنى لازم تغيرى

مايا بسخريه: خليكى انتى فى مصطفى بتاعك ده

لارا بميوعه: خد يالوكا كل دى من ايدى

مالك: احم لا شكرا

لارا: علشان خاطرى

وكانت مايا تشتعل من شده غضبها

مايا بغضب: ماخلاص بقى

لارا: فى ايه هو حد جه جنبك

مايا: بت انتى هو انا كلمتك

لارا: شوفت يالوكه بتكلمنى ازاي

مايا بغضب: وسى لوكه هيعمالك ايه يعني

مالك ببرود: مايا ملكيش دعوه بيها

مايا بداهشه: لا ياراجل

مالك بضحكه يجاهد ان يخفيها: اه

مايا بغضب: كتك اوه

مالك: بتقولى حاجه

مايا: لا

لارا بميوعه: لوكه خدنى معاك فرجنى على المزرعه

بقالى كتير مشوقتهاش

مالك بمكر وهو ينظر ناحيه مايا: تمام

لارا: شكرا اوى يالوكه

مايا: انا کمان خدونی معاکوا

مصطفی: طب ماتيجوا نروح کلنا مع بعض

الجميع في نفس واحد: تمام

.....

في الخارج

لارا: لوكه انا عاوزه اركب حصان

مالك: روحى لعمر جابر هناك وهو هيركبك

لارا: لاانا عاوزاك تركب معايا

مايا بهمس: البت دى هتشلني

ياسمين: ماانتى الى تستهلى سيباه كده

مايا: وانا اعمل ايه يعنى

ياسمين: اعملى ذى ماهى مابتعمل

مایا بغضب: لا طبعاً مش انا إلی عمل کده

وترکتها ورحلت

وکل ذلک تحت انظار مالک

مالک: واقفه لوحدهک لیه

مایا: وانت مالک

مالک بحده: مایا اتکلمی عدل

مایا بغضب: والله انا بتکلم عدل روح شوف الست الدلوعه

هانم

مالک بمکر: لارا دی لارا دی عسل

مایا بغیره: دی ولا عسل ولانیله دی عباره عن علبه الوان

متحرکه

مالک بمکر: مایا انتی بتغیری

مايا: ههههه انا اغير من عليه الالوان المتحرکه دی انت
اهبل يابنى

وحاوطها مالک بکلتا يديه

مالک بهمس بجانب اذنها: متاکده

مايا بتوتر: مالک ابعده لو سمحت

مالک بنفس الهمس: لا

مايا وقد تاهت فى بحور عيناه تلک

مالک ببجه خاصه: انا مش عارف ايه اىلى بيحصلى لما

بقرب منك

فأغمضت مايا عينها وعضت على شفتها السفلى من شده

خجلها ومشاعرها المضطربه وبسب فعلتها تلک قام مالک

بأقتحام شفتها بقبله عميقه

مايا وقد احمرت وجنتها خجلا: ايه اىلى انت عملته ده

مالک بمکر: ایه الی انا عملته

مایا بتوتر: مالک متستهبلش

مالک بهمس: هو انا عملت حاجه

قامت مایا بضربه بکلتا یدها فی صدره فبعد مالک عنها

مایا بخجل: انت قليل الادب

وترکته بعد ذلک ورحلت

مهما بلغت قوتک وشدہ حصونک علی قلبک فهناک

دائما شخص يجعلک ضعيفا لیس ضعفا وانما عشقا ♡

مایا: انا مروحه حد جای معايا

یاسمین: مالک یا مایا

وتذکرت مایا ما حدث معها منذ قليل واصبحت وجنتاها

اکثر حمره

مایا بتوتر: مفیش حاجه انا عاوزه بس اروح

ياسمين: تمام

.....
فى المنزل (مساء)

احمد: مالك

مالك: نعم

احمد: انا عاوزك فى حاجه

مالك: قول

احمد بتوتر: بصراحه يا مالك انا معجب بيسنت وعاوز

اتقدم بس انا قولت اخذ رأيك الاول

مالك: طب ما انا عارف

احمد بدشه: بجد عرفت منين

مصطفى بضحكه: ده انا الجبار يا بنى انت ناسى ولا ايه

احمد: طب يا مالك وانت راىك ايه

مالك: انا معنديش مشكله بس اخذ رأيها الاول

احمد بفرحه: ان شاء الله توافق

.....

في غرفه البنات

ياسمين: انتي روحتي فين لما سبتينا ومشيتي

مايا وهي تتذكر ما حدث معها

ياسمين: يابت

مايا: هااا

ياسمين: هو ايه ايلي ها بقولك روحتي فين

مايا بتوتر: مروحتش في حته كنت بتمشي بس

بسنت: انتو مش هتنزلو ولا ايه

ياسمين: لا هتنزل

مايا: انزلو انتو الاول وانا هاخذ شاور وانزل على طول

ياسمين: تمام

بسنت: ماشى

وبعد فتره تخرج مايا من الحمام على صوت طرقات الباب

مايا: مالك نعم فى حاجه

مالك: احمر هى بسنت فين

مايا: بسنت نزلت

مالك: وانتى منزلتيش ليه

مايا: كنت باخد شاور ونازله

مالك: تمام

وفجأه يرن هاتف مايا

مايا بفرحه: حبيبي واحشتنى اوى

المتصل: وانتی اکثر یا حبیبتی

مایا: هتیجی امتی بقی

المتصل: لسه مش عارف

مایا: بجد انت واحشنی اوی

كان مالک یهہ بالنزول ولکنه سمع حدیث مایا تلک
فغضب بشده

مالک بهدوء مخیف: مین ده

مایا: وانت مالک

مالک بجدہ: .....

♥ الفصل التاسع عشر

فی الاسفل

احمد: بسنت

بسنت: نعم

احمد ببسمه: علی فکره انا کلمت مالک و قالی ان هو
هیاخذ رایک فأنا بصراحه مقتدرتش استنی انتی رایک
ایه

بسنت بعدم فهم: فی ایه انا مش فاهمه حاجه

احمد بضحکه: بسنت بصراحه انا معجب بیکی اووی
وکلمت مالک و قالی انه هیکلمک انتی رایک ایه

بسنت بخجل: مش عارفه

احمد بضحکه: هو ایه إلی مش عارفه

بسنت: هو مالک موافق

احمد: اه

بسنت وقد احمرت وجنتاها خجلا: تمام

ویهم احمد بالرد علیها ولکن صوت مالک منعه من ذلک

بسنت: ده صوت مالک

احمد: ربنا یستر

.....

فی غرفه مایا

مالک بھدوء مخیف: مین ده یا مایا

مایا: وانت مالک

مالک بحدہ: انا هقرر سوالی تانی مین ده

مایا بخوف: ملکش دعوه

وقد اظلمت عین مالک من شده غضبه وبرزت عروق وجهه
وتحول إلی وحش یرید ان یطرح ارضا بکل من واقف امامه

وقام مالک بصفعها علی وجهها وجذبها بعد ذلک من

شعرها

مایا بتالم: اه اه شعری

وتنظر إليه مايا وعيناها مليئه بالدموع ولكن دموعها
تلك كان لها سحرها الخاص بمالك وقام مالك بلاوعي
بمسح دموعها تلك

مالك بهمس: انتى بتعملى فيا كده ليه

احمد بغضب: مالك في ايه

مالك: اسأل الهانم اختك

احمد: في ايه يا مايا

وتبكي مايا في صمت ولم تجيب على احد

احمد بغضب: بقولك في ايه يا مايا

زينب بمكر: دى اخره الدلع

عز: براحه يا احمد مش كده في ايه يا مالك

مالك بغضب: الست هانم بتكلم واحد وبتقوله واحشتنى

يا حبيبي ومش عارف ايه ولما سألتها مردتش ترد عليا

قام احمد بجدب مايا من ذراعها بشده

احمد بغضب: هي وصلت لكده يا مايا انا عطول بدافع
عنك قدامهم كله ومبرداش اخلي حد يزعلك بس دي
اخره دلعي ليكي ماما فعلا كان عندها حق لما قالتلي
اني مدلعك

زينب: على راي المثل اكسر للبت ضاع يطلعها ٤٤

وظلت مايا تبكي وتصرخ وهي تقول

مايا ببيكاء: انا عارفه ان محدش بيحبني فيكو كلكو
مصدقتوا ان مالك عاوز يتجوزني علشان تخلصو مني وانت
يا احمد انت اصلا عطول في الشغل ومش بشوفك فين
الدع ايلي انا فيه ده ها انا اصلا عطول لوحدي عمري
ماحد حس بيا ماما هي الوحيدة ايلي كانت بتحس بيا ليه
سبتيني ليه مخدنيش معاكي ليه يا اارب خدني بقى
يا اارب

وتسقط مايا مغشيا عليها

مالك: ماااااايا

لارا بهمس: احسن يکش تموتى ونخلص

ساميه: متبقيش غبيه ودقى على الحديد وهو سخن

لارا: يعنى هعمل ايه يعنى

ساميه: وانا هقولك برضو

لارا: تمام يا مامى اوعدك ان دبلته هتبقى فى ايدى قريب

ساميه بمكر: يالهوى حد يتصل بالدكتور يا جماعه

فاتن بخوف: حرام عليكو عجبكوا كده

ياسمين ببكاء: مايا حبيبتى فوقى

ولكن محاولات الجميع باتت بالفشل فى ايقاظها فقام

مالك بحملها ووضعها فى فرشها حتى جاء الطبيب

الطبيب: لو سمحتو كله يخرج علشان النفس مينفعش
كده يا جماعه

فخرج الجميع ولم يتبقى معاها إلا فاتن وفريده فقط

.....

فى الخارج

لارا بمكر: متزعلىش يالوكه

مالك بحده: لارا اسكتى

لارا: انا حبه اقولك بس ان العالم مبيقفش عند حد
وبعدين الحب مش بالعافيه يالوكه مش ممكن تكون
بتحب إالى كانت بتكلمه فى الفون ده

مالك بحده: لارا متنسيش نفسك ومتنسيش ان إالى
بتتكلمى عنها دى مراتى ومتهيالى إالى حصل ده حاجه
تخصنى انا وهى وبس

ويخرج الطبيب من الغرفة

مالك بلهفه: مالها يا دكتور

الطبيب: هي ضغطها واطى بس وشكلها مش بتاكل
كويس

مالك: تمام يا دكتور شكرا

الطبيب: على ايه ده واجبى

احمد بتأنيب ضمير: انا السبب فى الى حصلها ده

المفروض مكنتش كلمتها كده

ياسمين بجده: خدو شوفوا الضون بتاعها اهو وشوفوا هي

كانت بتكلم بتكلم مين علشان انا واثقه فى مايا

وعارفه انها مستحيل تعمل كده واخذ احمد منها التليفون

وقام بفتحه

احمد بدشه: ده زين

مالك بغيره: زين مين ده

احمد: ده اخو مايا في الرضاعه

مالك: ازاي يعنى

احمد: مايا لما اتولدت طنط ساره كانت تعبانه اوى
وقعدت قتره في المستشفى فطنط نيره جارتنا اخدت مايا
ترضعها وتهتم بيها مع زين لحد لما طنط ساره تخرج من
المستشفى وعلى طول زين ومايا مكنوش بيسيبو بعض
لحد لما طنط ساره ماتت ومايا راحت عاشت عند جدتها
وزين سافر مع باباه

ويتحدث احمد مره اخرى

احمد: احنا كده ظلمناها اوى

ياسمين بجده: شوفتوا كلكو ظلمتوها ازاي

ونظرت لهم ثم تركتهم ورحلت

خرجت مايا من غرفتها

محمود: ايه إلی قومک من سریرک بس یا مايا

عز ببسمه: حمدله علی سلامتک یا لا بقی علشان ننزل

نتغدا کلنا

احمد: حمدله علی سلامتک یا مايا مايا انا.....

مايا بهدوء: انا عاوزه امشی من هنا مش عاوزه اقعد هنا تانی

عز: احنا کده کده مشین بکره یا حبیبتی

وقامت مايا بأمساک ید مالک وسط دهشه الجميع وهی

تقول

مايا: انا لما امشی من هنا هروح اقعد عند مالک

محمود: ايه یا مايا یا حبیبتی إلی انتی بتقولیه ده ازای

تقعدي عند حد وبیت ابوکی موجود

مایا ببرود: بابا مالک مش حد ده جوزی وبعدين مش
حضرتک کنت بتجوزنی علشان تخلص منی ومن قرفی
وادینی اهو ریحت حضرتک وبقولک انا هروح مع مالک
احمد: مایا یا حبیبتی بطلی کلامک ده کلنا بنحبک
مایا: ده مش کلام وخالص قولت هروح اقعد مع مالک
یعنی هروح اقعد مع مالک

سامیه بمکر: بس انتی یا حبیبتی معملتوش فرح ومعظم
الناس متعرفش انکو کاتبین الکتاب هیبقی منظرک
ایه ساعتها

زینب: اهی دی اخره دلعکوا مش عارفین تمشوا
کلامکوا علیها

مصطفی محاولا تلطیف الاجواء: خالص یا جماعه مایا
تروح ذی ماهی عایزه ونبقی نعمل حفله صغیره کده نعرف
الناس انهم کاتبوا کاتبهم

عز بضحكه: اول مره ياواد يا مصطفى تقول حاجه عدله

مصطفى بضحكه: لا ده انا اعجبك اوى بس انتو اإلى

مش مدينا فرصه

عز: طب يا لا بقى نتغدا علشان نلحق نجهز الشنط ونام

شويه علشان مسافرين بكره

الجميع فى صوت واحد ماعدا مايا: تمام

وانسحبت مايا اإلى غرفتها فهى تريد ان تبقى بمفردها

ولكن مالك لم يدعها تفعل ذلك ودخل خلفها

مالك: مايا انا....

مايا بجده: بص يا مالك مش معنى انى قولت انى هروح

معاك بيتك انى نسيت اإلى انت عملته لا وبعدين دى

فتره بس وهنطلق بعدها وهسافر ومش هرجع تانى

مالك: وانا مش هسيبك

مایا: مش هتسبني ليه لسه في حاجه تاني عاوز تعملها لسه
في اهانه تاني هاا

مالك بغضب: لا مفيش اهانه تاني يامايا وانا عارف اني
غلطان بس انتي كمان غلطانة علشان مقولتليش انتي
بتكلمى مين

مايا بغضب مماثل: واللّه انا اإلى بقيت غلطانة صح لا يا
استاذ مالك انت عاوز تشخط وتزعق والكل يقولك
حاضر فوق انا مش مجرمه عندك ولا ظابط من اإلى
بيشتغلوا عندك لكن لا انا مايا وبعدين انت عاوز ترضى
غرورك وبس

مالك: انا مش هرد عليكى علشان عارف انك تعبانه بس
انا مش برضى غرورى ولا حاجه زى ما انتي قولتي وعلى
فكره انا اسف

وبعد ذلك تركها ورحل

هل اعتذر حقا تردد في عقلها اعتذاره ودقات قلبها تعلق
سريعا

ياسمين: مالك يا مايا سرحانه في ايه

مايا بسرحان: مالك اعتذر

بسنت بدشه: مالك اعتذر ك ده عمره ماعملها مع حد

مايا: ليه يعني

بسنت: يابنتي ده مالك

ياسمين بغمزه: ايوه ياعم

.....

في غرفه الشباب

احمد: مالك

مالك: ايه

احمد: خلی بالک من مایا هی دماغها ناشفه وعنیده بس
هبله

مالک: متخضش علیها انا مش هکله یعنی

احمد: تمام

.....

فی الاسفل

کانت زینب تتحدث فی التلیفون

زینب: بقولک معرفتش اجیب حاجه اعمل ایه یعنی

الحسینی بغضب: بقولک ایه انا ملیش فیه

زینب: مالک مش مخلی حاجه وراه اعمل ایه یعنی حویط

اوی وحاوالت کذا مره اتصنت علیه وهو بیتکلم مش

بسمع حاجه

الحسینی: علشان غبیه انتی هترجعوا امتی

زینب: بکره

الحسینی: تمام بکره لما ترجعی حولی تفتشی فی اوضه

ابنک علی ای حاجه

زینب: حاضر هحاول

الحسینی: مفیش حاجه اسمها هحاول

زینب: حاضر حاضر

.....

علی مائده الطعام

محمود: کنتی فین یازینب

زینب بتوتر: ها انا کنت بکلم بهیره صحبتی

فاتن بمکر: وهی عامله ایه

زینب: هی مین

فاتن: بهیره صاحبتک

زينب: اه الحمد لله كويسه

فاتن: طيب

زينب فى نفسها: يخربيتك شكلك عرفتى حاجه ولا ايه

عز: بفرحه: يا جماعه احمد طلب بسنت منى وانا موافق

مصطفى بضحكه: ايوه يا عم

ياسمين: مبروووووك يا بوسى

زينب بغضب محدش قالى يعنى

احمد: ماهو عمو عز قال اهو يا ماما

زينب: والله كنت اتجوز وخلف احسن وبعد كده ابقى

تعالى قولى

محمود: فى ايه يازينب متكبريش الموضوع كده يعنى

زينب بغضب: هو ايه اىلى متكبريش الموضوع هو انا

مليش رأى ولا ايه

احمد: ماما انا مش صغير خلاص خلصنا
زينب وهي تدعى البكاء: ماشي يا احمد دي اخرت تربيتي
فيك

مايا بسخريه: تربيه ايه يا طنط ايلي بتتكلمي عليها انتي
ناسيه انك كنتي بتسبيه مع الداده ولا ايه

محمود بضحكه يجاهد ان يخفيها: عيب كده يا مايا
زينب بغضب: انا سايبلكوا الدنيا كلها وطالعه انتو حرين
مايا بهمس: احسن

محمود بضحكه: ايه رايكو نخلي الفرح الخميس ايلي
بعد الجاي

عز: وانا موافق

مصطفى بضحكه: طب ايه رايكو بدل مايبقى خطوبه
يبقى كتب كتاب عاطول

احمد: وانا موافق

عز بفرحه: وانا كمان موافق

محمود: مبرووك يا ولاد

وكل ذلك ومالك مثبت انظاره على مايا

.....

فى اليوم التالى

عز: يالا ياوولاد علشان نلحق نوصل قبل المغرب

احمد: انا جهزت كل حاجه

مصطفى: وانا كمان

فریده: هنركب ازای بقى

فاتن: ياستى نركب اى حاجه المهمه نوصل بالسلامه

.....

فى الخارج

كانت لارا تهر بالركوب بجانب مالك ولكن يد مايا
مانعتها من ذلك

مايا ببرود: متهیالی مینفعلش ترکیبی جنب جوزی وانا
موجوده صح

لارا: اه سوري اصل مخدش بالی

مايا: لا ابقی خدی بقالک بعد کده

مالك بمکر: یا لا یا حبیبتی ارکبی

مايا: حبتک عقربه یابعد

مالك: بتقولی حاجه یاروحی

مايا: لا یالوکه مش بقول

وکل ذلک ولارا واقفه تشتعل من شده غضبها

مالك بهمس: ساعدک اهو انک تغظیها ای خدمه

وینهی کلامه بغمزه

مايا بسخريه: شكرا جدا لافضالك انا بجد مش عارفه

من غيرك كنت هعمل ايه

مالك: طبعا لو مسعدتش مراتي هساعد مين يعنى وبعدين

خلي بالك منى انا قموور ونص بنات مصر بتجربى ورايا

مايا بسخريه: بشنبيك ده

مالك بضحكاه: ايش فهمك انتى ده فى ناس كتير

قالتلى انى شنبى ده احلى حاجه فيا ومنهم لارا

مايا بغضب: والله وقالتك ايه كمان ست لارا بتاعتك

دى

مالك بمكر: وانتى مضايقه من ايه

مايا بتوتر: ها انا مش مضايقه ولا حاجه

مالك: والله

مايا: اه

ويقترب مالك من مايا ويهمس في اذنها

مالك بهمس: .....

♥ (الفصل العشرين)

ويقترب مالك من مايا ويهمس في اذنها

مالك بهمس: مايا انا.....

وياتي مصطفى ويقطع حديث مالك

مالك بمكر: في ايه يا شباب

مالك: مفيش ياغتت

مصطفى بضحكه: شوفت الرخامه رخمه ازاي

مالك: طب يالا اا ياعم الرخم

وركب كل منهم سيارته

ولم تخلو المنزاعات بين مالك ومايا طوال الطريق حتى

وصلو الى المنزل

.....
فی منزل مالک

عز بضحکه: نورتی یا مایا

مایا بأحراج: بنورک یاعمو

فریده: بصی انا عاوزاکی تخدی راحتک علی الاخر

مایا: حاضر

فریده: اطلعی یابسنت وری مایا اوضاتها فین

بسنت: حاضر یا لا یا مایا

وتصعد مایا لاعلی مع بسنت

بسنت بضحکه: ادخلی یاستی ارتاحی و خودی شور کده

علشان نتغدا

مایا: تمام

وبعد فتره تخرج مايا من الحمام بعد اخذ حمامها لتجد
مالك بالغرفه

مايا بغضب: انت ازاي تدخل كده مش بتخبط

مالك بمكر: اخبط وانا داخل اوضى

مايا: لا والله

مالك بضحكه: اه والله

مايا بغضب: تمام اشبع بيها انا هروح عند بسنت

مالك بمكر: هو انا قولت حاجه ما الاوضه كبيره اهي

وتسع من الحبايب الف

مايا: لا شكرا

واخذت مايا اشياها وخرجت

مايا بغضب: كده يابسنت مدخلاني اوضه اخوكي

بسنت بمكر: فى ايه يامايا انتى المفروض تقعدى فى
اوضه جوزك

مايا: ده مش هيجصل مستحيل

بسنت: انتى حره

.....

فى الاسفل (على مائده الطعام)

عز: هترجع الشغل امتى

مالك: بكره ان شاء الله

عز: عملت ايه فى القضيه

مالك: خلاص قربت اخلص من الحسينى واللى تبعه

فريده: ربنا معاك يا حبيبى

واثناء تناولهم الطعام تدخل عليهم ساميه ولارا

ساميه: مساء الخير يا جماعه

عز: مساء النور

لارا بميوعه: هاي يالوكه واحشنى

مالك بمكر: وانتى كمان

لارا بفرحه: بجد

مالك: اه

وكل ذلك ومايا تشتعل من الغضب

ساميه بمكر: معلىش يا خويا هضطر اقعد معاك يومين

علشان الفيلا بتاعتى فى حاجات بتجدد فيها وكده

عز: تنورى يا حبيبتي

بسنت بهمس: ربنا يستر

فريده: تنورى

لارا: فين الاوضه بتاعتى علشان اطلع اغير هدومى

عز: بصی یاستی انتی هتقعدی مع بسنت فی الاوضه
وسامیه فی اوضه الضیوف ومایا هتقعد مع مالک فی
الاوضه

مایا بصدمه: ازای

عز: بتقولی حاجه یا مایا

مایا: لا یاعمو

فریده ببسمه: یا لا ااطلعوا ارتاحو وغیرو هدمکوا علشان
نتغدا

سامیه: تمام

وتصعد کل من سامیه ولا را االی اعلی

.....

فی غرفه سامیه

سامیه: ادینی اهو جبتک عند مالک یعنی تتلاحی
کده وطفشی إلی اسمها ما یا دی

لارا: اوعدک یا مامی ان دبلته هتبقی فی ایدی قریب

سامیه بغضب: انا کل لما اکلمک تقویلی نفس

الکلمتین دول اتلاحی کده

لارا بغضب: یعنی هعمل ایه یامامی

سامیه کالافی سماها داخل لارا: یعنی انتی یاقلب مامی

جمال وحلاوه ودلع ورجاله کتیر کانت بتتمنی انها

تکلمک وبعدین یعنی انتی مش هتعرفی تأثری علیه

یعنی کلمه حلوه من هنا علی شویه دلع کده ظبطی

امورک هوانا بردو هقولک یا قلب مامی

لارا: بس یامامی إلی ذی مالک ده صعب اوی

سامیه: مفیش حاجه صعبه علیکی یعنی البسی کده

زظبطی نفسک وبعدین یاحبیبتی مالک طول وقته مع

المجرمين والظباط صحابه وزى مانتى شايظه مراته شبه
جعفر يبقى انتى بقى تدلعيه ومفيش راجل بيقول للدلع لا

لارا بمكر: تمام اوى

وضحكا الاثنان معا

.....

فى غرفه مالك

مالك: فى ايه يابنتى واقفه كده ليه على فكره انا مش
بعض

مايا: اولاً انا واقفه علشان انا بظكر هنام فين مش علشان
خايظه منك

مالك: طبعا علشان حرم مالك مبتخفش من حد

مايا بسخريه: ايه التواضع ده وبعدين حرم مالك موقتا

مالك بضحكه: هنشوف يامايا

مايا بحيره: انا هنام فين بقى

مالك: على السرير

مايا: وانت هتنام فين

مالك: على السرير برضو

مايا: لا طبعا

مالك: انتى تطولى اصلا

مايا: 😞😞 :

وبعدها يتحدث مالك مره اخرى

مالك: طب انا عندى فكره

مايا: اتفضل

مالك بضحكه: ايه رأيك تروحي تنامى مع بسنت

وتبعتى لارا تنام معايا هنا

مايا بغضب: ده عند امك

مالك: ايه

مايا: اقصده لا طبعا مستحيل ده يحصل

مالك: انا غلطان انى بقولك حاول بديله

مايا بسخريه: حاول بديله لا كتر خيرك

مالك: مش عارف ليه مش بتحبى لارا

مايا بحده: ودى فيها حاجه تتحب اصلا

مالك بضحكه: دى عسل

مايا بغضب وهى تضع يدها بخصرها: واللّه طب طالما

بتحبها كده متجوزتهاش ليه

مالك بمكر: للاسف ماانا خلاص بقى اتجوزت

مايا وقد وصلت إلى اقصى درجات غضبها: واللّه

مالك بضحكه: اه واللّه

مايا بحده: احدفلى اللعاف ده

مالک: متیجی تخدیہ

مایا بحدہ: انت مبتعملش خیر ابداء فی حیاتک

مالک ببرود: لا

وتذهب مایا لتقوم بجلب اللحاف ولكن وهی تقوم بجذبہ

تسقط علی مالک ویقوم مالک بمحاوطہ مایا بکلتا

یدیہ ویسرح کل منهم بعین الآخر وكان مالک علی

وشک تقبیلها ولكن رنین هاتفه یمنعه من فعل ذلک

مایا وقد احمرت وجنتاها خجلا: احمر سوری مکنش

قصدی

مالک: مفیش مشکله

ویقوم مالک لکی یجیب علی هاتفه ویترک مایا غارقہ

بین افکارها تلک

مايا في نفسها: ازاي كده انا بيحصلي ايه لما بقرب منه
ممکن اکون.....لا لا اکيد لا ازاي يعني احنا اصلا
علطول خناق خناق بس منكرش اني في قربه بحس
بالامان

وتتذكر مايا ماكان سيحدث منذ قليل ويدق قلبها سريعا
وكأنه على وشك الخروج من بين اضلعها ويردد قلبها
اهذا هو الحب ويصرخ عقلها رفضا ذلك

ومن بين افكارها تلك يخرج مالك سريعا من الشرفه
ويقوم بتبديل ملابسه للخروج

مايا: انت رايح فين دلوقتي

مالك: شغل

مايا: يابني في شغل الساعه ٢

مالك: شغلنتي دي تحكك عليا انزل في اي وقت

مايا بتأثر: ربنا معاك

ويكتفى مالك برسوم بسمه على ثغره فقط ويقوم
بتقبيلها على رأسها ويتركها بعد ذلك ويرحل

مايا: يارب احميه

وتضحك مايا على نفسها وتقول من امتي وانا بدعيك
يامالك انا عاطول كنت بدعي عليك وظلت تضحك
هكذا حتى قامت بأخذ اللحاف والنوم على الاريكه
حتى ذهبت في ثبات عميق

.....

ماحدث منذ قليل

مالك: الو ايوه يا ياسر

ياسر: في معلومات جديده

مالك: طب كويس ايه هي

ياسر: مينفضش يامالك فى التليفون وبعدين رفعت باشا
طالبنا فى اجتماع دلوقتى

مالك: تمام مسافه السكه واكون عندك

ياسر: تمام ومتنساش تبلغ مصطفى واحمد

مالك: حاضر

ياسر: سلام

مالك: سلام

.....

عوده للوقت الحالى

فى سياره مالك

يقوم مالك بالاتصال على مصطفى

مالك: الو

مصطفیٰ بضحکہ: اخص علیک متصل بیا دلوقتی افرض

جوزی سمعنی حقولہ ایہ

مالک بضحکہ: یابنی مش ہتبطل تفاہتک دی بقی

ارحمنی

مصطفیٰ: یابنی انا مقدرش اعیش من غیر تفاہتی

مالک: طب انا متصل اقولک ان اللواء رفعت عامل اجتماع

مصطفیٰ: اہ ماانا عرفت وانا واحمد فی الطریق اہو

مالک: تمام نتقابل ہناک بقی

مصطفیٰ: تمام یلا سلام

مالک: سلام

.....

فی فیلا محمود

وبعد علم زينب برحيل احمد قامت بالتسحب ناحيه غرفه
ابنها ودخلتها واغلقت بعد ذلك الباب خلفها واخذت
تبحث فى جميع انحاء الغرفه ولكنها لم تجد شئ فجلست
تستريح على الاريكه ولكن اثناء جلوسها لاحظت وجود
ورقه واقعه اسفل مكتب ابنها ففتحتها وقراتها ووجدت
فيها اسم الحسينى وعنوانه واسم شخص اخر ولكنها لم
تعرفه وقامت بالاتصال على الحسينى

زينب: الو

الحسينى: زوزو وحشانى والله

زينب بتهكم: ميوحشكش غالى

الحسينى: ها لقتى حاجه

زينب: مانا بتصل بيك علشان كده

الحسينى بمكر: حبيبتي يازوزو هالقيتى ايه بقى

زینب: لقیّت ورقه کده مکتوب فیها اسمک و عنوانک

واسم واحد تانی کده

الحسینی بغضب: یعنی عارفو مکانی جدید

زینب ببرود: اه

الحسینی بغضب: طب اسم الشخص التانی ده مین

زینب: محسن

الحسینی: وکمان وصلوا لمحسن

زینب: هو مین محسن ده

الحسینی بغضب: ملکیش دعوه انتی لیکی بس انک

تقولیلی المعلومات إلی انا عایزها مش اکر مفهوم

زینب: طیب

الحسینی: طب یا لا ا سلام بقی ولو عرفتی ای حاجه تانی

عرفینی

زینب: تمام

وتغلق زینب معه الخط

وكل ذلك وسعديه الخادمه تقوم بالتصنت عليها

.....

فی مقر الامن

اللواء رفعت: انا جمعكوا النهارده علشان فى معلومات
كثير وصلناها الفتره إلی فانت دى وهى ان الحسينى مش
هو إلی بينفذ لوحده لا فى ناس كثير متورطه معاه فى
ده وراس اكبر منه اسمه محسن ومحسن ده هو إلی
هيوصلنا للى اكبر منه وبالنسبه للراجل إلی انتحر فى
الزنزانه جوه هو واحد من راجلتو برضو فعل كده قبل ما
تجبروه يعترف بحاجه وائلى وصلنا له كمان ان فى واحده
ست كده اسمها زوزو كانت بتشتغل رقاصه بس دى مش

عارفين نوصلها لسه وكل الحاجات دي وصلنالها بفضل
مالك وكفاته

مالك برسْميه: شكرا لحضرتك يافندم ده واجبي

اللواء رفعت: عرفت معاد التسليم

مالك: شكرا لحضرتك معاد التسليم هيكون يوم ٢٨

مصطفى: احنا النهارده ٢٦ يعني فاضل يوم يافندم

اللواء رفعت: مفيش حاجه اسمها فاضل يوم وبعدين انت

معاك مالك يعني متقلقش

مصطفى: تمام يافندم

وقاموا بالقاء التحيه العسكريه ورحلوا

مالك: هنتقابل النهارده بليل

مصطفى: اشطا

احمد: تمام

مالك بحدہ: ای حاجہ حقولہا النهارده مش عایز ای حد
یعرفہا حتی لو کان مین لو امک نفسہا متتکلمش قدمہا
عن حاجہ الموضوع ده فی غایہ الایہمیہ فاهمین

مصطفیٰ: تمام

احمد: تمام

وبعد ذلک یرحل کل منہم إلی منزلہ
وبعد فترہ یصل مالک إلی منزلہ ویصعد إلی غرفتہ لیجد
مایا نائمہ کالاطفال فیبتسم ویذهب ليقوم بتغطيتها
جیدا ویقوم بتقبيلها من وجنتاها
مالک فی نفسہ: ہادیہ اوی وجمیلہ وہی نایمہ لکن
لسانہا ده عاوز قصہ وبعد ذلک یضحک ویذهب لکی
یستریح قليلا ویذهب بعد ذلک فی ثبات عمیق

.....
فی مکان اخر

الحسينى: عرفوا مكانى

نصار ببرود: طب مايعرفو

الحسينى بغضب: ايه البرود الى انت فيه ده وبعدين انا لو

واقعت مش هقع لوحدى فاهم

نصار: انت بتهددنى بقى

الحسينى بتوتر: لا ياباشا انا مكنتش اقصدا انا بس

اعصابى متوتره اليومين دول مش اكثر

نصار بمكر: تمام وانت علشان من راجلتى فانا مستحيل

ابيعك وبعدين مش مالك اتجوز

الحسينى: اه بس ده ايه علاقتة بالى احنا فيه ده

نصار: لا ليه علاقه

الحسينى بعدم فهم: مش فاهم

نصار بمكر: مش زينب تبقى مرات ابو مرات مالك

الحسينى: اه

نصار بمكر: يبقى خلاص زينب هى الى هتجبلنا مايا

الحسينى: ايه الدماغ دى عفارم عليك ياباشا

ويضحك الاثنان معا

♥ (الفصل الواحد والعشرون)

فى صباح اليوم التالى

تستيقظ مايا من نومها ولكن تجد مالک لم يستيقظ بعد

فتقف مايا وتتأمل مالک وهو نائم ياالله كم هو وسيم

حقا وبدون وعى منها تمد يدها تتحسس وجهه ولحيته

حتى شاربه الذى لا تحبه وتبتسم وقبل ان تزيل يدها

كان مالک ممسك بها

مالک بمكر: مكنتش اعرف انى قمرور كده

مايا بتوتر: ها ده كان في حاجه في وشك كنت
بشهاالك بس مش اكثر

مالك بمكر: والحاجه دي كانت بتتمشي على وشي
كله

مايا بأحراج: انا غلطانه اني بحوشهاالك يعني
مالك بضحكه: كتر خيرك هو انا قولت حاجه

مايا و قد احمرت وجنتاها: انت رخم اوووي

وقامت بضربه بكلتا يديه على صدره

مالك بضحكه: انتي قد الحركه دي

مايا وهي تضع يدها بخصرها : اه ك ك ك

فقام مالك بجذبها ناحيته حتى سقطت عليه

مالك بهمس: انتي اد كلامتك

مايا بتوتر: ايه ده اوعى كده مينفمش

مالک بضحکہ: قولی انا عیله ورجعت فی کلامی وانا

ہسیبک

مایا بحدہ: انا مستحیل ارجع فی کلامی علی فکرہ

مالک بضحکہ: یا جااامد

وانہی کلامہ وهو یقوم بالتصغیر

فضحکت مایا علی ذلک واصدرت قہقہات عالیہ وسرح

مالک فی جمال ضحکاتها تلک

مالک بہمس: انتی حلوه کدہ ازای

مایا وقد احمرت وجنتاها خجلا: ممکن توعی بقی

وترکها مالک بعد ذلک

مالک بضحکہ: علی فکرہ انا سیبک بمزاجی

مایا بسخریہ: کتر خیرک

مالک: علشان تعرفی بس

وبعد فتره يخرج مالك من الحمام بعد اخذ حمامه وخرج
وهو يرتدى شورت فقط عارى الصدر

مايا وقد اصدرت شاهقه عاليه نتيجه خروج مالك هكذا

مايا وهى تضع يدها على اعيناها: يالهوى انت ازاي تخرج
كده البس حاجه عيب كده والله

مالك بمكر: هو انا حد غريب

مايا بتوتر: لوسمحت البس حاجه مينفعش كده

مالك بضحكه: خلاص فتحى عينك

مايا: طيب

ويتحدث مالك مره اخرى

مالك: يالاا مش هتنزلى

مايا: هنزل بس هدخل اخذ شور الاول

مالك: خلاص هستناكى وننزل مع بعض

مايا فى نفسها: هو مالک ماله بقى طيب كده ومش
بيزعق هو تعبان ولا حاجه ولا يکنش حد بدله بواحد
شبهه وتضحک مايا بعد ذلک على نفسها وعلى افکارها
تلک

مالک: انتى واقفه كده ليه

مايا: مالک

مالک: نعم

مايا: هو انت تعبان

مالک بأستغراب: لا ليه

مايا: اقولک ومتزعلش

مالک: قولى

وتمد مايا يدها لكي تصافح مالك وتذهب بعد ذلك
لاخذ حمامها وتخرج وتقوم هي ومالك بالنزول إلى اسفل
وهو يضع يده على ذرعها

.....

في الاسفل

لارا بغیظ: شوفتی یامامی نزلین ازای

سامیه: عادی یا قلب مامی ولا یهمک

مالک ببسمه: صباح الخیر

عز: صباح النور یا حبیبی

سامیه بمکر: کل ده نوم

فریده: فی ایه یا سامیه مش عرسان الله

سامیه بمکر: عرسان ایه ده احنا لسه معملناش فرح

ولاهی ماصدقت بقی

وانهت كلامها وهي تنظر لمايا من اعلى لاسفل
مالك بهدوء: واللّه يا عمتي دي حاجه تخصني انا ومراتي
وبس وينهي كلامه وهو يقوم بتقبيل احد ايدي مايا وكل
ذلك تحت انظار لارا التي تشتعل من الغضب

لارا بغضب: الحمد لله شبعت

وتركتهم ورحلت

مالك: هقوم انا بقى

عز: تمام يا حبيبي ربنا معاك وانا كمان هنزل الشركه
برضو

مالك: تمام

وبعد فتره يرحل كل من مالك وعز الى عملهم

.....

فى الاعلى

سعدیه: اہ یاباشا

مالک: طب هو قالها ایه وقالتلو ایه متکلمی یاسعدیه

سعدیه: طب یاباشا براحه والصراحه یعنی انا مسمعتش

حاجه اوی علشان هی کان صوتها واطی اوی

مالک بغضب: انتی بتستهلی صح اومال انا مشغالک

هناک لیه یعنی

سعدیه: واللہ یاباشا انا کنت واقضه قریب منها اوی بس

هی الی کانت صوتها واطی ولو کنت قریب اکتر من

کده کانت هتشوفنی یاباشا واللہ

مالک: تمام یا سعدیه ولو فیہ حاجه جدیده یاریت

تباغنی اول بأول

سعدیه: تمام یاباشا

وبعد ذلک تغلق سعدیه معہ الخط

مالك في نفسه: انا كنت متأكد ان زينب دي وراها
حاجه الله يكون في عونك يا احمد هعمل ايه انا
د لوقتي انا هبلغ اللواء رفعت وهقوله ميقولش لاحمد على
حاجه ده ممكن يتعب جامد اوى لو عرف ان امه هي زوزو
اللي بتساعد الحسيني
وبعد فتره يطلب مالك الدخول إلي اللواء رفعت ليتحدث
معه

اللواء رفعت : ايوه يا مالك في حاجه جديده

مالك : ايوه يافندم

اللواء رفعت: تمام

مالك: بس يافندم الموضوع ده في غايه الحساسيه ومش
عاوز حد يعرفه غيري وغير حضرتك يافندم

اللواء رفعت: الموضوع مهم للدرجادي

مالك: اه

اللواء رفعت: تمام اتفضل

مالك: بس يافندم اوعدني ان اللي هقوله يفضل بينا

وميخرجش بره وخصوصا أحمد

للواء رفعت: خلاص يا مالك قول

مالك: الصراحة يافندم انا عرفت مين هي زوزو طلعت ام

احمد صاحبي

اللواء رفعت بدشه: ازاي الكلام ده

مالك: يافندم احنا من فتره كده كنا في رحله عائليه

مع بعض واحمد صاحبي معانا وكده و حضرتك عارف

عيلتي وعيله احمد قريبين ازاي من بعض

اللواء رفعت : كمل

مالك: فلاحظت ان زينب مش مضبوطه وبتحاول تتصنت
عليها انا في بدايه الموضوع قولت اكيد مش قصدها بس
بعدها بظنره لقيتها بتدور في الاوضه بتاعتي وقالبه
الدنيا ولما سالتها قالتى بدور على حاجه احمد قالها
تجيبها فشكيت وكده وشغلت واحده اسمها سعديه
بتجيبلي اخبارها اول بأول وكلمتني النهارده و قالتلي انها
يتكلم واحد اسمه الحسيني غير ان أنا يا فندم اتاكدت
من مصادري الخاصه

الواء رفعت: تمام يا مالك عاوزك تحطها فى مراقبه ٢٤
ساعه ومتحسسهاش خالص انك عرفت حاجه
مالك تمام يا فندم

.....

فى فيلا محمود

زينب: محمود

محمود: نعم يا زينب

زينب بمكر: انا عاوزه اروح لهمايا

محمود ليه في حاجه

زينب: اصلها واحشتنى

محمود بد هشه: زينب انتى بتتكلمى بجد

زينب: اه اومال ههظر يعنى

محمود: وده من امتى وهى بتوحشك

زينب بمكر: ازاي يعنى يامحمود مش ذى بنتى ومربيها مع

احمد وبعدين اه كنت بتخانق معاها علطول وعاوزه

اجوزها بس علشان مصلاحتها لکن ربنا يعلم انا فى قلبى

ايه من ناحيتها

محمود بتأثر: طبعا يازينب ربنا يخليكى ليا يا حبيبتى

وللولا

تمام انک تروحي بس متاخريش

زينب: حاضر يا حبيبي

زينب في نفسها: كده احلوت اوي

وبعد ذلك تضحك

فلاش باك

ويقوم الحسيني بالاتصال على زينب

زينب: ايه عاوز ايه

الحسيني بضحكه: واحشطني يازوزو

زينب بسخريه: والله يعني انت عاوز تفهمني انك متصل

بيا علشان تقولي وحشاني يازوزو اخلص وانجز كده وقول

عاوز ايه

الحسيني بضحكه: احبك وانت فهمني كده يا عسل

زينب: انجز عاوز ايه

الحسينى: مايا

زينب بتعجب: مايا مين

الحسينى بمكر: مايا بنت جوزك

زينب بغضب: نعاااااااا عاوزها ازاي يعنى

الحسينى بضحكه: متخليش دماغك تروح بعيد انا

عاوزها فى ايدى علشان مالك

زينب بجد: انا اه مش بحبها وعاوزه اخلص منها بس مش

لدرجة انى اسلمها لك بردو

الحسينى بمكر: ايه الحنيه دى كلها ده من امتى ده

زينب بغضب: من دلوقتى

الحسينى بمكر: طب ايه رايبك اخليها لك تمضى على

تنازل من ورث امها ليكى مش كنتى عاوزه كده برضو

زينب: اه عاوزه كده بس مش لدرجة انى اخطفها

الحسينى: اوعدك ان انا مش هأذيها بس ممكن اخوفها

علشان الوى دراع مالك بس

زينب: تمام موافقه

الحسينى: احبك يا زوزو وانتى معايا على الخط

زينب: بس انت بردو مقلتليش هساعدك ازاي

الحسينى: انتى هتعيشيها فى دور انا زى امك والحوارات دى

وتخليها تثق فيكى وبعد كده تقوليها مثلا تعالى نشترى

حاجات وكده واناهبقى مستنيكى عند الباب الخلفى

وكده نقدر ناخذها من غير ما حد يشك

زينب: ايه الدماغ دى

الحسينى: انا كبرت اه بس دماغى لسه شغاله

زينب بسخريه: من يومك وانت كده

الحسينى بضحكه: طبعا ياروحى

عوده للوقت الحالى

محمود: زينب يا زينب

زينب.....:

محمود: يا االزينب

زينب: هالا

محمود: روحتى فين

زينب: لا ابدأ كنت سرحانه بس شويه

محمود: طب يا لالا اعلشان اخذك فى طريقى وانا رايح

الشركه

زينب: تمام

وبعد فتره تصل زينب عند مايا

فريده بضحكه: نورتى والله يا زينب

زينب: بنورك يا حبيبتى اومال فين مايا

فریده: مایا فوق فی اوضتها

زینب بضحکه: طب انا بستأذنک انی اطلعلها

فریده: طبعا یا حبیبتی البیت بیتک

وتقوم فریده بنداء داده فطیمه

فریده: یااا داده فطیمه

فطیمه: ایوه یاست هانم

فریده: اطلعی قولی لمایا ان زینب طلعلها

فطیمه: حاضر

.....

فی الاعلی

کانت یاسمین ومایا وبسنت یجلسون الثلاثه یتحدثون مع

بعض

ياسمين بضحكه: ها احكيلى عامله ايه مع مالك لسه
بتشدو فى شعر بعض

مايا بهيام: ده مالك ده طلع عسل خالص

ياسمين بضحكه: ها وايه كمان ياست صغير عل الحب

مايا وقد ادركت ماتفوهت به منذ قليل

مايا: انا مقصدش الى فهمتية يا رخمه

ياسمين بضحكه: اه اه ماانا عارفه انتى هتقوليلى بردو

بسنت: مايا هو انتى حبيتى مالك

مايا بخجل: لا طبعا مستحيل

ياسمين بضحكه: انتى هبله يابنتى كل ده ومش بتحبية

بسنت بمكر: بجد طب كويس اصل لارا هتموت نفسها

عليه وتنهى كلامها وهى تغمز لياسمين

ياسمين بضحكه: اه فعلا وانا لحظت كده برضو

مایا بغضب: ماتموت ولا تتزفت حتی هی مالها اصلا و مال
مالک و بعدین اصلا دی مش ذوق مالک علی فکره
یاسمین بضحکه: واضح فعلا انک مش بتحبیه خالص
و کانت مایا تهم بالرد عالیها و لکن صوت الطرقات علی
باب الغرفه منعها من ذلك

مایا: ادخل

و تدخل داده فطیمه

مایا: نعم یا داده فی حاجه

فطیمه: الست فریده بتقول لحضرتک ان الست زینب
عاوزه تقابلک

مایا بخوف: یارب استر اکید فیه مصیبه حصلت

یاسمین: الست دی بومه مش بتجیب غیر الاخبار إلی

شکلها

بسنت بضحكه: ايه يابنتى ده

مايا: خلاص ياداده خليا تطلع

وبعد فتره تصعد زينب الى غرفه مايا

مايا بخوف: انتى جيتى ليه احمد كويس وبابا فى حاجه

قوليلى

زينب بمكر: لا يا حبيبتي متخفيش مفيش حاجه اناجايه

ازورك واطمن عليكى اصلك واحشتنى

مايا بصدمة: مين الست دى

زينب بضحكه: انا ماما زينب يا حبيبتي

مايا ومازلت فى نفس الصدمة..... :

زينب: مايا يا حبيبتي مش عاوزاكي تنسى برضوانى

ربيتك مع احمد ومهما حصل بينا فانتى هتفضلى اخت

احمد ابني وياريت تنسى اي حاجه انا عملتها انا بحبك
والله يامايا وربنا عالم باللى فى قلبى واخذت تبكى
ولكنها كحيه تتلون وتتلى كى يثق الجميع بها

مايا بتأثر: طبعا يا ماما زينب

زينب بضحكه: قلب ماما طب ايه رايك نخرج مع بعض ده
انا هخرجك حته خروجه انما ايه

مايا: تمام ماشى

زينب: حبيبتي ☺☺

وقامت بتقبيلها

مايا بتردد: هو انا لازم اقول لمالك قبل ما اخرج

زينب بمكر: لا يا حبيبتي هو وراه شغل ومسئوليات مش

عايزين نعطله

مايا بضحكه: تمام

وتخرج زينب من الغرفه وتترك مايا كى تستعد

وبعد فتره تنزل مايا

مايا ببسمه: يا لالا

زينب بمكر: يا لالا يا حبيبتي

مايا: احنا رايعين فين الباب اهو

زينب: لا ما احنا هنخرج من الباب الخلفى

مايا: ليه

زينب: اصل البواب لسه راشش وكده يعنى

مايا: تمام

وبمجرد خروج مايا من البوابه حتى ظهرت سياره امامهم

وفجأه

♥ (الفصل الثانی والعشرون)

وبعد فتره تنزل مايا

مايا ببسمه: يا لا اا

زينب بمكر: يا لا اا يا حبيبتى

مايا: احنا رايعين فين الباب اهو

زينب: لا ما احنا هنخرج من الباب الخلفى

مايا: ليه

زينب: اصل البواب لسه راشش

مايا: تمام

وبمجرد خروج مايا من البوابه حتى ظهرت سياره امامهم
وفجأه يخرج منها رجالان اقوياء البنيه ويحاولون الامساك
بمايا ولكن مايا تحاول الافلات منهم وهى تستنجد بزينب

ولكن زينب تقوم برش منوم في وجه مايا وتسقط مايا
فاقده للوعى ويحملها الرجالن ويقومان بأدخالها السيارة
وبعد ذلك تتركهم زينب وتدخل إلى الداخل
زينب بمكر: هي لسه مايا منزلتش شكلها لسه مش
مسمحاني

فريده: ممكن تكون لسه بتلبس ولا حاجه انتي عارفه
بنات اليومين دول

زينب وهي تدعى الحزن: اه طبعا

فريده: خلاص انا هخلي داده فطيمه تستعجلها

زينب: لا لا خلاص خليها براحتها وانا ماشيه علشان
متأخرش

فريده: طب يا حبيبتي

وتخرج زينب من الفيلا وكأنها لم تفعل شئ من الاساس

.....
في الاعلى

ياسمين: انا همشى انا بقى لحسن ماما اتصلت بيا
واستعجلتني وابقى سلميلي على مايا ماشى
بسنت ببسمه: تمام يا حبيبتي وابقى سلميلي على طنط
فاتن

ياسمين: حاضر

وترحل ياسمين بعد ذلك

.....
في مكان اخر

تصل زينب إلى المكان التي اخطفتم فيه مايا
زينب بطمع: انا جبت الورق علشان مايا تمضى عليه
الحسينى بضحكه: مستعجله على ايه

زينب بغضب: بقولك ايه احنا مابينا اتفارق

الحسينى: ماشى تعالى معايا

وتدخل زينب على مايا الملقاه على الارض وقامت بعد

ذلك بألقاء دلو من الماء على مايا

مايا: هحججح انا فين انتو مين عاوزين منى ايه

الحسينى: شيل يابنى إلى على عنياها دى

وتبدا مايا فى فتح عيناها ببطئ لتجد زينب واقفه

تضحك بمكر

مايا بدشه: انتى بتعملى ايه

زينب بضحكه عاليه: هعمل إلى كان نفسى اعمله من

زمان يابنت محمود

مايا بغضب: مالواطى بيفضل طول عمره واطى

وقامت مايا بعد ذلك بالبتق على وجه زينب

مايا: مستحييل ده تعب ماما مش كفايه الشركه والضيلا

زينب بغضب: بقولك ايه هتمضى بمزاجك ولا اخليه

يمضوكي هما

مايا بجده: انا عندي اموت احسن ولا اني اتنازل عن تعب

ماما لوحده زيك

زينب ببرود: وانا كنت عامله حسابي بردو انك هترفضي

وجبت معايا الختم علشان تبصمي

واخذت زينب يد مايا عنوه عنها وجعلتها تبصر

زينب بفرحه: واخيرا بقو ملكي

وتتحدث زينب مره اخري

زينب بضحكه: عارفه انا عندي ليكي سر

وقربت زينب من اذن مايا وهي تقول

زينب بهمس: انا ايلي قتلت امك

مايا بصدمة: لا لا لا لا لا كذب انتي كدابه
زينب بضحكه: لا مش كذب عارفه امك كانت بتبوس
ايدي عشان اديها الدوا بتاعها وانا مدتھاش حاجه وكنت
شيفاهها وهي بتموت قدامي هبله ذيك كده بالظبط
صدقت اني ممكن اديها الدوا واخليها تعيش ذي مانتتي
صدقتي اني ممكن اكون كويسه معاكي اتصدمتي
مش كده

وبعد ذلك ظلت زينب تضحك ضحكات عاليه
صدمه داهشه حزن وجع كل ذلك اجتاح كيان مايا حقا
كانت مايا لاتحب زينب وتعلم ان زينب لا تحبها ولا تحب
والدتها ولكن لا تتوقع ان حقد زينب يصل إلى هذا الحد
ماذا هي فعلت بها لتفعل هي ذلك وتأخذ اجمل ما في
حياتها وهي والدتها وبعد ذلك صرخت مايا صارخه عاليه
فهي كانت لاتصرخ بل كان الذي يصرخ حقا هو قلبها

وبعد ذلك تتركه زينب وترحل

.....

فى مقر الامن

مالك: الكل يستعد يا شباب النهارده الفجر هنهجم

احمد: تمام

مصطفى: تمام

ياسر: تمام حد قدر يوصل اويعرف مين زوزو اىلى كانت

بتساعد الحسينى

مالك بتوتر: لسه التجارى شغال ومحدث قدر يوصلها

احمد: انا بردو بدور ورا الموضوع وحاسس انى قربت

خلاص اعرف هى مين

مالك: بلاش انت يا احمد فى حاجات تانيه اهم من ان

احنا ندور ورا اىلى اسمها زوزو دى

احمد بشک: بس ده مکنش رایک یامالک
مالک بجدہ: احمد انا القائد وانا اِلٰی اقول ایه ینفع وایه
مینفعش

احمد: هو ده اخر کلامک
مالک ببرود: اه

احمد: تمام یامالک

ویخرج احمد بعد ذالک

مصطفی: لیه کده یا مالک

مالک: اسکت انت مش فاهم حاجه

مصطفی: طب فهمینی

مالک: زوزو دی تبقی ام احمد تخیل احمد لو عرف هیبقی
عامل ازای

مصطفی بصدمه: یانهار اسود

مالك: عرفت ليه انا مش عايزه يدور وراها
مصطفى: تمام يا صاحبي هنعمل ايه دلوقتي

مالك: احسن حاجه انه ميعرفش
مصطفى: تمام

وبعد فتره يرن هاتف مالك برقم بسنت
بسنت: الو يا مالك الحقني

مالك: في ايه يا حبيبتى بس
بسنت: مايا

وعند ذكر ذلك الاسم دق قلب مالك سريرا كانه
يخشى ان يحدث لحيبته مكروه

مالك بجده: مالها مايا في ايه

بسنت: مايا مش موجوده في البيت

مالك وقد اظلمت عيناه

مالك بجدہ: ازای یعنی

بسنت: مش عارفہ

مالك: تمام انا جای فی الطریق اهو

ویغلق مالك مع بسنت الخط

مصطفی: فی ایہ یامالك

مالك: مایا مش فی البیت

مصطفی: متقلقیش یمکن راحت عند باباها ولا حاجہ

مالك: انا ماشی

مصطفی: رایح فین

مالك: رایح ادور علی مراتی

مصطفی: طب انا جای معاك

وخرج كل من مالك ومصطفی من مقر الامن لتوجه إلى

المنزل وبعد قتره يصلون إلى المنزل

مالك بحدہ: مايا راحت فين

فريده: والله يا بنى هي من الصبح منزلتتش فافتكرتها
نايمه وقولت اسيبها وبعد شويه قولت اطع عشان اصحبها
ملقتش حد فى الاوضه ودورت عليها ملقتهاش

مالك بغضب: يعنى ايه

انا رايح اشوف الامن هشوفها خرجت من امتى

وبعد ذلك يخرج مالك إلى غرفه الامن

مالك: فى حد خرج النهارده من الضيلا

معتز وهو قائد فريق الامن لدى مالك : لا يافندم ماحدث

خرج خاص من اهل حضرتك

مالك: انتو مشفتوش مايا مراتى

معتز: لا يا فندم مفيش حد داخل او خرج غير ست كده

مالك: فرغلى الكاميرات كلاها

معتز: حاضر يا فندم

وبعد تفریح کامل الکامیرات تعرف مالک علی زینب

مالک بغضب: یابنت ال.....

وخرج مالک بعد ذلك وقام مصطفى بالحاق به

مصطفى: مالک بلاش تهور وتعالی ن فکر بعقل احسن

مالک بغضب: عاوزنی اعمل ایه یعنی وانا عارف ان مراتی

مخطوفه

مصطفى: اکید إلی خطفها ده هیتصل یهددک او یطلب

منک حاجه کده مثلا لکن انت هتروح عند زینب

هتعمل ایه وانت وانا عارفین ان الحسینی هو اکید إلی ورا

ده وکمان علشان احمد صاحبنا

وفجأه یرن هاتف مالک

مصطفى: مین

مالك: ده رقم غريب

ويقوم مالك بالرد

مالك: الو

الحسينى بمكر: باشاااااااااا واحشنى والله

مالك بحداه: مين

الحسينى بضحكه: اخص عليك هو انا صوتى يتنسى

برضو

مالك: الحسينى

الحسينى بضحكه: عليك نور

مالك: عاوز ايه

الحسينى: فى حاجه تخصك هنا

وقام الحسينى بأعطاء التليفون إلى مايا

مايا ببكاء: مالك

مالک بخوف؛ قلب مالک حبیبتی متخفیش انا مش
هسیبک ابدًا و متحسبیش حد انک خایفه

مایا بیکاء؛ بس انا خایفه اوی

مالک؛ امال فین مایا ام لسان طویل

و بدون وعی تضحک مایا و عیناها ملیئه بالدموع

مالک؛ شوفتی وانتی بتضحکی بتبقی عسل ازای

مایا؛ عرفت منین انی بضحک

مالک؛ حسیت بیکی

وبعدھا یاخذ الحسینی التلیفون من مایا

الحسینی؛ لو عایز تشوف القطه بتاعتک تعالی علی

عنوانی الجدید اکید عرفته ولوحدک ولولقیات حد

معالک قول علیها یا رحمان یا رحیم ویاریت متباغش حد

لو خایف علیها سلام یااااا باشااااا

♥ (الفصل الثالث والعشرون والآخر)

وبعد فتره يصل مالك لمنزل الحسينى وفجأه يخرج
الحسينى ورجاله محملين بالاسلحه

الحسينى: نورت ياباشا

مالك بحده: هي فين

الحسينى: مستعجل على ايه

مالك بغضب: والله لو حصلها حاجه هيبقى اخر يوم فى
عمرک

الحسينى: بلاش تقول كلام انت مش قده انت تحت سنانى
وممكن افرمك فى اى وقت

مالك بهدوء ولكن يشوبه قليل من الحده: انت الى
متنساش انت واقف قدام مين اكبر شنب فى الداخليه
بيخاف منى هاجى دلوقتى واخاف من واحد ذيك

وينهى كلامه بتحريك احد اصابعه بوجه الحسينى

الحسينى بضحكه: بلاش ياباش الثقة الزيادة دى انت

لوحدك دلوقتى ومفيش حد معاك

وفجأه يرفع مالك سلاحه بوجه الحسينى ورجال الحسينى

جميعهم يرفعون اسلحتهم بوجه مالك

مالك بغضب: هى فين

الحسينى: نزل سلاحك

مالك بغضب: بقولك هى فين

الحسينى بمكر: ايه ده هو انا نسيت اقولك اخص عليا

اصلها مش موجوده

قام مالك بامسك الحسينى من ياقه قميصه

مالك بغضب: اقسام بالله لو مقولتش هى فين لهدفك

مكانك

مالك وهو يحاول الفكاك من يد رجال الحسينى: اقسه
بالله ماهسيبك سامعنى

فيقوم الحسينى بأمساك المسدس ويقوم بالضغط على
الزينااد

الحسينى بضحكه: انا هقتلك الاول وبعد كده هقتل
السنيوره بتاعتك شايف الزرار ده هدوس عليه وفي اخرام
فى الاوضه بتخرج غازات سامه فهتموت مخنوقه
وبعد ذلك اخذ يضحك ضحكات عاليه

ولكن مالك كان يقف ثابتا كالاسد لا يخاف ولا
يرتعش فان عيناه مثبتته فى اعين الحسينى بكل جمود
وكان الحسينى على وشك الضغط على المسدس وضرب
مالك ولكن يمنعه من ذلك دخول القوات عليهم وبدأ
حرب بين رجال الحسينى ورجال الشرطه

مصطفى: ياالااا مالك روح انت شوف مايا

الحسينى بضحكه: هههههههه مش هتلق وقام بالضغط
على الزر وبعد ذلك يضر هاربا
مالك بغضب: يابن ال.....

فقام مالك بالجري سريعا لمحاولة ايجادها ولكن لم
يجدها فى اى غرفه من الغرف
مالك بغضب: انا مش لاقيتها

مصطفى: اهدا بس مش كده ان شاء الله نلاقيها
مالك بغضب: يعنى ايه خلاص هسيبها تموت واقف اتفرج
عليها

مصطفى: لا ان شاء الله مش هيجصل حاجه
واثناء حديثهم يلاحظ مالك فى اخر الغرفه باب حديدى
موضوع عليه سجاده ويذهب اليها سريعا ويرفع السجاده من
عليها

مالك: ده شكله باب سرى

مصطفى: اكيد مخبيا تحت

مالك: هات المسدس بتاعك

مصطفى: اتفضل

ويقوم مالك بضرب القفل ويفتح الباب

مالك: ده فيه سلم تحت

مصطفى: انا جاى معاك

مالك: هو انا رايح اتفسح خليك

مصطفى: انا مقدرش اسيبك لوحداك يا صاحبي افرض

فيه لبش تحت

ويهم كل منهم بالنزول إلى اسفل ليجدو باب حديدى

لايفتح إلا برقم سرى خاص به ويقوم مالك بالطرق على

الباب وهو يقوم بالنداء عليها

مالك بلهفه: ماياااااااا انتى جوه

مايا بخوف: مالك الحقنى انا مش قادره اتنفس

مالك بخوف شديد عليها: حبيبتى متخفيش انا هخرجك
من هنا

ويقوم مالك بضرب الباب محاولا فتحه والعبث بالاقام
السريه ولكن له لم يفتح

مالك بغضب شديد: هاتولى الحسينى مايا مش هتموت
مايااا لازم تخرج من هنا

ويقوم بضرب الباب بكالتا يديه مره اخرى
مالك: مايا حبيبتى انتى سمعانى

مايا بصوت منخفض يكاد يسمع: مش قادره

مالك: لا انتى قويه وتقدرى استحملى علشان خطرى
وفجاه ينقطع صوت مايا ولم تجيب عليه

مصطفى: احمد بره بيخلص وهي جي

وبعد قليل يأتى مهندس الصيانه

مالك بحده: الباب ده خلال دقائق يتفتح

مهندس الصيانه: حاضر يافندم

وبعد محاولات عديده يتم فتح الباب ويسرع مالك بحمل

مايا إلى الخارج

مالك بخوف: ماياا ماياا حبيبتى فوقى

مايا.....:

مالك: مايا لا فوقى علشان خطرى

واخذ يتفقد قلبها وتنفسها وجد انها تتنفس ولك ببط

شديد وجاءت الاسعاف وقامت بحملها وقومون بأسعافها

ووضعها تحت جهاز الاكسجين

وبعد فتره تفتح مايا عيناها

ظلمك فأن الله رب الحق والعدل والانصاف وسيظهر الحق
وينصف المظلوم يوما

ويقوم مالك بأخذ مايا في احضانه

مالك: شش متخفيش ان شاء الله هيبقى كويس

مايا ببكاء: مش قادره يارب احمولى

وبعد ذلك تاخذ الشرطه زينب بتهمه مساعده الحسينى

فى خطف مايا وقتل والده مايا فأنها لم تنكر ابدا بل

اعترفت بكل شئ فعلته وهى تدعى الله ان يغفر لها

ما فعلته وتم القبض ايضا على الحسينى ورجاله ونصار

ومحسن بتهمه التجاره فى الاعضاء والمخدرات

.....

فى المستشفى

احمد: مايا انا اسف على إلى ماما عملته و.....

مايا: بطل هبل يااض انت اخويا وحبیبی وکل حاجه لیا
فی الدنيا انا عمری مزعل منک ابدًا وبعدين هی خلاص
اخذت جزتها وربنا یسمحها ویغفرلها إلی عملته

احمد بضحکه: حبیبتی ربنا یخلیکی لیا

محمود بندم: وانا یامایا اسف لوکنت عملت حاجه
زعلتک

مایا بضحکه: انا یاخودا اصلا مقدرش ازعل منک

محمود: انا اصلا خلاص طلقته انا مستحیل اخلی واحده
علی ذمتی تأذی عیالی للدرجه دی

عز: خلاص خلاص یاجماعه مالکم قلبتوها حزینی کده
لیه یا لا قوم بالسلامه علشان عاوز افرح بیکو بقی ومش
هیبقی خطوبه ولا کتب کتاب احنا هنعمل الفرح
عاطول

مصطفی بضحکه: الله علیک یاعزوز یاعسل انت

عز: بس يالا ااااا

مالك بضحكه: محدش بيعملك حساب

وضحكا جميعهم

وبعد فتره يخرج احمد من المستشفى ويقوم بزياره والدته

.....

فى السجن

احمد بدموع يجاهد ان يخفيها وصوت متحشرج: ازيك

يامى

زينب ببكاء: سامحنى يابنى وخلي مايا تسامحنى انا والله

خلاص قطعت الورق االى خلتها تبصر عليه غصب عنها

خليها تسامحنى انا خلاص هقضى بقيه حياتى هنا وكمان

وانا مشلوله

احمد ببكاء وهو يقوم بتقبيلها: انا اسف يا امى

زینب بکاء: انت مغلطش یابنی علشان تعتذر انا اِلی
غلطت واذنبت وظلمت ودی اخره الظلم یابنی

احمد: لا یامی متقولیش کده

زینب: خلاص یابنی

احمد: عاوزه حاجه یامی

زینب: عاوزک سالم

وبعد ذلک یترکها احمد ویرحل

.....

فی فیلا عز

مالک: راحه فین یا مایا

مایا: راحه بیت بابا

مالک: ده لیه ان شاء الله

مايا: خلاص بقى انا مش عايزه اتقل عليك وبعدين مش
انت بتحب اِلى اسمها لارا دى

مالك: انتى هبله يابت بعد كل اِلى عملته وتقوليلى
بحب لارا

مايا بفرحه: امال ايه

مالك بمكر: انا بحب واحده هبله كده ودماغها طاقه
كده

مايا بغضب: طاقه اصماله عليك يا عاقل

مالك بمكر: وانتى مضايقه ليه هو كلمتك

مايا بتوتر: ها وانا هضايق ليه يعنى

ويتقدم مالك ببط ناحيتها حتى يحيطها بكلتا ذراعيه

مالك بضحكه: بحبك

مايا بصدمه: هااا

مالك بهدوء شديد بجانب اذنها: بح ب ك
فأغمضت مايا اعيانها تستمتع بسحر تلك الكلمه وعقلها
اصبح مغيب وقلبها يدق سريرا
وقام مالك بعد ذلك بأقتحام شفتها في قبله عميقه
اجتاحت كيانها

مايا وقد احمرت وجنتها خجلا: وانا

مالك بهمس: انتى ايه

مايا وهى تغوص فى اعين مالك : بعشقتك

.....

وبعد مرور اسبوع

فى قاعه افراح كبيره مليئه بأصوات الاغانى والزغاريط
تزف فيها مايا لمالك وبسنت لاحمد وياسمين لمصطفى
وهناك من يهال فرحا وهناك من ينظر اليهم حاقدًا

ساميه بغيظ: مش لو كنتي اتحلحتي كان زمانك بقيتي
مكانها

الارا بغضب: كفايه بقى حرام عليكى

وتتذكر لارا ما حدث منذ يومان

لارا بميوعة: لوكه

مالك بجديه: نعم يالارا

لارا: عاوزة اقولك حاجه ممكن

مالك: اتفضلى

لارا بميوعة وهى تقترب منه وتحيط يدها برقبته وتلاعب

بأزرار قميصه: لوكه انا بحبك اوووى

مالك بصرامه وهو يزيح يدها: لارا انا بعترك زى بسنت

احتى وعمري ما شوفتك حاجه تانيه وكمان انا بحب مايا

وعمرى ما هبص لحد غيرها

لارا بدموع تجاهد ان تخفيها: اسفه يامالك

مالك: متأسفيش يا حبيبتى انا ذى اخوكى وان شاء الله

هتلاقى الشخص إلى يحبك بجد انتى فعلا جميله

وتتحبى

لارا: شكرا

عوده للوقت الحالى

ويقوم صاحب الدجى بالنداء لكل عروسين بالرقص سلو

مصطفى: يا خلاشى على الخدود الفراوله

ياسمين بخجل: بس بقى الله

مصطفى: يا خراشى

عند احمد وبسنت

احمد: بحبك

بسنت: شكرا

مالک: بجد

الحب زى الوردہ فى جنينه مليانه شوک يا الوردہ دى تقدر
تمحى الشوک وتکبر يا تموت وينتهى اى حاجه قبل
ما تبدا ومايا ومالک کل منهم قدر يزرع فى قلب التانى
جنينه ورد

♥ النهايه ♥